

مه سعود محمده

چهند هشارگه ييكي ريزماني
كوردى

1976

له چاپکراوه کانی کۆری زانیاری کورد

«چه ند هه شارگه ییکی ریزمانی کوردی»

ئه ندامی کارای کۆر

مه سعوود محهمه د

چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد- به غدا 1976

له کتیبخانه ی نیشتمانی به غدادا

ژماره 1100 ی سالی 1976 ی دراوه تی

من مطبوعات المجمع العلمي الكردي

«جملة من خفايا قواعد اللغة الكردية»

العضو العامل: مسعود محمد

مطبعة المجمع العلمي الكردي، بغداد 1976

شل کردنه و هیئکی سه ره تایی

ئاخاوتن به هوی ئه وه وه که بی خۆپنوه ماندوو کردن و به دوا دا گه ران به سه زار و زماندا تیده په پریت، ده بیته کارینکی خۆکردی عاده تیی وه ک هه لستان و گه ران و خواردن، بۆیه یه سه ره له بهری یه کچوون دیته بهر هه ست و هۆش و گۆشی مرۆفه وه. کاتیک فه رق به ئاسانی و زه حمه تی شوینه جودا کانی قسه کردن ده کریت که بیگانه ی زمانه که خه ریکی فی ربوونی بیت و وه ک مندالی گاگوله کردوو، هه ست به جیی هه موار و له مپه ر و ئاسته نگانی بکات و جودا واز بیان تیبگات.

له لایه ن ئاسانی و زه حمه تیی ئاخاوتنه وه، نمونه ی له ریزمان ساده تر، ده برینی ده نگه کانه وه ک که کابرایینکی رۆژاواپی ناتوانی ده نگی لامه قه له وه که ی ناو وشه ی «الله» ده ربیریت وه یا هه ندیک ئاخپوه ده نگی «ح» ده که ن به «خ» وه یا ده نگی «ق» ده که ن به «ک» و هی تریش... هه ره له بیرمه کاتیک رادیو په یدا بوو دانیشتوانی ناوچه کانی کوردستانی عیراق که له سنووری ئیران نزیکن و له کۆنه وه ده میان له فارسی وه رده دا، گوئیان له وتووژی تاران بوو به و شیوه فارسییه ره سه نه ی که له زاری تارانیه کانه وه ده ردیت و هیچ ویچوونینکی نیه له گه ل ئه و فارسییه شه قوبه قه ی کورده کانی دیوی کوردستانی عیراق قسه ی پیده که ن، به لایانه وه وابوو که خه لقی تاران نازانن به فارسیی دروست قسه بکه ن و زمانه که به خواروخچی له زاریانه وه ده ره هینن، چونکه وایان ده زانی له هجه فارسیه شکل کوردیه که ی خویان که به راویژینکی کوردانه ی ده رده برن هه ر خۆیه تی فارسییه که ی ناو گوستانی سه عدی و دیوانی حافظ، ئاگیان له وه نه بوو له هجه یینکی ته وان شیعی فارسی پیده خۆیننه وه وه ک ئه وه ده بی که فارسیک به له هجه ی خۆی شیعی کوردی بخۆیننه وه: نه هی خۆیان فارسی ده بی و نه هی فارسه کان کوردی ده رده چی.

به‌آی، بینگومان زه‌حمه‌تیی کاروباری زمان هر له دهربرینی ده‌نگه‌کانی
 ئاخاوتنه‌وه دست پنده‌کات تا ده‌گاته کوتایی زه‌حمه‌ته زور ئه‌سته‌مه‌کانی
 لایه‌نه یه‌کجار بزر و ورده‌کانی رېچکۆله تاریک و پیچه‌که‌کانی رېزمان.

من له‌م گوته‌یه‌مدا به‌سهر ئاخپوه‌ری عاده‌تیدا ده‌کشم و دهری داویم له
 حیسابی ئاسانی و زه‌حمه‌تیی ده‌ستووره‌کانی رېزمان چونکه سهرله‌به‌ری
 رېزمان و کاری تیکه‌له‌کیش و ئالۆزبلۆزی ئاخاوتن و واتاده‌برین چشتیکی
 بینگانه و نا‌ئاشنایه به‌لای ئه‌وه‌وه، بینگانه‌یی و نا‌ئاشنایه‌تیشی له‌را‌ده‌بیکدایه‌ج
 فه‌رقیک ناکات له‌نیوان راسته‌شه‌قامه‌کان و باریکه‌رینگه‌کانی رېزمان به‌هوی
 ئه‌وه‌وه که‌وا به‌لای ئه‌وه‌وه هه‌موو شه‌قامه‌رئ و باریکه‌رینگاکان به‌تیکراییی و بی
 جودایی کردن له‌به‌ینی سه‌ختی و هه‌مواری پیدا تپه‌رینانه‌وه یه‌ک
 چه‌شمه‌نداز و یه‌ک مه‌زرا و یه‌ک گوزه‌رگه پینکده‌هینن ئه‌ویش زمانه.

کابرایه‌کی نه‌خویندوو که‌ده‌لی «شه‌کر ده‌کرم» به‌لای خۆیه‌وه شتیکی گوته
 وه‌ک «لینان به‌داویوه کردم» ههر دووکیان قسه‌ن و له‌زاره‌وه دهردین.

ئه‌وه‌ی راستی بی، له‌م نووسینه‌مدا خوینده‌واری عاده‌تیشم له‌حیسابان
 دهرهاویشتوه، به‌و لای خوینده‌واری عاده‌تیه‌وه ئه‌و رۆشنبیره‌شم
 تینه‌خویندۆته‌وه که‌ده‌خلیکی رۆشنبیرییه‌که‌ی به‌سهر رېزمانه‌وه نییه چونکه
 هه‌روه‌ک له‌باسه‌کانی سه‌ربه‌فه‌له‌کدا حیسابیک بۆ رۆشنبیری خۆ ته‌رخان
 نه‌کردووی زانستی «فه‌له‌ک» ناکرئ هه‌روه‌هاش له‌باسی وردی رېزماندا
 حیساب بۆ رۆشنبیری خۆ ته‌رخان نه‌کردووی رېزمان ناکرئ.

نووسینه‌که‌م رۆو له‌و رېزمانشناسانه‌ش ناکات که‌راهاتووی باسه‌به‌رچاو و
 ناو دهر‌کردوه‌کانی رېزمانن وه‌ک باسه‌کانی «ناو، ئاوه‌لئاو - کار، ئاوه‌لکار -
 چاوگ و قه‌دی کار...» هتاد، که‌وا تیکرایان سه‌ره‌تا و رۆو‌که‌شیکی رېزمانن،
 هینده‌ش عاده‌تین له‌وانه‌ن له‌هه‌موو زمانیکدا سه‌ره‌باسی بی ده‌مه‌ته‌قه‌بن
 وه‌ک پیست و گوشت و ئیسک که‌هه‌موو ئاده‌میزاد خاوه‌ن پشکن تییاندا.
 به‌راستی ئه‌م هاوبه‌شییه‌ی زمانه‌جوداکان له‌گه‌لیک سه‌ره‌باسی رېزماندا

یه کیکه لهو هۆیانهی وا ده کا گه لیک له ریزمانشناسه کانمان دهستوره کانی
زمانیکی وه ک ئینگلیزی وه یا رووسی وه یا عهره بی بگوینه وه بو ناو ریزمانی
کوردی ئیتر ورده ورده لایه نه تایبه تیه کانی کوردیش بخه نه ژیر حوکمی ئه و
دهستورانه وه که ئه گهر له سه ره تاوه به جوړیکی سه ره خو له ریزمانی
کوردی توژینه وه یان کردبایه هه رگیز بیران بو ئه وه نه ده چوو ئه و تایبه تیانه
بخه نه ژیر حوکمیکه وه که خزمایه تی نییه له گه لیاندا. خواسته وه ی دهستوری
زمانی بیگانه وای کرد به شیک له ریزمانشناسه کان بلین ههروه ک وشه ی
are له رسته ی we are brave دا پنی ده گوتری verb to be ده بی راناوی
«ین» ش له رسته ی «ئیمه تازاین» دا هه ره به verb to be حیساب
بکریت.

من له م نووسینه مدا نه ختیک به ولای باسه به رچاوه کانی ریزمانه وه بو ناو
هه ندیک له هه شارگه کانی دهستوراتی ریزمانی کوردیه وه ده روم که له
نووسینی لیتره به پیشه وه دا باسیان نه کراوه، وا بزانه هه ستیشیان پنی نه کراوه
مه گه ر ناواناوه ییک خوم به شیوه ییکی خیرا به سه ره به شیکیاندا تیپه ربیتم
ئه ویش به پنی داخوازیی ئه و باسه ی رووی خامه می له و هه شارگه کردیت.
له کوردیدا تایبه تیی ئه و تو هه یه بهر هه یه کیک له دهستوراتی ریزمانه کانی
دهروه ی کوردی ناکه ویت، بگه ره له ریزمانی کوردیشدا جاری هه ی
دهستووریکی بو دانه ندراوه، هینده ش تایبه تی و بیمانه نده ره نگه زه حمه ت بی
دهستووریکی راست و ره وان و بیگریی بو بدووزریتته وه وه ک له م دوو
نمونه یه دا هه ست به زه حمه تبوونی دوژینه وه ی دهستور ده که ین:

1- ده مگرن.

2- ده یانگرتم.

رسته ی یه کهم «دهمگرن» کاری ٹاینده (مضارع)ی تیدا به کار هاتوه،
رسته ی دوهم «دهیانگرتم» کاری رابردووی به ردهوام (ماضي استمراري) تیدا
به کار هاتوه.

تاییه تیه سهیره که له وه دایه: راناوه لکاوه کان که هی که سی یه که می تاک
«م» و که سی سییه می کۆن «ن، یان» له هر دوو رسته شدا که سه که ی
یه کهم «مفعول» و که سه که ی سییه م «فاعل»، زۆر به سه یری جیگۆر کئی
ده کهن، واته راناوی «م» که له رسته ی یه که مدا پیشکه وتوه «دهمگرن» له
رسته ی دوهمدا پاشکه وتوه «دهیانگرتم»، راناوی «ن» یش که له رسته ی
یه که مدا دواکه وتوه له رسته ی دوهمدا ده بیته «یان» و وه ک فاعل ده چیتته
ئه و جیگه یه ی که راناوی «م» وه ک مفعول گرتبوویه وه.

تا ئیستا ته علیلیک به خه یالاندا هاتی له م جیگۆر کیتی دا هر ئه وه یه بگوتری
ئه و راناوه ی بکه ویتته دوا ی نیشانه ی «ده» له کاری مضارعا ده بیته
«به کار» (مفعول) ئه وه ی بشکه ویتته دوا یه وه له رابردووی به ردهوامدا ده بیته
«کارا» (فاعل). به لام ده بینی ئه م قسه یه بریتییه له دووباره کردنه وه ی
مه ته لی جیگۆر کیکه بی ئه وه ی هیچ ته علیلیک به دهسته وه بدات وه ک ئه وه ی
بلیم «بۆیه زهوی شتان بۆخوی راده کیشیت چونکه هیزی راکیشانی هه یه»
که ئه مه به ته واوی وه ک ئه وه یه گوتبیتم «بۆیه زهوی شتان بۆ خوی
راده کیشیت چونکه شتان بۆخوی راده کیشیت».

تا کوو تاییه تیه مه ته لاوییه که ی نمونه کانی سه ره وه باشتر روون بیتته وه و پتر
سه یری بینهر بهینیتته وه له هر دوو نمونه دا راناوی که سی یه کهم ده خه مه
دوا ی نیشانه ی «ده» ی مضارعه وه:

1- ده مگرن

2- ده مگرتن

لەم دوو نموونە یەدا راناوہ کان لە جینگە ی خۆیان ماونەوہ، بەلام لەبەر گۆرانی
صیغە ی کارە کە لە مضارعەوہ بۆ رابردووی بەردەوام لە نموونە ی یە کەمدا
«بەرکار و کارا - مفعول، فاعل» ن، لە نموونە ی دوہمدا (کارا و بەرکار -
فاعل و مفعول» ن.

ئەم خۆگۆرپیە ی کە راناوہ کان لەم نموونەدا دەیکەن یە کێکە لەو تاییەتیانە ی
زمانی کوردی کەوا نە لە هیچ زمانیکی تردا دیتوومە و نەھیج تەعلیلیکی
رێزمانیش تا ئیستا توانیوەتی شیوە ی مەتەلایەتی لەسەر ھەلگریت.

ئەو ی راستی بی نەک لە زمانی غەیری کوردی، بگرە لە ھەموو لەھجە
ئاخاوتنەکانی کوردیش ئەم خۆگۆرپیە پەیدا نابیت ھەر چەند شتیکی زۆر
بنجی و گرینگیشە لەو لەھجانە ی کە ئەم تەرزە رستانە لە ئاخاوتندا بەکار
دەھێنن چونکە یە کەمیان صیغە ی ھەرە بنجیە کە ی ئایندە یە و دوہمیشیان
صیغە ھەرە رەسەنە کە ی رابردووی بەردەوامە کە یە کێکە لە چوار صیغە
بنجیە کە ی رابردووی خەبەری بەتیکراییی. لە جینگە ی مناسبی ئەم نووسینەدا
بەشیک لە مەتەلایەتی نموونە کان ھەلدەھینریت و روون دەکریت...

من کە ھاتم سەرەباسە کەم ناونا «حەشارگە» مەبەسم ئەوہ بوو
لیکۆلینەوہ کەم لە بابەتی ئەوتۆ بیت نەک تەنھا لە رووی وردییەوہ خۆی لە
باسەکانی تری رێزمان جودا کردبیتەوہ، بەلکوو سەرەرای وردیی نابەرچاویشی
جوداکەرەوہییکی بیت. نابەرچاویش ھەر ئەوہ نییە شتە خۆ بزکردەوہ کە
پەردە ی بەسەردا ھەلکیشرا بیت یا خزابیتە تاریکاییەوہ:

نەدیترانی شتی بی سەرپۆش، وەک جووجەلە ی کەو و سوپسکە کە چاو
فەرقیان پێ ناکات ھەرچەند تیکەل بەو بەرد و دارەشن کە وا لەبەر دەست
و دەماندان، ئەو نەدیترانەش ھەر دەبیتەوہ نابەرچاوی وەک ئەو نمونانە ی
تازەم ھیناوە بۆ جینگۆرکیی راناوہ کان کە ھەموو کوردیک رۆژانە ئەم جۆرە
بەکارھێنانە ی راناوان بەسەر زاریدا دیت بەلام زمانشناسە کانیش ھیج
ھەستیکیان بە گۆرانی راناوہ کان لە فاعلەوہ بۆ مفعول نە کردوہ، ئەگەر

ههستیان پیکردبا جارینکیان خویان لی بهدهنگ دههینا و تهعلیلینکیان بو پهیدا ده کرد. له گهڵ ئەمهشدا من له باسی راناو، ئەمجارهیان، گۆشە ی تری وهها شرایهوه دهخمه بهر نیگای خویننه رانهوه کهوا هه رگیز بههیچ جۆریک قسه ی لی نه کرایت و خامه ی هیچ یه کیک له نووسه رانی کورد و کوردی بو خوار نه بوو بیته وه، وه ک دواتریش بو ت ده رده کهوی نابه رچاوی ئەو گۆشانه له نابه رچاوی جووجه له ی کهو و سوپسکه ش پتره چونکه گۆشە ی ئەوتون وجودی سه ربه خویان نییه، به لکوو له ئاکامی به راورد کردن و به یه کتر گرتن و لیکدانه وه ی ئەوتوی وجود پهیدا ده کهن هه ر وه ک ئاکامی موعاده له ی ریازی به شیوه ی Potential وجودی هه یه که له عه ره پیدا پی ده لی «وجود بالقوه» نه ک «وجود بالفعل». که سه ره گه ییسته ئەو باسانه ی راناو بو ت معلوم ده ی چەند نابه رچاو و پشتپه رده ن.

وه ک ده زانین هه شارگه جی خۆتیداشاردنه وه وه یا شت تیداشاردنه وه یه، که جیگا که له وانه بوو ده روونی دیار بیت وه یا به یه کهم نیگا بدیتیت به هه شارگه ناشیت. باسی ریزمانیش که به عاده ت باسیکی وشکی زانستی دوور له عاتیفه و ئاراییشت و هاتوچۆی سۆز و دل و ئاره زۆی مرؤفانه یه، نه ختیک ته رابی و تاموشام پهیدا ده کات که به هۆی وردپیتی و لیتوولبوونه وه ی زیاد له عاده ته وه هه م مه نزه رگۆری تیدا پهیدا ده بیت و هه م به ناچار یی بو مه به سته ی روون کردنه وه لایه نیکی زاتی مرؤفانه شی تیکه ل ده بیت چونکه هینانه وه ی ته علیلی دووره ده ست بو مه فهوم کردنی راستی ورد و شرایه وه سه رده گه یه نی به هه لدانه وه ی سه رپۆش له رووی ئەو نیازه نه یینییه به نه فسدا رچوانه ی له کونه وه وای له خاوه ن زمان کردوه ده ستووری له عاده تبه ده ر بو ده برینی واتای له عاده تبه ده ر پهیدا بکات، ئەمه ش راسته وخۆ رژانی نه فسه بو ناو بابه ت.

1- حەشارگەى «راناو»

راناو لە ھەموو زماندا جینگەى قسە لى کردن و لىكۆلینەوھەى، زۆرىشى لەسەر نووسراوھە تەنانەت خۆم گوتارىكى 120 لاپەرەيم لەسەر ھەندى باری راناوى كوردیھە نووسى، لە بەرگى دوھمى گۆقارى كۆردا بلاو كرايەوھە. چى لیرەدا بە لایەنیکى شرایەوھى راناوى كوردى دەھینریتەوھە پيش نیگای بینەرانەوھە گۆشەییكى زۆر تەسك و بزرى راناوھە كەوا ھەرگیز لیرە بە پيشەوھە قسەى لى نەكراوھە، رەنگە زیھنى كەسى تریشى بۆ نەچوو بیت چونكە ھەر كەسىكى باسە كەم لەگەلدا كوردیتەوھە بە تەواوى بۆى نوئ بوھ.

لىكۆلینەوھە كەش لە بارەى ھەندى تايبەتیی ئەو بەشەى پى دەلین «راناوى لكاو» كە تەعبیركە یە كسەر لە زاراوھە كەى عەرەبى «ضمير متصل» ھەو ھەرگێردراوھە سەر كوردى. من لە گوتارە باسكراوھە كەى سەرەوھەدا نارەزایى خۆم لەم زاراوھەى «راناوى لكاو» دەبرپوھ لەو روھە كەوا تايبەتى و خەسلەتە یە كجار بیمانەندەكانى ئەو تەرزە راناوھى زمانى كوردى لە بن سببەرى تیرى ئەو زاراوھە چاوغەلەتینەدا دەشريتەوھە و دەورە ھەرە گرنگە كەى لە پىكھینانى رستەى واتادارى یە كجارە كى بىنموود دەبیت.

من پيشنيارم ئەوھوو زاراوھى «راناوى چالاک» ی بۆ بە كار بیت ھەر بەو پيشەش زاراوھى «راناوى مەند» بكریتە جینگى «راناوى نەلكاو» ھوى پيشنيارە كەش لە گوتارە كەدا روون كراوھەوھە، كەسپك بپھەوى لە گۆشەى نیگام بگات دەبى بگەریتەوھە بۆ خويندەوھى گوتارە كە.

وادەزانم باسى ئەم حەشارگەىھەش ھەر لە بیجیى و نالەبارى زاراوھى «لكاو» - نەلكاو» زیاد دەكات.

با بینە سەر چەقى باسە كە:

دهزانیڼ راناوی چالاک (لکاو) له کوردیدا¹ دوو جوړه:

- 1- راناوی چالاکی کاری «تینه‌په‌ری رابردوو» (ماض متعد)
- 2- راناوی چالاکی کاری «تینه‌په‌ری رابردوو» که هه‌ر خوږه‌تی له کاری ټاینده‌دا چ تینه‌ر بیت چ تینه‌په‌ر.

راناوه چالاکه‌کانی تینه‌په‌ری رابردوو وه‌ک ده‌زانیڼ ټه‌مانه‌ن:

- «م» - بو‌یه‌که‌م که‌سی تاک وه‌ک: کردم
- «مان» - بو‌که‌سی یه‌که‌می کو‌وه‌ک: کردمان.
- «ت» - بو‌که‌سی دوه‌می تاک وه‌ک: کردت.
- «تان» - بو‌که‌سی دوه‌می کو‌وه‌ک: کردتان.
- «ی» - بو‌که‌سی سییه‌می تاک وه‌ک: کردی.
- «یان» - بو‌که‌سی سییه‌می کو‌وه‌ک: کردیان

راناوه چالاکه‌کانی تینه‌په‌ری رابردوو و هه‌موو ټاینده‌ییکیښ ټه‌مانه‌ن:

- «م» - بو‌که‌سی یه‌که‌می تاک وه‌ک: هاتم، دیم، ده‌که‌م
- «ین» - بو‌که‌سی یه‌که‌می کو‌وه‌ک: هاتین، دین، ده‌که‌ین
- «یت، ی» - بو‌که‌سی دوه‌می تاک وه‌ک: هاتیت، دیت، ده‌که‌یت، یاخود هاتی، دتی، ده‌که‌ی،
- «ن» - بو‌که‌سی دوه‌می کو‌وه‌ک: هاتن، دین، ده‌که‌ن
- که‌سی سییه‌می تاک ټه‌م راناوه‌ی نییه
- «ن» بو‌که‌سی سییه‌می کو‌وه‌ک: هاتن، دین، ده‌که‌ن.

¹ - به‌راستی ده‌بی بلین له له‌هجه ټاخاوتنی کوردستانی خواروو، چونکه له‌هجه‌ی سه‌روو هه‌موو راناوه چالاکه‌کانی ټیدا ده‌رناکه‌ویت.

سرنجیكى سهر پيى دهرى دهخا كهوا پيىج راناوى كومه لهى يه كه م هميشه له دوا كارى تيپه ردا دىن، ده سزانين له رووى هيژه وه تيپه ر له ژوو رووى همموو كاره كانه وه ديت. لي ره دا ده بي به بير خويته رى بينمه وه، كار له رووى هيژه وه سى پله ي هه يه:

- يه كه م: كارى تيپه ر كه هيژه كه ي ته نها به «كارا - فاعل» دابين نابيت و «به ركار - مفعول» داوا ده كات.
- دوهم: تينه په رى عاده تى وه ك «هات، چوو، گه ييشت، روييشت، نيشت...» كه له ويدا كارا به خواييشتى خوى كاره كه ده كات.
- سييه م: تينه په رى هه ره بيته ز كه له عه ره بيدا پيى ده لىن «افعال المطاوعة» و من له كورديدا پييان ده لىم «كارى روودان» كه فاعله كه يان خواييشتى نييه له و شته ي روو ده دات. صيغه ي هه ره به رچاوى كوردى بو ئه و كارانه ئه وه يه كو تاييه كه ي له رابردوودا به دهنگى «ا» ديت و له ئاينده دا «ا» كه ده بيته «ئ»، وه ك:
ترازان، پسان، سووتان، دران، لوان، لكان، سوان، كولان برژان..
ئهمه ش جو رى «تصريف» يانه له رابردوه وه بو ئاينده و نيشان ده دات كه ئه لفه كه يان ده بيته «ئ»:

- ئيوه - برژان - ده برژين - لكان - ده لكين
- ئيمه - سووتانين - ده سووتيين - برژاين - ده برژيين
- من - ترازام - ده ترازيم - كولام - ده كوليم

دهنگى ئه لفى كو تايى كار ئه گه ر هى «مطاوعة - روودان» نه بيت له ئاينده دا به ديار ناكه ويته وه چ تيپه ر بيت چ تينه په ر. نمونه ي وه ك:

- كيلام - ده كيلم - ناگوترى: ده كيليم
- پيواتان - ده پيون - ناگوترى: ده پيوين

نمونه‌ی تینه‌په‌ری عاده‌تی وه‌ک:
هه‌ل‌ستام - هه‌ل‌ده‌ستم ناگوت‌ری: هه‌ل‌ده‌ستیم

صیغه‌ی تریش هه‌یه بوّ کاری روودان به‌لام هینده‌ی کاره ئه‌لفییه‌کان به‌رچاو
نین وه‌ک: خشین، له‌رزین، به‌زین [یه واتای له‌شه‌ردا هه‌لاتن نه‌ک
غاردان‌هی به‌ ئاره‌زۆ]، رزین، جمین [وه‌ک: ریگا‌که جمی - واته هه‌ره‌سی
کرد].

پنویسته لیره‌دا ئه‌وه‌ش بلیمه‌وه [چونکه له نووسینی ترمدا گوتومه] صیغه‌ی
«کاری کارابزر» (الفعل المبني للمجهول) له کوردیدا به‌ ته‌واوی و له هه‌موو
روویکه‌وه وه‌ک کاری روودانی ئه‌لفی گه‌ردان ده‌کری و وه‌ک ئه‌ویش راناوی
کاری تینه‌په‌ری بوّ به‌کار دیت چونکه به‌ راستی ئه‌ویش له‌و په‌ری
بی‌هیزیدا‌یه، وه‌ک:

- دیتران، ده‌دیت‌ری
- خوراین، ده‌خورین
- گیرام، ده‌گیریم... هتاد

مه‌به‌ست له‌م روون کردنه‌وه‌یه ئه‌وه‌بوو که بیکه‌مه پشه‌کی بوّ چوونه نیو
هه‌شارگه ریزمانییه‌که‌ی باس لیکراو:

راناوه‌کان به‌پیی هاتنیان به‌دوا کاری رابردووی به‌هیز و بی‌هیزدا، خوشیان
دابه‌ش ده‌کری به‌ چهند به‌شیک له‌ رووی هیز و بی‌هیزییه‌وه.

- یه‌که‌م: ئه‌و راناوان‌هی هه‌میشه له‌ دوا کاری رابردووی تیه‌ره‌وه دین
و هه‌رگیز ناچنه دواوه‌ی کاری تینه‌په‌ر. ئه‌و راناوانه بریتین له: مان،
ت، تان، ی، یان

- دوهم: ئەو راناوانەى [راست ئەوهەيه بَلِيم ئەو راناوہى] دەچنە دوای رابردووی تێپەر و تینەپەرەوہ. لەم بابەتە یەک راناو ھەیه ئەویش راناوی کەسى یەکەمى تاکە «م».
- سێھەم: ئەو راناوانەى ھەمیشە لە کۆتایى رابردووی تینەپەرەوہ دین، کە ئەمانەن:

- ی ن - بۆ کەسى یەکەمى کۆ، وەک نوستین
- یت، ی - بۆ کەسى دوہمى تاک. وەک: نوستیت (نوستى)
- ن - بۆ کەسانى دوہم و سێھەمى کۆ وەک: نوستن.

تا ئێرە کارىکى کردبیتم، زیاد لەوہى نووسەرانی تر کردبیتیان، ھەر ئەوہیە کە راناوہ کانم لە رووی ھیزەوہ کرد بە سى پلە، بەلام جارى ئەنجامە ھەرە گەورەکەى ئەم دیاردە ریزمانیہ ماوہ لە ھەشارگە دەربھینریت.

من لە نموناندا کارى رابردوو دەھینمە نێو رستەکانوہە چونکە نامەوئ لێرەدا بە درێژى ھەموو سەرۆبەریک و ئەنجامىکى دوور و نزىکى ئەم دیاردەيە بکوتمەوہ لەبەر زیدە درێژى و ئالۆزبۆزى باسەکە، ناوانوہییکیش، بە نیازى پتر روون کردنەوہ، نموونە لە غەیری رابردووش دەھینمەوہ. ھۆى بايەخ دانیشم بە رابردوہوہ لەوہوہ دیت کە ھەر خۆیەتى پلەى ھیز و بێھیزی کارەکانى تیدا بەدیار دەکەوئ چونکە دیتمان لە «ئایندە - مضارع» دا راناوہ چالاکەکان ناگۆرین لە تێپەرەوہ بۆ تینەپەر.

ئێستا دیمە سەر رووناک کردنەوہى دەروونى ھەشارگەکە:

لە کارى رابردووی تێپەردا کە راناوی چالاکى بەھیز و ناوہندى وەیا ناوہندى و بێھیز کۆبوونەوہ ھەمیشە راناوہ بەھیزترەکە دەبیتە کارا (فاعل) و بێھیزەکەش دەبیتە بەرکار (مفعول)، ھەر چەندیکیش جیگەیان بە یەکتر

بگۆریتتهوه و راناوه بههیزه که له شویتتی بهرکار دانییت و بیهیزه کهش بخهیته شویتتی کاراوه هممیسان راناوه بههیزه که ههر به کارایی (فاعلی) دهمینیتتهوه. دهزانین له رابردووی تپهردا کارا (فاعل) بهرکار (مفعول) ه که دهخاته پیشه خۆیهوه وه ک دهلیی:

- نانم خوارد
- گۆشتمان کړی
- چیرۆکت نووسی

ههر بهو پینهش که راناوی چالاک (واته راناوی لکاو) بهدوا یه کتردا دین راناوه که ی پشهوه دهبیتته بهرکار و ئهوهی دواییش دهبیتته کارا، بهلام که راناوه کان له دوو پلهی جوداوازی هیزدا بوون ههمیشه هیزداره که دهبیتته کارا:

- دیتمن - واته من ئیوه وهیا ئهوانم دیت
- دیتنم - هممیسان به واتای من ئیوه وهیا ئهوانم دیت (لههجهی پژدهر).

لهم نموونهیهدا راناوی «م» له پلهی ناوهندی هیزدایه، راناوی «ن» یش له پلهی بیهیزی تهواودایه بویه ههر «م» ه که دهبیتته فاعل. بهلام که راناوی «م» له گه راناوی «ت» ی کهسی دوهمی تاکدا هات ههمیشه راناوه کهی «ت» دهبیتته فاعل:

- دیتمت - واته تو منت دیت.
- دیتتم - هممیسان به واتای تو منت دیت.

که ویستت بلییت «من تو م دیت» دهبی راناوه بیهیزه کهی کهسی دوهمی تاک بهینیت که «یت، ی» ه: «من دیتمیت» (وهیا دیتمی). لهم نموونهیهی «دیتمی» راستیهی کی گهوره خۆ بهدیار دهخات:

ئەگەر لە گوتەى «دیتىمى» مەبەست كەسى دوەمى تاك بوو و «ى» كە كورتكرایەوهى «یت» بوو راناوى «م» فاعله و «ى» كە مفعوله. بەلام ئەگەر لە گوتەى «دیتىمى» دا راناوه كەى «ى» بۆ كەسى سێهەمى تاك بوو ئەوسا ئەو دەبیتە فاعل و راناوه كەى «م» دەبیتە مفعول چونكە راناوى «ى» بۆ كەسى سێهەمى تاك بەهێزترە لە راناوى «م» جیگا كەشى جیگەى فاعله چونكە كەوتۆتە دواوهى راناوه كەى تر. كەواتە لە رستهى «دیتىمى» دا ئەگەر مەبەست «دیتىمیت» بوو راناوى «م» فاعله و «ى - یت» مفعوله، بە پێچەوانەى ئەوهى راناوه كەى «ى» بۆ كەسى سێهەمى تاك بێت كە ئەوسا «م» كە دەبیتە مفعول و «ى» كەش فاعل.

لەم دەستورەوه دەزانرێ ئەگەر دوو راناوى بەهێز لە كارى رابردووى تێپەردا كۆبوونەوه راناوه كەى پێشەوه دەبیتە مفعول و هى دواوهش دەبیتە فاعل بەپێى دەستوورى گشتى رێزمان وهك كە لە هەندى شیوه ئاخاوتندا دەلێن «دیتمانیان - واتە ئەوان ئیمەیان دیت». بەلام راستتر ئەوهیه لەتهك راناوى بەهێزدا كە بێتە فاعل راناوى بێهێز بەكار بێت وهك مفعول. باشتر و دروستتر ئەوهیه بگوترێ «دیتیانین - بە واتای ئەوان ئیمەیان دیت» كە بە پێى دەستوور راناوى بێهێزى «ین» بۆ كەسى یه كەمى كۆ وهك مفعول هاتۆتەوه.

ئیمە كە راناوى «م» لە پێش و لە پاشى راناوى فاعل بەكار دێنن و دەلێن «دیتمان، دیتیانم» لە هەردوو حالیشدا «م» كە مفعوله بۆیهیه چونكە راناوى «م» لە پلهى ناوهندى هیزدايه و بە فاعلى و بە مفعولى هەر وهك خۆى دەمیتتەوه، بەلام راناوه بەهێزە كان شیوهى بێهێزىان هیه كە بێتە مفعول كەواتە چاكتر ئەوهیه لە حالى مفعولیدا شیوه بێهێزە كەیان بەكار بێت.

لە ئاینده (مضارع) دا دەستوورێكى گشتى هیه كە بریتیه له وهى راناوى لكاوى دواى نیشانهى ئاینده كە دەنگى «ده» یه [له شیوهى سلیمانى دەنگى «ئه» یه] هەمیشه دەبیتە مفعول لەبەر ئەمە كە دەلێن «دەتان بینم» راناوى

«تان» مفعوله و راناوی «م» فاعله، ههروه‌هاش که ده‌لینی «ده‌تان بینین، ده‌یان بینین» له هه‌موو حالدا راناوه‌که‌ی دوا‌ی «ده»‌ی تاینده مفعوله.

لیره‌دا دیمه‌نیکی به‌روالته سه‌یر دیتته پیش چاو: راناوه به‌هیزه‌کان بوونه‌ته مفعول و بیه‌یزه‌کانیش فاعل. هۆ‌ی ئەم دیارده‌یه له‌وه‌وه دیت که راناوی لکاوی فعلی «تاینده - مضارع» هه‌میشه بیه‌یزه هه‌رچه‌ند فاعلیشه، واتا له گوته‌ی «ده‌بینین»‌دا راناوی «ین» فاعله و ده‌بی فاعل بیت ئیتر به‌ناچاری راناوی به‌هیزی که‌سه‌کان وه‌ک مفعول دیتته‌وه له مضارع‌دا چونکه مومکین نییه (وه‌یاخود په‌سه‌ند نییه) له مضارع‌دا راناوی بیه‌یز به‌غیری فاعلیته بیت.

ئەم تیبینییه‌ی هاتنی راناوی بیه‌یزه‌کانیش بو‌و کاری تاینده و هی به‌هیز بو‌و رابردووی تیپه‌ر جاریکی تریش له سرنج گرتن له صیغه‌ی رابردووی به‌رده‌وام تیده‌خویندریتته‌وه:

وه‌ک ده‌زانین صیغه‌ی «رابردووی به‌رده‌وام - ماضی استمراری» نیشانه‌ی تاینده‌ی له پیشه‌وه دیت وه‌ک که ده‌لین «ده‌مان دیت، ده‌ی خوارد، ده‌تان بیست» - (لیره‌دا کاری تینه‌په‌رمان پیوست نییه چونکه ده‌مانه‌وی بزاینین کارا و به‌رکار و چۆن ره‌فتار ده‌که‌ن، دیاریشه له کاری تینه‌په‌ر به‌رکار په‌یدا نابێ).

گوتمان له کاری تاینده‌دا هه‌میشه مفعول ده‌که‌و‌یتته دوا‌ی نیشانه‌ی «ده»‌ی تاینده‌وه، وه‌ک «ده‌مگرن، ده‌مبین..» به‌لام له رابردووی به‌رده‌وام‌دا چونکه کاره‌که تاینده نییه و رابردوه، نیشانه‌که‌ی «ده» سروشتی خو‌ی دۆراندوه و له‌وه ده‌رچه نیشانه‌ی تاینده بی، بۆ‌یه‌یه ئەو راناوه‌ی به‌دوا «ده» که دادیت راناوی فاعلیه نه‌ک مفعول راناوه‌که‌ی مفعولیش که ده‌که‌و‌یتته دوا‌ی فعله‌که‌وه راناوی بیه‌یزی مفعوله وه‌ک که له رابردووی عاده‌تی ده‌لێ:

«هه‌لیان گرتم، رایان گرتم». ئەم راستیه‌یه مه‌ته‌له‌که‌ی:

• ده‌مگرن (تاینده - مضارع)

• ده‌مگرتن (ر‌ابردووی به‌رده‌وام)

ر‌وون ده‌کاته‌وه: وه‌ک ده‌بینیت، د‌ۆزینه‌وه‌ی ئەم دیارده‌یه‌ی به‌هیزی و
ب‌ه‌هیزی ر‌اناوی چالاک (ل‌کاو) ر‌ووپه‌ر‌ه‌ییکی هه‌ل‌نه‌درایه‌وه‌ی ر‌ی‌زمانی کوردی
هه‌ل‌ده‌داته‌وه‌ که له‌ویدا نه‌ینی و نه‌زانراوی ه‌ۆی به‌شیک له‌ ر‌ه‌فتاره
سه‌یره‌کانی ر‌اناوی ل‌کاو د‌یت‌ه‌ ناو ج‌غزی ئاشکرای و زانراوییه‌وه.

هه‌ل‌دانه‌وه‌ی ر‌ووپه‌ر‌ه‌ی ئەوت‌ۆی له‌ تاکه‌ ر‌ی ل‌یک‌ۆلینه‌وه‌ی ر‌ه‌سه‌ن و
سه‌ربه‌خ‌ۆی زمانه‌که‌مانه‌وه‌ مومکین ده‌ب‌یت، هه‌رگیز به‌ ر‌ووناکایی خواسته‌وه
ده‌ست‌ووراتی ر‌ی‌زمانه‌ ب‌ی‌گانه‌کان هه‌شارگه‌ی ه‌ینده‌ خ‌ۆم‌الی ر‌ۆشن ناب‌یت‌ه‌وه.

2- حەشارگە ی پاشگرە کانی «کار»

لە نیوان رێزمانشناسە کانی کورددا وا رۆیشتووە کەوا تەنھا دوو پاشگری کار هەیه لە زمانی کوردی ئەویش پاشگرە کانی 1- «اندن» 2- «هوه» (یاخود «وه» بەلای هەندی کەسەوه) وەک دەلی «بەرژاندی، بەرژایهوه، بەرژاندییەوه...». بێگومان ئەم دوو پاشگرە پاشگری هەرە بەرچاوی زمانی کوردین. وا دەزانم زێدە بەرچاوبوونی ئەوان وای کردووە پاشگری تری نابەرچاوی (ئەگەر هەبن) لە زمانی کوردیدا بەجاریک بەرچاوی و چوونەتە حەشارگە ی نابەرچاویەوه.

پاشگری تر غەیری ئەم دووانە، نەختیک بە خۆ ماندوو کردن و وردبوونەوه و لێدانەوه دەردەکەون. من لە سەرنج راگرنتی خۆمدا سی پاشگری تری بێگومان و یەکیکی گوماناویم دۆزیووەتەوه. دوور نابینم هی تریش هەبن. لە سی پاشگرە بی گومانەکان یەکیکیان وەختە بچیتە ناو چاوانەوه کەچی ناشدیتری وەیاخود بابلیم تا ئیستا هەستی پی نەکراوە وەک پاشگر.

بەراستی نەدیتنی ئەو پاشگرە لە لایەن رێزمانشناسانی کوردەوه چ تەعلیلیکی دلخۆشکەرەوهی نییه، هیچ کامیکیش لەو رێزمانشناسانە بایی سەری دەرزێ عوزری نەدیتنی پاشگرە کەیان بە دەستەوه نییه مەگەر عوزری نەبوونی ناوونیشان و سەروسوراغیکی لە رێزمانی بێگانەدا، بەتایبەتی رێزمانی فارسی کە لەویدا باس و خواسی «اندن» هەیه لە تەک «اندن»دا. دیارە دیتنی پاشگری «هوه» پیوستی بەوه نییه لە زمانی تردا نمونە ی هەبی چونکە بۆخۆی لە کوردی هەندە زەق و بەرچاوه لە وانە نییه نەدیتری،

لە پێشەوه باسی ئەم پاشگرەیان دەکەم، ئەویش «ا» یە لە کاری وەک «ترسا، سووتا، نووسا، برژا...»دا کە صیغە ی رەسەنی روودانن. ئەم پاشگرە لە ژێر سێبەری «اندن»دا بە تەواوی نادیار بوە و نیگای کەسی بۆ نەچووە کە حیساییکی پاشگربوونی بۆ بکات. لە گەڵ ئەمەشدا هەر لە ریی بەکارهێنانی «اندن» هوه پاشگربوونی «ا» بە ئیسیات دەگات.

وشه يئىكى وه ك «ترس» به هۆى «اندن» هوه ده كرىته «ترساندن» و
 فعله كهش ده بىته فعلئىكى پاشگردار. له مه دا چ ئىعتىراز نىيه چونكه
 راستىيه كى بى ده مه ته قه يه، به لام ده بوو به بىرماندا بىته وه وشه ي «ترس»
 بهر له وه ي به هۆى «اندن» بىته «ترساندن». به هۆى «ا» بوته «ترسا».
 لىره دا ره نكه ئىعتىراز ئىك بگىرىت و بگوترىت ئەم ده نكه ي «ا» له كوتايى
 كاره كه دا به شىكى ئەسلى كاره كه يه وه يا خود شىوه يئىكى تصريفىيه نه ك پاشگر،
 به لام نه ختىك به راوه رد كردنى كاره كه له گه ل هى ترى وه ك ئەودا كه به
 رواله ت «ا» يان له كوتاييدا هه يه پىمان ده سه لمىنى ئەم «ا» يه پاشگره
 نه ك شىوه ي تصريف وه يا پىتى ئەسلى وشه يه:

هه موو ئەو فعلانه ي غه يرى «رودان - مطاوعة» كه ده نكه ي «ا» له
 كوتاياندا هه يه كاتىك كه ده خرىنه گهردانى داها توه وه ده نكه كه ي «ا» يان
 تىده چىت و نامىنىت، له مه شدا فعله كه تىپه ر بىت وه يا تىنه په ر فه رقىك
 ناكات به نمونه:

- كىلام - ده كىلم
- هىنام - ده هىنم
- راوه ستام - راده وه ستم
- وىرام - ده وىرم

به لام له فعلى «ترسام - سووتام» دا ده نكه كه ي «ا» له ئاينده دا به دىار
 ده كه وىته وه له شكلى «ئى»:

- ترسام - ده ترسىم
- سووتام - ده سووتىم

ئەمەش به ته واوى وه ك گۆرانى ئەلفه كه ي «اندن» ه بو «ئى»:

- ترساندم - ده ترسینم
- سووتاندم - ده سووتینم

رِهسه نیوونی ئەم دەنگه‌ی «ا» له کاری وه ک «ترسام، ترازام...» دا له گه‌لیک پرووی تره‌وه به ئیسیات ده‌گات یه ک له و پروانه ئه‌وه‌یه که ده‌بینین له حالێ پینکه‌ینانی «اسم فاعل مرکب» له کاری تینه‌په‌ردا هه‌میشه ئەم «ا» یه به‌دیار ده‌که‌وێت وه ک به‌شیکه‌ی بنجی وشه:

- خیراسووتاو - ناگوترئ: خیراسووت
- هه‌میشه‌ترساو - ناگوترئ: هه‌میشه‌ترس

له حالێکدا که کاری تینه‌په‌ری عاده‌تی بکریته «اسم فاعل مرکب» سوانی به‌سه‌ردا دیت وه ک:

- به‌ره‌ه‌لست - نه‌ت گوت: به‌ره‌ه‌لستاو
- تیژرۆ - نه‌ت گوت: تیژرۆشتوو
- هه‌لکه‌وت - که بلێی «هه‌لکه‌وتوو» صیغه‌که هی اسم فاعلی عاده‌تییه وه ک تیر نوستوو، زۆر رۆیشتوو....
- تیپه‌ر - نه‌ت گوت: تیپه‌ریو که اسم فاعلی عاده‌تییه.

چهند ئاشکرایه که هه‌بوونی یه ک صیغه‌ی «اسم فاعل مرکب» له فعلی وه ک «سووتا، برزا» دا به‌لگه‌ی بنجیوونی ده‌نگه‌که‌ی «ا» ی کۆتایی فعله‌کانه وه ک پاشگر، که لادانی مومکین نییه.

ئەم تېببىيەى دروستبۇونى «اسم فاعل مركب» پتر بنجىبوونى «!» كەى «سووتان، برژان... هتد» دەردەخات كە بىين «اسم فاعل مركب»ى فعلىك سەىر كەىن كە «اندن»ى تىدا بىت وەك:

- دەماربزوین
- شەرهلگىرسىن
- ئاوكولین

دەبىنن لەم نمۇنانەشدا ئەلفەكەى «اندن» لە صىغەى مضارعدا بوە بە «ى» و تىكەل بە پىكەپىنانى اسم فاعلەكە بوە، واتە چۇنكە ئەلفەكە بنجىبە لە فعلةكەدا ھەر ماوہتەوہ و تىنەچوہ.

تەنھا فەرقىك ھەبى لە نىوان قابلىەتى «سووتان و سووتاندن» ھەر ئەوہىە كەوا «سووتاندن» صىغەىكى ترىشى ھەبە بوو پىكەپىنانى «اسم فاعل مركب» ئەویش لە رابردووى فعلةكەوہ وەردەگىرىت وەك:

- دار سووتاندوو
- گوشت برژاندوو
- دیوار رماندوو

ئەم صىغە زیادەى «سووتاندن» لەچا و «سووتان» لەوہوہ دىت كە ھەموو فعلىكى تىپەر دوو صىغەى «اسم فاعل مركب»ى ھەبە نەك تەنیا ئەو فعلانەى «اندن» یان بە دوادا ھاتوہ وەك:

- گوشتخۆر، گوشت خواردوو - گوشت برژین، گوشت برژاندوو
- ئاردىپۆ، ئارد پىواو - ئارد رژین - ئارد رژاندوو
- جلىشۆر، جلى شوشتوو - جلى درپین، جلى دراندوو

ئەم بەردەوامبوون و مانەوہی ئەلفە کە ی صیغە ی روودان ھەر وە ک ئیسپاتی
ئەو دە کات کە ئەلفە کە پاشگر و پیکھینەری فەلە کە یە، لە ھەمان کاتدا ھەر
خۆیەتی دەبیتە ھۆی گومان کردن لە و پاشگرە ی کە زووتر گوتم پاشگریکی
گوماناوییە چونکە پاشگرە گوماناوییە کە لە صیغە ی ئایندەدا بەدەر
ناکەویتەوہ، ئەمەش نمونە ی روون کردنەوہ:

لە وشە ی «تەقە» بە ھۆی پاشگری «اندن» ھەوہ فعلی «تەقاندن» پەیدا
دەبێ. لیرەشدا بەرلەوہ ی بگەینە «تەقاندی» فعلیکی تری تیننەپەر ھە یە
ئەویش فعلی «تەقی» یە... ئەم فەلە «تەقی» ش بە ھۆی دەنگی «ی» پەیدا
بوە، کەواتە ریی تی دەچی خە یال بو ئەوہ بروات کەوا فعلی «تەقی» یش
وہ ک «ترس، ترسا» بە ھۆی پاشگرەوہ پەیدا بووبی پاشگرە کەش «ی» بێ.
لە یە کچوونی «ترسا - تەقی» جاریکی تریش بە ھیتز دەبیت بەوہدا کە
ھەردووکیان فعلی «روودان - مطاوعە» ن، ھەموو فەلە کانی تری وە ک
«رزی، خزی، جمی، وەری...» ئەوانیش لەبابە تی «تەقی» ن و فعلی روودان.
ئەم لە یە کترچوونانە وادە کە ن زینھن بو ئەوہ بروات «ی» کەش وە ک «ا»
کە پاشگر بیت، بەلام لە دوو لاوہ ئەم ئیحتیمالە بێھیتز دەبیت:

یە کەم: وشە ی «ترس» کە دەبیتە «ترسا» بە ھەمان رینگەدا دەبروات کە
«اندن» ی پەیدا رویشتوہ و دەبیتە «ترساندی» واتە ئەلفە کە و «اند» کە
وہ ک ئاوی یە ک سەرچاوەن، کە چی وشە ی «تەقە» کە دەبیتە «تەقی» بە
ھەمان رینگەدا نابیتە «تەقیندی» تا کوو بلین لیرەدا پاشگری «ی، یند»
ھەردووکیان وە ک «ا- اند» لە یە ک سەرچاوەوہ ھەلقولبون چونکە فعلی
«تەقی» دەبیتە «تەقاندی»، ئەمەش ھیند ئاشکرایە بەدوا کەوتنی ناوی.

دوہم: ئەم «ی» ە لە ئایندەدا دەرناکەویتەوہ تا کوو بلین بەشیکی گرنگی
فەلە کە یە و پاشگرە. «تەقە» کە لە رابردوودا بە «تەقی» لە ئایندەدا

«ی»ه که تی ده چیت، تیچوونه کهش له گه ل راناوی که سی یه که مدا پروونتره وه ک:

- ته قیم - ده ته قیم
- خزیم - ده خزیم

ئه گهر فعله که «تهقا، خزا» بوویایه له ئاینده دا ده بوونه «ده ته قیم، ده خزیم».

له م گوتاره دا بو ده رخستنی پاشگربوونی «ا» نمونه م له «ترس» هینایه وه که «اسم مصدر» ه و بنگه ی لیکدانه وه به چاکی پروون ده کاته وه چونکه سه رچاوه بیکه هه ردوو فعلی «ترسا، ترساندی» لی هه لکولیوه. وشه ی تری «اسم مصدر» زۆرن وه ک «ترس» که له وانیش فعل به هوی «ا - اند» وه رگیراوه، به نمونه:

- جۆش - جۆشا، جۆشانندی
- خرۆش - خرۆشا، خرۆشانندی
- گریه - گریا، گریانندی
- سوور - سوورا، سوورانندی
- خول - خولایه وه، خولانندییه وه
- نووزه - نووزایه وه نووزانندییه وه
- جووله - جوولا، جوولانندی [جوولایه وه، جوولانندییه وه]

له فه رههنگی کوردیدا وشه ی تر زۆرن له م بابه ته ی «اسم مصدر - ناوی چاووگ» که ده بنه بنگه ی فعلی پروودان به هوی پاشگری «ا» و فعلی تییه ر به هوی «اند»، به لام له زماندا هه موو جارن دروست کردنی ئه م ته رزه فعلانه په کی له سه ر ناوی چاووگ نه که وتوه چونکه له سه رچاوه ی تره وه کار

دروست ده کهن وهک له وشه ی «ترش» که ئاوه ئاوه فعلی «ترشا، ترشاندی» دروست ده بیت، زۆر جارانیس فعله کان له به شی وشه ییک پیکدین که ده بنه وه بنگه ی «ناوی کارای لیکدراو» (اسم فاعل مرکب) وه یا «ناوی ئەمراز» (اسم آله) وه یا ناوی تری جۆرجۆر وهک له م نمووانه دا ده رده که ویت:

- پَما - پَماندی
- سووتا - سووتاندی
- برژا - برژاندی
- درپا - درپاندی - درپی
- سپرپیه وه - سپرپیه وه
- رَفا - رَفاندی [بۆته فراندی]
- ستنا - ستاندی
- چنا - چاندی

ئەم کارانه له اسم مصدره وه نه هاتوون:

- کاری «پَما - پَماندی» چ بنگه ییکی وه های نییه بلیین لیه وه وه رگیراوه، مه گهر ئه و بنگه یه که دهنگی «پَمان» ی شت له گه ل دهنگه که ی «پَرم» له یه کتر ده چن وه ک که «گرمه» خوی بنگه ی «گرماندی» یه.
- وشه ی «سووتا - سووتاندی» بنگه ی «سووت» ی تیدایه که له «چهنگ سووته که، سووتوو...» دا ده رده که ویته وه.
- «برژا، برژاندی» له گه ل «خاوبرژ، برژه برژ...» دا هاوبه شی بنگه ی «برژ» ن.
- «درپا، درپاندی، درپی» راده گیرین له گه ل «ماسیدر، سه رد...».

- وشه‌ی «سرایه‌وه - سربیه‌وه» (لیره‌دا «سراندیه‌وه» په‌یدا نییه: ده‌شی بگوتری وشه‌که صیغه‌ی «بناء للمجهول» ه و له بنه‌ره‌تا «سرایه‌وه» بوه و لیتی سواوه) له‌گه‌ل «ده‌سته‌سر» به‌راورد ده‌کرین.
- وشه‌ی «ر‌فا» بنگه‌ییکی مه‌علمی نییه‌وه نه‌بی که له فارسیدا «ربودن» هه‌یه به‌لام له‌ویدا هه‌ر به‌تیپه‌ری به‌کار دیت که ده‌وه‌ستیته به‌رانبه‌ر «ر‌فاندن - نه‌ک ر‌فا».

دوو فعلی «ستنا، چنا» روون کردنه‌وه‌ییکیان ده‌ویت، بویه هه‌ر له لیسته‌که‌دا خرا‌نه‌یه‌ک که‌وانه‌وه:

له لاپه‌ره 234ی به‌شی یه‌که‌می به‌رگی سیپه‌می گو‌فاری کو‌ری زانیاری کورد، له گو‌تاری «پاشگری ((اندن)) له زمانی کوردیدا»، نووسینی د. نه‌سری‌ن فه‌خری فعلی «چناندن» باسی هاتوه و به په‌راویز له خوارووی لاپه‌ره‌که‌وه نووسراوه «ئهمه‌م له ماموستا مه‌سعود بیستوه». چی من بو د. نه‌سری‌نم روون کردوته‌وه ئه‌وه‌یه لیره‌دا ده‌ینووسم هه‌م له‌باره‌ی «چناندن» و هه‌م له‌باره‌ی «ستناندن» ه‌وه:

من گو‌توومه، له گو‌تاریکیشما بلاوم کردوته‌وه دوو فعلی «ستاندی، چاندی» که‌وا هه‌موو ئه‌و زمانشاسانه‌ی من لیان شاره‌زام وا ده‌زانن ته‌ن‌ها صیغه‌ی تیپه‌ریان هه‌یه، له واقیعدا هه‌ردوو کیان فعله تیپه‌به‌ره‌که‌یان هه‌یه و تا ئیستاش له نیوان به‌شیکی زوری عه‌شیره‌ته‌کانی کورد به‌کار دین. دوو فعلی «ستنا، چنا» هینده‌ی هه‌موو فعلیکی تر له گه‌ردایه له جینگه‌ییکی وه‌ک پ‌ژده‌ر و ه‌وزه‌کانی سه‌ر به‌ بلباسه‌تیدا. خه‌لق به‌ راشکاوی ده‌لین:

- ئه‌م قه‌رزه به‌ که‌س ناستنی - قه‌رزه‌که ستنا
- ئه‌رزه‌که‌م دوینی چنا - تا دوو روژی دیکه ده‌چنی

دیاره که فعله که «ستنا و چنا» بی، ده‌بوو تیپه‌ره که یان «ستنندی و چنندی» بیت: به‌لای منه‌وه له تیپه‌ردا یه کیک له دوو نوونه‌کان سواوه.. لیره‌دا پیوسته بلیم فعلی «ده‌چنی» که له «چنا» وه وه‌رگیراوه به‌رینکه‌وت له که‌سی سییه‌می تاکدا له‌گه‌ل «ده‌چنی» ی فعلی «چنین» یه‌کتر ده‌گرنه‌وه، که‌ئه‌مه رواله‌تیکی بیبایه‌خه، به‌لگه‌ش له‌مه‌دا ئه‌وه‌یه که فعله‌کان بدرینه پال که‌سانی تره‌وه له یه‌کتر ده‌ترازین وه‌ک:

- ده‌چنیم، ده‌چنین، ده‌چنین، ده‌چنیت
- ده‌چنم، ده‌چنین، ده‌چنن، ده‌چنیت

پوخته‌ی گوته ئه‌وه‌یه پاشگری «ا» وه‌ک پاشگری «اند» به‌دوا ناوی چاوغ و وشه‌ی تردا دیت با ئه‌و وشانه‌ش راسته واتاییکی ئاشکرایان نه‌بی، خو ئه‌گه‌ر یه‌کیک بلی له فعلی وه‌ک «رما» دا که ئه‌سله‌کی مه‌فهوومی نییه به‌لگه‌ په‌یدا ده‌بی که «ا» که‌ی کوتایی فعله‌که به‌شیکی فعله‌که بیت نه‌ک پاشگر، ئه‌وسا ده‌بی دان به‌وه‌دا بینین که پاشگری «اند» یش به‌شیکی فعله‌که‌یه و پاشگر نییه چونکه هه‌ردووکیان له‌یه‌ک بار و یه‌ک هه‌لوه‌ستدان و ده‌چنه ژیر حوکی یه‌ک ده‌ستوره‌وه. جوداوازیکی گرنگ و به‌رچاو هه‌بی له نیوان دوو پاشگری «ا، اند» دا ئه‌وه‌یه که پاشگری «اند» به‌هیزتره و پیی ده‌کرئ پتر له «ا» فعلاَن پیکبینیت، که ئه‌مه راستیه‌که ده‌گه‌رته‌وه بو سروشتی پاشگره‌کانی و پله‌ی هیزیان و چ ده‌خلیکی نییه به‌سه‌ر پاشگر‌بوون و نه‌بوونیانه‌وه. به‌نمونه‌ی روون کردنه‌وه ده‌لیم ئه‌و «ی»‌ه‌ی که ناوی واتا دروست ده‌کات «وه‌ک: جوان، جوانی - خو‌ش، خو‌شی...» چی لیکه‌م نابیته‌وه به‌وه‌دا که پیی ناکرئ هه‌موو جارن له هه‌موو وشه‌یکدا بیته‌هوی دروست‌بوونی ناوی واتا. وشه‌ی «کورد» ده‌بیته «کوردایه‌تی» به‌پیی ده‌ستووری دروست کردنی ناوی واتا له ناوی هۆز و میلیه‌ت و شتی ئه‌وتۆوه،

لهمه شدا خه لهل به دهوری «ی» ناگات له مهیدانی خویدا. وشه ی «خایاندنی» ش هیچ بنگه ییکی واتاداری نییه لئییه وه پهیدا بوو بیت، ته نانه ت فعلی «خایا» ش دروست نه بوه تا بلّین له وه وه سه ری هه لداوه.

پاشگری دوهم که ئه ویش زور خزمی پاشگری «ا» یه و بهر هه مان ده ستووراتی تصریف ده که ویت پاشگری «کا» یه. له پیشه وه ده بی بلّیم دهنگی «ک» له وشه سازی کوردیدا ده ور یکی گه وره ده بی نیت چ به ته نها بیته ناو ته کوینی وشه وه چ له گه ل دهنگی تر دا. نمونه ی دهوری «ک» له وشه ی غه یری فعلدا له م لیسته یه ی ژیردا ده رده که وی:

- جل - جلک
- دار - دارک [دارکه تووتن]
- شل - شلک، شلکینه
- سه ر - سه ره ک، سه رۆک
- بن - بنک
- به یان - به یانه کی
- لا - لاوه کی

تۆزینه وه ی سه ره له بهر له باسی دهوری «ک» له وشه سازی کوردی زوری به به ره وه یه، من له م نووسینه دا به سه ر نمونه کاندای ده په رم به و نیازه ی نیگاییکی خیرای خوینته ر بو فره وانی و هه مه چه شنه یی و زوری ئه و وشانه رابکیشم که دهنگی «ک» له ده ره وه بویان دیت و تیکه ل به دروستبوونیان ده بیت. دیاره هه مان قابلیه تی زیده بهر چاوی دهنگی «ک» له پیکه یانی وشه ی «ناو، ئاوه لّناو، ناوی ئاله ت...» هه ر خو یه تی ده رده که ویته وه له هاتنی به شیوه ی پاشگر له کوتایی هه ندیک فعلی کوردیدا.

ئەم پاشگرەى «كا»ش وەك دوو پاشگرى «ا، اند» وا دەبى بەدوا وشەى واتاداردا دىت و دەيكات بە فعل، واش دەبى بەدوا وشەيىكدا دىت كە لەو روالەتەدا واتاى ديارى نىيە وەك لەم نمونانە دەرەدەكەوى:

- ئالۆز - ئالۆزا - ئالۆزكا
- نووزە - نووزايەوہ - نووسكايەوہ
- مردن - دامرد - دامركايەوہ
- تۆتەگرتن - ھەلتۆتەكا

لەم نمونەدا بنەماى واتادار ھەبوو، ئەوانەى خوارەوہش لەوانەن فۆرمى ئىستاكەيان واتاى سەر بەخۆى تىدا نىيە:

- بزىر - بزىركا
- ترووش - ھەلترووشكا
- خليس - خليسكا [خليسك بە ھۆى «ك» بوەتە ئاوەلناو]
- پەشۆ - پەشۆكا [رەنگە لە «پەشۆ» ھوہ ھاتى، بەو پىيە دەبى «پەشۆكا» بوويىت و لىي سوابىت. ئەگەر واپى دەبى نمونەكە بخرىتە لىستەى ژوورا]
- پروو - ھەلپرووكا [رەنگە لە «پروان - ھەلپروان» ھوہ ھاتى، بەلام ناتوانم بەتەواوى لىي دلنيا بم]

ئەم نمونانە بەسن بۆ ئەو مەبەستەى من لىرەدا دەورى ھەلدىم، كەسىك پىھوى دەتوانى نمونەى تر لە زمانى كوردى بدۆزىتەوہ.

پاشگرى «كا» وەك دوو پاشگرى «ا- اند» لە رىژەى ئايندەدا دەنگەكەى «ا» دەبىتە «ئى» و دەگوترى:

- ده ئالۇزكى - دهنوووسكىتهوه - هه لده توتوته كى - داده مركى ده بزركى...
هتاد

به مه شدا جاريكى تر درده كه وي كه وا سهرله بهرى «كا» پاشگره و بوته به شيكى بنجى فعله كان و له گهراندا هيچ يه كيك له دوو دهنگه كانى تى ناچن.

له باره ي ئه م پاشگره وه چهن د تيبينيه ك هه يه:

- يه كه م: له سروشتى پاشگره كه دا «وصفيه» هه يه بو يه يه ئه و فعلانه ي دروستيان ده كا شيوه و ويته و چونا يه تيبان تيدا درده كه وي. ئه م راستيه وا ده كا جوداوازي بكه ويته نيوان ئه و فعله ي به «ا» په يدا ده بيت و ئه وه ي به «كا» په يدا ده بيت: فعلى ئه لفى [واته به هوى «ا» په يدا ده ي] ههر له و حاله دا وه سف راده گه يه نى كه ئه سلى مادده كه له بنه رتدا وه سفى تيدا بيت وه ك: گه شايه وه، شيوا، ئالوزا... به لام له فعلى وه ك رما، پسا، كولا... دا هيچ وه سف ده رنا كه ويته و هه موويان روودانى ساده يان تيدايه، فعلى «ترسا» وه سفى كى تيدايه له وه وه ديت كه «ترس» خو ي له كه سى ترساودا ده ر ده كه ويته وه ك كه «جوش» له ئاوى جوشاودا ديارده ييكى ئاشكرايه ئيتر فعلى «جوشا» ش ويته ي تيدا په يدا ده ي.
- دوهم خزمه يه تيبه كه ي «كا» له گه ل «ا- اند» دا وا ي كردوه به شيكى فعله كانى قبوولى «ا- اند» بكهن وه ك ئالوزكا - ئالوزا - ئالوزكاندى.
- سيبه م: سه ربه خو يى «كا» وا ي لنده كا هه موو جاران جوت نه يه ت له گه ل «ا- اند» دا: هه لتوتوته كا و هه لئرووشكا قبوول ناكهن به «اند» تيبه ر بكرين وه يا به هوى «ا» فعليان لى په يدا بيت.

لیره به پیشه‌وه له مونسه‌به‌دا گوتووومه من وا په‌سه‌ند ده‌که‌م ئەم پاشگره‌ی «کا» به‌کار بیته له داهینانی ئەو فعلانه‌ی وه‌سفیان تیدایه وه‌یا حاله‌تی شت ده‌گۆرن. به‌نموونه له موناغه‌شه‌دا درم بریوه ئە‌گەر له وشه‌ی «هه‌لم» فعل دروست بکری ده‌بی بلیین «هه‌لمکا» نه‌ک «هه‌لما. هه‌لمی» چونکه‌ گۆرانی شکلی ئاوی تیدایه. تۆ سه‌یری که ده‌ست، به‌دوا ریخشان وه‌یا سووتاندا. پیسته‌که‌ی هه‌لده‌ستی ده‌گوتری «پفکه‌ی کردوه - نه‌ک پفه‌ی کردوه» که‌چی وشه‌یینکی وه‌ک «ئاوس» که‌خۆی وه‌سفه ده‌شی به‌هۆی «ا» بیته فعل «ئاوسا» چونکه له‌بنه‌رتدا وه‌سفه‌تی تیدایه.

پاشگری سه‌یهم چاوی هه‌موو زمانشناسیک له‌ریزمانی کوردی به‌سه‌ریدا خشاوه، نالییم دیتوویه‌تی، به‌زۆریش باسی کراوه به‌لام بی ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌ئه‌وه بکری که پاشگره. وا ده‌زانم هۆی ئەم هه‌ست نه‌کردنه‌ش ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ئەو پراستییه که وا له‌ریزمانه‌کانی غه‌یری کوردی پاشگریک نییه بوه‌ستیته به‌رانبه‌ر ئەم پاشگره، له‌به‌ر ئەمه مومکین نه‌بوه له‌ری شوتپین هه‌لگرتنه‌وه‌ی زمانشناسانی بیگانه که‌س تیی هه‌لته‌نگویت. هه‌موو دۆزینه‌وه‌یینکی تازه و به‌دره‌نگه‌کاته‌وه له‌ریزمانی کوردی ئە‌وه‌مان بۆ ئیسپات ده‌کات که وا به‌عاده‌ت تیفکرینی ریزمانیمان له‌سه‌رچاوه‌ی فکر و تۆزینه‌وه‌ی ریزمانی غه‌یری کوردیه‌وه هه‌لقولیوه. ئەم لاسایی کردنه‌وه‌مان بوو به‌هۆی ئەوه‌ی باسه‌ریزمانیه‌کانمان بکه‌ونه ژیر هه‌مان سه‌ره‌باسی که له‌زمانه‌کانی بیگانه‌دا بوونه‌ته سه‌ره‌باسی ریزمان تا گه‌یشینه‌ حالیک بلیین ده‌بی «فعل الکینونه» له‌رسته‌ی وه‌ک «من ئازام» دا‌هه‌بیته.

ئیمه «فعل الکینونه» ی ئینگلیزی و فره‌نسه‌یی و پرووسی له‌و رسته کوردییانه‌دا خه‌لق ده‌که‌ین که به‌وه‌هم و خه‌یالییش تیاندا په‌یدا نییه که‌چی پاشگریکی وه‌ک «ا، کا» نایین هه‌رچه‌ند وه‌ها زه‌ق و ره‌قه خه‌ریکه له‌چاوان بچه‌قیت هه‌ر چونکه ئە‌وه‌ی وجودی نییه له‌زمانه‌که‌ماندا له‌زمانی تردا وجودی هه‌یه، ئە‌وه‌ی وجودیشی هه‌یه، له‌واندا نییه.

به راستی ئیمه ریزمان له ریزمانی بیگانه هه‌لدیتجین ناویشی ده‌نین
 «ریزمانی کوردی». ره‌نگه زۆربه‌ی هه‌ره زۆری زاراوه‌کانمان وه‌رگیرانی پیت
 به پیتی زاراوه‌ی بیگانه بیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی که زاراوه‌ی «راناوی لکاو و
 نه‌لکاو» وشه‌ی «راناو»‌ی له Pronoun- ی رۆژاوا و دوو وشه‌ی «لکاو و
 نه‌لکاو»‌یشی له «متصل و منفصل»‌ی عه‌ره‌بی وه‌رگرتوه. به‌لای باوه‌ره‌ی
 منه‌وه چاولیکه‌ری نه‌بی هه‌رگیز ره‌وا نییه زاراوه‌ی «لکاو و نه‌لکاو» بۆ ئه‌و
 به‌شه راناوه به‌کار بیت چونکه هه‌رچی خاسیه‌ت و تایه‌تی راناوه‌کان هه‌یه
 له‌و زاراوه‌یه‌دا ده‌شهرتیه‌وه و هه‌موو ده‌وره چالاکه‌که‌یان له تاخاوتنی کوردیدا
 به‌کفی ئه‌و زاراوه درۆزنه وه‌ک مردووی لی دیت به‌جۆریک ده‌بینین
 یه‌کیک له‌ زمانشناسانه‌ی زاراوه‌که‌یان په‌سند کردوه که‌م و زۆر ئیشاره‌یان بۆ
 ناکات. به‌نموونه ده‌لیم تۆ که‌ گوت «مرۆف گیانه‌به‌ریکه به‌سه‌ر دوو
 قاچانه‌وه راده‌وه‌ستیت» رینگه له‌ فکری خۆت ده‌به‌ستیه‌وه که‌ بیر له‌ هۆش و
 نه‌فس و غه‌یب په‌ره‌ستن و «الحاد» و رق هه‌لگرتن و هونه‌رکاری و زانست
 و... هتادی مرۆف بکه‌یته‌وه چونکه ئه‌م لایه‌نانه هه‌یچیان ده‌خلیکیان نییه
 به‌سه‌ر دوو قاچ و سنی قاچه‌وه. سه‌یریش ئه‌و سه‌یره‌یه، که‌س نییه نه‌لی
 پینوسته لیکۆلینه‌وه‌ی سه‌ره‌خۆ له‌ زمانی کوردی بکری، که‌چی له‌ کاتی
 دانانی ده‌ستوره‌کانی ریزمانی کوردی یه‌کسه‌ر رینازی حازربه‌ده‌ستی
 ریزمانانی تر ده‌گرینه به‌ر.

ئه‌م پاشگه‌ریان ته‌داته زۆر مه‌شووره زۆر باسکراوه‌که‌ی فعلی «مینی
 للمجهول»‌ه که‌ له‌ زاری کرمانجی خواروودا دوو ده‌نگی «را»‌یه.
 لیره‌دا که‌ ده‌لیم نووسه‌رانی کورد باسی ئه‌م پاشگه‌ریان کردوه بی ئه‌وه
 هه‌ست به‌وه بکه‌ن که‌ پاشگه‌ر، ده‌بی ئیشاره‌تیکه به‌هه‌یز بۆ ئه‌و راستیه‌ بکه‌م
 که‌ د. عه‌بدوڵلا نه‌قشه‌بندی ته‌ندامی شه‌ره‌فی کۆری زانیاری کورد، له
 گوتاره‌که‌ی به‌ ناوینیشانی «پاشکۆی ((درا))» که‌ له‌ ژماره‌ی یه‌که‌می گوڤاری
 کۆردا ب‌لاو کرایه‌وه [مه‌به‌ستی له‌ پاشکۆ «پاشگر»‌ه] هه‌روه‌ها به‌ده‌م ر‌وون

کردنه‌وه‌ی ناو گوتاره‌که لیمان معلوم ده‌بی مه‌به‌ستیشی له «درا» کوتایی ته‌و فعلانه‌یه که له رابردووی مجهولی فعلی خاوه‌ن «اند» په‌یدا ده‌بن، وه‌ک:

• سووتاندی - سووتاندرا

له‌گه‌ل ته‌مه‌شدا من ناوی «حه‌شارگه» له سه‌ر ته‌م پاشگری «را» هه‌لناگرم: وا ده‌زانم گه‌لیک هوی بایه‌خدار هه‌یه وا ده‌کات گوتاره باس کراوه‌که دانه‌نیم به‌ ئاشکراکه‌ر و روونکه‌ره‌وه‌ی پاشگری «را». سه‌یریکی گوتاره‌که بکه‌یت ده‌بینی خاوه‌ن گوتار خوی حیساییکی بو ته‌وه نه‌کردوه که نووسه‌رانی کورد ته‌م «درا...»یه‌یان به‌ پاشگر حیساب نه‌کردوه، ته‌مه‌ش راستیه‌که ریمان پیده‌دا ئیمه‌ش وه‌ک نووسه‌ری گوتاره‌که وا دانه‌نیم گوتاره‌که له ریپازی پاشگری کوردیدا پیاده‌رییه‌کی تازه و نوێ و که‌س نه‌دیتووی کوتاوه‌ته‌وه. جگه له‌مه زور تییینی تر هه‌ن له نوقته نه‌زه‌ری رابه‌ربوون و رابه‌رنه‌بوونی گوتاره‌که‌وه، هه‌موویان وام لی خوش ده‌هینن به‌ نووسینه‌که‌ی خۆم ده‌باره‌ی پاشگری «را» بلیم ئاشکراکه‌ری حه‌شارگه‌ییک، هه‌رچه‌ند ته‌م قسه‌یه‌شم به‌ هیچ جوړیک له‌ نرخ‌ی گوتاره‌که‌ی د.عه‌بدو‌للا داناشکی‌تیت چونکه‌ نرخ‌ی گوتار هه‌ر له‌وه‌دا نییه‌ ئایا رابه‌ره یا رابه‌ر نییه: ناوه‌رۆک پایه‌ی نووسین ده‌رده‌خات.

ته‌مانه‌ی خواره‌وه هه‌ندیکن له‌و تییینیانه‌ی تازه باس‌م کردن:

1- له سه‌ره‌تای گوتاره‌که‌دا، له ژیر عنوانی «پیشه‌ک» ده‌رده‌که‌وی سه‌رچاوه‌ی بو‌چوونه‌که‌ی خاوه‌ن گوتار باسی پیشگر و پاشگر نییه چونکه وه‌ک خوی ده‌لی باسه‌که‌ی له‌سه‌ر ته‌وه هه‌لستاوه که «لیژنه‌ی زمان» پیشنیاری کردبوو ته‌گه‌ر له‌ صیغه‌ی مجهولدا دوو ده‌نگی «ر» کو‌بووه پیتیکی «د» بخریته نیوانیانه‌وه بو نه‌هیلانی قورسایی له‌ ده‌برپینی دوو ده‌نگی «ر» یه‌ک له‌دوايه‌که‌دا وه‌ک «گو‌ررا - گو‌ردرا» «کررا کردرا» «بررا- بردرا»... له‌م سه‌ره‌تایه‌وه

بۆ ناو باسه که ده‌روات به شیوه‌ییکی مه‌یله و [به‌لای منه‌وه] لیل،
 لیلیه کهش له و گوتاره‌دا شتیکی چاوه‌روانکراوه چونکه هه‌لگرتنه‌وه‌ی
 پاشگری «دار» له‌م ریکه‌وتی هاتنی دالیک له‌لاوه بۆ به‌ینی دوو
 ده‌نگی «ر»، په‌رده به‌سه‌ر مه‌نشه‌ئی پاشگره‌که‌دا ده‌هینیت و تاریکی
 ده‌کات له‌ حالیکدا ده‌زانین زۆر کهس له‌ نووسه‌ران و بیژه‌رانی کورد
 ئەم داله به‌کار ناهینن و ده‌لین «کررا، بررا، گۆررا» جگه له‌وه‌ی که
 وا‌گه‌لینک له‌ فعله‌ تیه‌ره‌کان چ ده‌نگیکی «ر» یان به‌ دوا‌دا نایه‌ت
 تا‌کو بیر له‌ هاتنی دال بکه‌ینه‌وه بۆ ناو سیغه‌ی «مبني للمجهول»
 یان، وه‌ک «کوژرا، دیترا، بیسترا، هینشتر» «هینلرا»، گوترا... هتا‌دا».

له‌به‌ر ئەمه‌ه‌ حیساب کردنی «درا» وه‌ک پاشگر، که‌سایه‌تی
 پاشگره‌که‌ی «را» زه‌ ده‌کات چونکه هه‌ر ده‌لیی وه‌ک ئەو وینه‌یه‌ی
 لی به‌سه‌ر دیت که دوو تارمایی ده‌داته‌وه، که‌چی راستی باسه‌که
 ئەوه‌یه که هه‌ر یه‌ک تاکیان حه‌قیقیه‌ ئەویش «را»یه.

2- دواتر که له‌ به‌ندی 3 و 4 دیته‌ سه‌ر باسی «کردوه‌وه‌ی یه‌ککار و
 بناغه‌ی دوو‌کار» له‌گه‌ل ئەو فعلا‌نه‌ خه‌ریک ده‌بی که «اند» یان
 به‌دوا‌وه‌یه‌وه به‌پیی درێژه‌ییکی که لێره‌دا کارمان پێیه‌وه نییه، ئەوه‌نده
 نه‌بی که پاشکو‌که‌ی «درا»ی ناو گوتاره‌که، سه‌رله‌نوێ دالی کو‌تایی
 فعله‌کانی «اند»ی به‌گه‌ل «را» خسته‌وه و خو‌ی لیبان پیکه‌پینا‌وه.
 به‌لای سرنج گرتنه‌وه زۆر ئاشکرایه، له‌ فعلی وه‌ک «سووتاندرا» دا
 ته‌نها «را» پاشگره و داله‌که‌ هی کو‌تایی فعله‌که‌یه، واته‌ هی
 «اند»ه:

- سووتاندی - سووتاندرا

- برژاندی - برژاندار

ئەم دالە نەك ھەر لە فعلی خواھەند «اند»، بگرە لە ھەموو
فعلیكى كۆتايى بە «د» ھاتبیت لە صیغەى «مبني
للمجهول» یدا دەردەكە ویتەو ھەك:

- سپاردى - سپاردرا
- بژاردى - بژاردرا
- ھەلى كەند - ھەلكەندرا
- بواردى - بواردرا
- كردى - كردرا (بەسوان دەبیتە «كرا»)
- بردى - بردرا (لە سلیمانی بۆتە «برا» ھەر ھەك فعلی
«خسترا» بۆتە «خرا»)

ئەم راستییەى ھاتنى «د» لە كۆتايى فعلەو، نەك لە تەكۆینی
پاشگرەو، ڕوونتر دەبیتەو ھەك سەیری نمونەى ئەوتۆ بکەین
كۆتايیان بە «د» نایەت ھەك:

- دیتی - دیترا
 - گوتی - گوترا
 - كوشتی - كوژرا
 - لستیهو - لسترايهو
- لەم نمونانەدا دەردەكەوئ پاشگری فعلی «مبني للمجهول»
تەنھا «را» یە نەك «درا».

د. عەبدوللا لە گوتارەكەیدا بەلینی داو ھەك لە گوتاریكى تردا باسی پاشكۆی
«را» بکات، بەلام بەداخەو ھەك تا ئیستا و دواى تیپەرینی سى سال بەسەر
بەلینیەكەدا دەرفەتیکى وای بۆ ڕێك نەكەوت بە ئەنجامی بگەیهنیت،
دەسزانم ھۆیەكى یەكجار بنجی و پەكخەرى ئەم ھەخرا نالەبارى بارى
تەندروستیى مامۆستایە. ئەگەر لیمان معلوم بووبایە لە چ ڕیبازیكەو ھەك بۆ

پاشگری «را» دهروات باشرمان دهرانی لیلی و پروونی ئەم «درا» یه له چ پله یه کدایه.

زۆر لایه نی تری گوتاره که، به لای روانینی منهوه، گرفتی هه یه که وا بینگومان له پله ی لیلی زیاد ده کات ههر نه بی له بهر چاوی مندا که بینیم له گه ل بینینی ناو گوتاره که جودایه، وه ک ئه وه ی که به پیی پروون کردنه وه و نمونه کانی گوتاره که ههر له ریی به کارهینانی «اند» وه فعلی «دووکار» پهیدا ده بیت که چی زۆر فعل هه ن له گه ل صیغه ی «اند» صیغه ییکی تری تیپه ریان هه یه و ههر دوو صیغه ش یه ک واتا به دهسته وه ده ده ن، وه ک:

- گه را - گه راندی - گیرای / کهوت - که واندی - خستی
- چۆ - چواندی - بردی / قه لشی - قه لشانندی - قه لاشتی
- رۆیی - رواندی - هه ناردی / رژا - رژاندی - رشتی

فعلی وه هاش هه یه پاشگری «اند» به خۆیه وه ناگریت و صیغه ی تایبه تی ده ی کاته تیپه ر وه ک:

- هات - هینای - مایه وه - هیشتییه وه... هه تاد.

یه کیکی تریش له و لایه نانه ی که من تییدا نه یارم له گه ل بیرورای گوتاره که ئه وه یه که له لاپه ره 118 ی گوڤاره که، له زیمنی نووسینی گوتاره که دا، فعلی «ده ناسریتی» هاتوه. من واده زانم ناشی فعلی «مبني للمجهول» سه ره له نوئ به هو ی «اند» وه یا شتیکی تر بکریته وه «مبني للمعلوم» له فعلی «ناسین» که خۆی تیپه ره ریژه ی «ناساندن» پهیدا ده بیت و ده گو ترئ «تۆ به و ده ناسینم وه یا خود به یه کترتان ده ناسینم» نه ک «تۆ به و ده ناسریتیم» وه یا خود «به یه کترتان ده ناسریتیم».

له لاپهړه 121 یش فعلی «کراندن» هاتوه که گویا له «کردن» هوه
 وهرگیراوه: ټهوهی من له زمان و ریزمانی کوردی دهربارهی فعلی ټهوتوو
 بیزانم ټهوهیه که وا کوردهواری دهلی:

- جلکه کانم به کردن دا نه ک جلکه کانم کراند
- گیسکه کهم به خواردن دا نه ک گیسکه کهم خوراند
- پشیله کهم به کوشتن دا نه ک پشیله کهم کوشتاند وهیا کوژراند

له لاپهړه 123 ش گوتاره که بو ټهوه چوه که واتای «درین» ټهوهیه که میکی
 وهیا لاییکی چشت درایت و «دراندن» یش له تلهت کردنی چشته که بیت و
 دهزانم فعلی «درین» جگه له «دراندن» ی شتی پان، واتایکی تری ههیه
 که له «دراندن» دا نیبه ټهویش له و شتانه دا که ټهستورایی وهیا قولایی یان
 ههیه وهک که دهلی «دیواره کهی دری و مهړه کانی دهرکرد» که س نالی و
 نهیگوتوه «دیواره کهی دراند». به مندالی له قوتابخانه که بمانویستبایه
 یه کیک قهلس بکهین ده مانگوت «فلانه کهس کیوه چوو؟ عاردی دری و
 پیوه چوو». له لایه ن فعلی به هیزیشه وه که له بهندی 2 ی گوتاره که دا له
 لاپهړه 117 باس کراوه منیش و «لیژنه ی زمان و زانسته کانی» ش بو ټهوه
 چووین که فعلی کوردی له لایه ن هیزه وه سی به شه:

- یه کهم - فعلی تیپه ر
- دوهم - فعلی تینه پهری عاده تی [إرادې] وهک: رویی، هات.
 هه لستا... هتاد
- سیپه م - فعلی روودان که فاعله کهی دهوری به خوایشتی خوی
 تیدا نایینیت وهک: پسا، سووتا خنکا، کولا... هتاد.

فعله کانی «مبني للمجهول» یش له کوردیدا وهک فعلی روودان هم له
 رووی بیهیزیه وه و هم له رووی تصریفه وه... ټم بوچوونانه ی من و لیژنه که
 له بوچوونه کهی ناو ټه و گوتاره ده ترازین، ته و او یکیش لپی دوور ده که ونه وه.

له بهر ئه م هۆيانه و هى تريش كه پيويست به باس كردنيان نيه وادهزانم
ههقم ههيه بهم نووسينه له بارهى پاشگري «را» وه بلييم خهريكه
ههشارگه ييكي ريزماني كوردى له نوژهن ئاشكرا دهكات.

روون كردنه وه ييكي كورتيله ي پيويست ماوه:

له ليسته ييكي نموناندا گوتم: فعلى «چوو» كه بكرتته تيبهر دهبيتته
«چواندى - بردى» فعلى «رؤيى» دهبيتته «رواندى - هه ناردى». به زاهير
دوو فعلى «چوو - رؤيى» «رؤيشت» يه ك واتايان ههيه، به لام به
وردبوونه وه فهريكي بنجى له نيوانياندا ههستى پى ده كرى: كه دهليى
«رؤيى» هه ر ئه وه ت مه بهسته بليى «ئيره ي به جى هيشت» مه گهر به دوا
ئه ودا جيگايه ك معلوم كه يت وه ك «رؤيى بو ئه وه ر... بو هه ولير... بو بازار»
به لام كه گوتم «چوو» له سه ره تا وه مه به ست ئه وه يه بليى: «رؤيى بو
جيگايه كى زانراو» له بهر ئه مه كه يه كي ك له لاي تووه هه لستا و به جى
هيشتى ناليى «فلانه كه س چوو» دهليى «فلانه كه س رؤيى - رؤيشت».
له م حاله ته دا پيوسته له گه ل فعلى «چوو» دا جيگا كه ش معلوم بكه يت وه ك
«فلانه كه س چوو بو هه ولير وه يا چوه هه ولير». له بهر ئه مه كه هاتى فعلى
«چوو» بكه يت به تيبهر ده بى بليى «برى» نه ك «هه ناردى» چونكه له
وشه ي «بردن» دا كا برى كه شته كه ي بر دوه له و شته ي كه بر دراوه جودا
نابيتته وه و هه مان «معلوميه تى جيگا» كه له فعلى «چوون» دا هه يه له
«بردن» يشدا په يدايه. وشه ي «هه ناردن» به يه كه وه بوونى كا برى و شته
هه ناردراوه كه ي تيدا نيه هه روه ك له «رؤيين - رؤيشتن» معلوميه تى
جيگا كه په يدا نيه.

دهزانم له م قسه يه مدا چاوى هه رچى ريزمانشناسى كورد هه يه
هه لده به زيتته وه، وه ك چاوى ئه و فه له كناسانه ي يه كه م يه كه م جار ديتيان

نوسراوه زهوی به دهوری رۆژدا دهخولیتتهوه کهچی ههروهک خولانهوهی زهوی راستیکی بی دهمهتهقهی ئەم جیهانهیه پاشگربوونی «را»ش راستیهکی بی دهمهتهقهی ریزمانی کوردیهه باوهر دهکهه ئەگهه باسی ئەم پاشگره مسیۆ X وهیا مستر S وهیا پرۆفیسۆر W له ئهورووپاوه بۆمانی به دیاری ناردبایه به چاویکی ترمان تهماشاهه کرد، کهمتریش لیی دهسله مینهوه، که ئهوهش یه کیکه له دیارده بی ئەژمارهکانی چاولیکه ریمان...

پاشگربوونی ئەم ئەداتهی «کا» به ههموو ئەو بهلگانه ئیسپات دهکری که پاشگربوونی «اند» ئیسپات دهکهن: ههروهک دهلین پاشگری «اند» به دوا فعلی تینهپهه وهیا «اسم مصدر» وهیا دهنگی سروشتی وهیا وشه ی تری بهواتا و بئواتا دیت و دهیانکاته به فعلی تینهپهه، ههروههه پاشگری «را» به دوا فعلی تینهپهه دیت و دوو هیندهی پاشگری «اند» کاری تی دهکات:

1- له معلومهوه دهیکاته مجهول

2- له تینهپهوه دهیکاته تینهپهه

تهنانهت ئەو فعله تینهپهه رانهی که «اند» کردبوونی به تینهپهه، ئەم پاشگره ی «کا» دیت و سههله نوئی دهیانکاتهوه به تینهپهه رینگهش نادا به «اند» جاریکی تر له صیغه ی مجهولهوه بیانکاتهوه معلوم وهیا له تینهپههوه بیانکاتهوه تینهپهه.

نموونه ی وهه گێرانی فعلی تینهپهه له معلومهوه بۆ مجهول و تینهپههوه بۆ تینهپهه:

• خواردی - خورا / بردی - برا، - بردرا

• دیتی - دیترا / بیستی - بیسترا

نموونه ی گۆرینی تینهپهه ی «اند» بۆ تینهپهه و مجهول:

• برژاندی - برژیتندرا / سووتاندی - سووتیتندرا

- پساندی - پسیندرا / ستانندی - ستیندرا

نمونه‌ی بنده‌سه‌لاتی «اند» له ئاست ئه‌و کاره‌ی پاشگری «را» که فعلان له تیپه‌ره‌وه به تیپه‌په‌ر ده‌گۆریت و معلومان ده‌کاته مجهول:

- فعلی: دیترا - ده‌دیتری / خورا - ده‌خوری
نابیته‌وه:

- دیترانندی - ده‌دیترینتی / خوراندی - ده‌خورینتی

هه‌روه‌هاش:

- پسیندرا - ده‌پسیندری / سووتیندرا - ده‌سووتیندری
نابنه‌وه:

- پسیندراندی - ده‌پسیندرینتی / سووتیندراندی - ده‌سووتیندرینتی

پاشگری «را» ش وه‌ک پاشگره‌کانی «ا، کا، اند» له ئاینده‌دا دیته‌وه و ده‌نگه‌که‌ی «ا»ی ده‌بیته «ئ»:

- دیترام - ده‌دیتریم / نووسراین - ده‌نووسرین

هیزی ئه‌م پاشگره، جگه له‌وه‌ی که دوو جاران کار ده‌کاته سه‌ر «فعل»، به‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وی که فعلیکی سه‌ربه‌خۆی نوئ دروست ده‌کات گه‌ردانی رابردوو و ئاینده‌ی ویرای چاوگی، پێوه‌ندی به فعله‌ ئه‌سلییه‌که‌وه نامینیت وه‌یاخود وه‌ک نه‌مینی وای لێبه‌سه‌ردی. به نمونه ده‌لیم فعلی «گوتن» که رابردوو، «گوتی» و ئاینده‌ی «ده‌لی»یه، له شیوه‌ی «مجهول»دا ده‌بیته «گوترا، ده‌گوتری، گوتران». له‌مه‌دا ده‌بینی صیغه‌ی «ده‌گوتری» له «گوترا» وه‌رگیرا که چی ئاینده‌ی «گوتی» «ده‌لی»یه. هه‌رچه‌ند له‌هجه

ههیه «دهلیرئ - به واتای دهگوترئ» به کار دیتیت بهلام ئەم به کار هینانه سه‌ره‌رای که مبوونی، له کویره‌ریگاوه به‌ره و ده‌برپینی مه‌به‌ست رۆیشتوه نه‌ک له شه‌قامه‌ریگاوه چونکه زوربه‌ی زۆرینه‌ی هه‌موو فعله‌ مجه‌وله‌کان رابردوو و چاوگیان له یه‌کتر وهر ده‌گیرین و هه‌موویان له فعله‌ معلومه‌که داده‌برین. وه‌ک:

- گیران - گیرا - ده‌گیریت
- کوژران - کوژار - ده‌کوژریت
- خوران - خورا - ده‌خوریت
- دیتران - دیترا - ده‌دیتریت

ئەم تاییه‌تیه‌ی پاشگری «را» زۆر به‌ ئاشکراییی له‌و فعلانه‌دا ده‌رده‌که‌ویت که «اند»یان به‌دواوه‌یه، ئەمه‌ش چۆنیه‌تییه‌که:

ده‌زانین فعلیکی «اند»ی هه‌بیت له‌ ئاینده‌دا ده‌نگی «د»ه‌که‌ی ده‌رناکه‌ویته‌وه وه‌ک که ده‌لێی «ده‌سووتینی، ده‌برژیتنی، ده‌ه‌ستینیی... هتاد» به‌لام که فعله‌کان به‌ هۆی «را»وه‌ بوون به‌ مجهول ده‌نگه‌که‌ی «د» له‌ ئاینده‌دا دیته‌وه‌ هه‌ر چۆن که له‌ رابردوو‌دا هه‌یه‌ وه‌ک «ده‌سووتیندرئ، ده‌برژیتندرئ ده‌ه‌ستیندرئ...». به‌لێ، مومکینه‌ ئەم ده‌نگه‌ی «د» له‌ فعلی ئاینده‌دا به‌ سه‌ر زارانه‌وه‌ بسویت و ده‌رنه‌که‌ویت و بگوترئ «ده‌ستوتیندرئ، ده‌برژیتندرئ» به‌لام سوانی ده‌نگ له‌ وشه‌دا شتیکی زۆر جودایه‌ له‌ تیچوون و نه‌مانی چونکه دیتمان له‌م حاله‌ته‌ی سواندا مومکینه‌ ده‌نگه‌که‌ تینه‌چی. له‌گه‌ل ئەمه‌شدا ده‌بی بلیین سوان دوو پله‌ی له‌ یه‌کتر جوداوازی هه‌یه:

- 1- سوانی یه‌کجاره‌کی که به‌ هۆی کۆنبوونی سوانه‌که‌وه‌ وه‌ک تیچوونی لیه‌هاتوه: نمونه‌ی ئەم ته‌رزه‌ سوانه‌ وشه‌ی «کلۆج»ه‌ که له «کل‌وجه»ی عه‌ریبه‌وه‌ هاتوه. به‌شیکی به‌رچاوی وشه‌ی کوردی که

به ئەسلە ئافیتستاییه کهی بگیریّت ئەم جۆره سوانه‌ی تیدا به‌دی ده‌کریّت.

2- سوانی کاتی که نه‌گه‌یشتۆته پله‌ی کوشتنی ئەو ده‌نگه‌ی سوانی به‌سه‌ردا هاتوه، وه‌ک که به زۆری خه‌لق له جیاتی «هه‌لستام» ده‌لێن «هه‌ستام». هه‌ر له‌م وشه‌یدا سوانیک هه‌یه بۆته به‌کجاره‌کی ئەویش سوانی ده‌نگی «و» که له‌ بنه‌ره‌تا هه‌بوه و له‌بیر کراوه چونکه وشه‌که به‌ ئەسل «هه‌لوه‌ستام» بوه. سوانی کاتی له‌ کوردیدا زۆر باوه، هه‌ندێ ناوچه‌ش تینیدا چالاکتره له‌ ناوچه‌ییکی تر سه‌ره‌رای ئەوه که هه‌ندێ ده‌نگ ئاماده‌تره بۆ سوان له‌ هی تر... ده‌نگیش هه‌یه خۆی به‌ هیتر ده‌گوتریته‌وه، که ئەمانه‌ باسی سه‌ره‌به‌خۆن و لی‌ره‌دا جینگه‌یان نایته‌وه و سه‌ر ده‌کیشنه‌وه سه‌ر فۆنه‌تیک و وشه‌سازی و رسته‌سازی...

له‌ حاله‌تی ده‌نگه‌که‌ی «د»ی ناو پاشگری «اند» ئەوه‌ی به‌سه‌ریدا دیّت سوانه‌ نه‌ک تیچوون چونکه به‌ زۆری ده‌پاریزریّت: زۆربه‌ی خه‌لق ده‌لێن «ده‌سووتیندری، ده‌خنکیندری...»، سوانه‌که‌ی له‌و ناوچانه‌دا به‌رچاوه که به‌ عاده‌ت ده‌نگی «د» ده‌سوینن. به‌لام هه‌مان ده‌نگی «د» له‌ فعلی ئاینده‌ی «معلوم» دا به‌ ته‌واوی و له‌ هه‌موو شوێن و له‌ هه‌جه‌یی‌کدا تیده‌بردری: هه‌رچی کورد هه‌یه ده‌لێ «ده‌سووتینم، ده‌برژینم، ده‌رازیتمه‌وه...». که‌س نالێ «ده‌سووتیندم، ده‌برژیندم، ده‌رازیتمه‌وه...».

یه‌کیک له‌ خاسیه‌ته‌ کانی تری «را» ئەو یه‌ که‌ وا له‌ دوو ریگه‌وه‌ فعلی «مجهول» دروست ده‌کات:

ریگه‌ی یه‌ که‌م که‌ هه‌ر خۆیه‌تی شه‌قامه‌ریگه‌ی دروست کردنی ریژه‌ی «مجهول» ئەوه‌یه له‌ سه‌ره‌تاوه‌ فعلی تینه‌ری رابردوو بکری به‌ مجهولی

سه‌ربه‌خۆ و گەردان بکری له هه‌موو کاته‌کاندا وه‌ک له‌م نموونانه‌ ده‌ر ده‌که‌ویت:

- پاراستی - پاراسترا - ده‌پاریستری
- کردی - کردرا - ده‌کردری
- بردی - بردرا - ده‌بردری
- بیستی - بیسترا - ده‌بیستری
- خواردی - خواردرا - ده‌خواردری
- بواردی - بواردرا - ده‌بواردری / ده‌بوێردری
- ناردی - ناردرا - ده‌ناردری / ده‌نێردری

ده‌بی ئه‌وه‌ بلێم که‌ وا هه‌موو فعله‌ ئه‌لفی و یائییه‌کانی وه‌ک، «نووسین، برین، دزین، کیلان، پیوان هینان» له‌ کاتی گۆرانیان بو‌ مجهول ئه‌لفوویییه‌کان تیده‌چیت:

- کیلای - کیلرا
- پیوای - پیورا
- نووسی - نووسرا
- دزی - دزرا

ئهم «ئه‌لف» و «یی»یه‌ له‌ تاینده‌شدا تیده‌چن بی ئه‌وه‌ بکرین به‌ مجهول:

- کیلام - ده‌کیللم
- پیوام - ده‌پیوم
- نووسیم - ده‌نووسم
- دزیم - ده‌دزم

به‌لام فعله‌ واوییه‌کان له‌ هه‌ردوو حالی‌ مجهول و معلوما‌ واوه‌که‌یان ده‌می‌نیتته‌وه‌:

- فہرمووم - فہرموورام - دہفہرمووم
- گرووم - گروورام - دہگرووم

ہیندہ ہہیہ ئہ گہر فعلہ واویہ کہ تینہ پەر بوو له کاتی ٹائندہ دا واوہ کہی
دہروات:

- چووم - دہچم
- بووم - دہبم

بہ لآم لهم حالہ تہدا پیوہندی مان و نہمانی واوہ کہ بہ فعلی مجهولہ وہ نیہ
چونکہ پیوہندی فعلی مجهول ہہر بہ تیپہ رہوہ ہہیہ.

رینگہی دوہم: ئہو رینگہیہیہ کہ له ہہندی لہجہی ئاخاوتنی ناوچہیی، لیترہ
و لهوئی، پیرووی دہ کریت بہ وەرگرتنی فعلی مجهول له ریژہی ٹائندہی فعلی
معلومہ وہ کہ لهم نمونانہدا دہر دہ کہ ویت:

- دہبویرم - «بویر» - بویررام - دہبویرریم
- دہپاریرم - «پاریر» - پاریررا - دہپاریرریم
- دہکہم - «کہ - ک» - کرام - دہکریم
- دہبہم - «بہ - ب» - برام - دہبریم
- دہخہم - «خہ - خ» - خرام - دہخریم

لهم رینگہیہدا، بہ ہوی ئہوہوہ کہ ریژہی ٹائندہ (مضارع) له گہ لیک فعلدا
گورانی گہورہی بہسہردا دیت، شیوہی فعلہ مجهولہ کان زور دوور
دہ کہ وئہوہ له ویتہی ئہسلی فعلہ معلومہ کان، ہہروہا له لایہن بنگہی

دروست کردنی فعله مجهوله کانهوه جوداوازییه کی زیده بهرچاو پهیدا دهیی له بنگه‌ی فعلیکهوه بو بنگه‌ی یه کینکی تر، به نمونه‌ی روون کردنهوه ده‌لیم له فعلی «بواردن» ئهوه فعله مجهوله‌ی پینکدیت چ له رابردوهوه وه‌ربگیریت و چ له ئایندهوه فهرقیکی زور ناکات: له رابردوهوه ده‌بیتته «بواردرام» له ئایندهوه ده‌بیتته «بویررام - بویردرام» کهچی له فعلی «خستن» جاریکیان مجهوله‌کی ده‌بیتته «خسترام» جاریکیشیان «خرام»... هه‌ر ئه‌م راستیه‌ی واده‌کات که ئه‌گه‌ر رواله‌تی صیغه‌ی ئاینده‌ی زور دوور که‌وته‌وه له صیغه‌ی رابردووی، ناشی فعله مجهوله‌کی له ئاینده‌ی وه‌ربگیریت وه‌ک ئه‌وه‌ی که فعلی «گوتن» ئاینده‌ی ده‌بیتته «ده‌لیم» هه‌رگیز ناشی له صیغه‌ی مجهولی رابردوودا بگوتری «لیرام».

فعل هه‌یه رابردوو و ئاینده‌ی یه‌ک ده‌قی هه‌یه وه‌ک «به‌ستن» که ده‌بیتته «به‌ستم، ده‌به‌ستم»، ئه‌م ته‌رزه فعله‌ ته‌نها یه‌ک ریژه‌ی مجهولی هه‌یه چ له رابردوهوه و چ له ئایندهوه وه‌ربگیریت:

- «به‌ست» -م - «به‌ست» -رام - ده‌به‌ستریم
- ده‌«به‌ست» -م - «به‌ست» -رام - ده‌به‌ستریم

هه‌رچی فعلیکی «اند» هه‌یه، به‌هۆی ئه‌م دوو سه‌رچاوه‌یه‌یه له دارژانی فعلی مجهول، دوو صیغه‌ی ده‌بیت چونکه ده‌قی رابردووی فعلی «اند» جوداوازییه‌کی هه‌یه له ده‌قی ئاینده‌ی ئه‌ویش گۆرانی ئه‌لفه‌که‌ی «ا» یه‌ بو «ئ» له ئاینده‌دا:

- «سووتاند» -ت - «سووتاندرا» -یت
- ده‌«سووتیند» -یت (سووتیندرا) -یت

لیږه دا، که قسه مان یه ک صیغه یی و دوو صیغه یی دارښتنی فعلی مجهوله، پیویسته بلیم فعله ئه لفی و یائی و واویه کان که نموننه یان لیږه به پیشه وه خسترایه به رچاو هه موویان یه ک صیغه یان هه یه چ له رابردوو وه ربگیرین و چ له ټایه نده:

- «کیل»ام - ده «کیل»م - «کیل»رام
- «نووس»یم - ده «نووس»م - «نووس»رام
- «دروو»م - ده «دروو»م - «دروو»رام

یه کیک له خاسیه ته باشه کانی ټم پاشگره ی «را» ټه وه یه که ټه گه ر بکه ویته دوا ی رابردوه وه ناهیلې له ټاینده ی مجهولدا هیچ یه کیک له ده نکه کانی بسویت. لیږه دا نموننه له فعلی «شوشتن» وه رده گرم:

- شوشتم - شوشترام - ده شوشتریم - شوشتران

به لام ټه گه ر له صیغه ی ټاینده یه وه فعله مجهوله که ی وه رگرین ټه وسا ټم گوران و سوانه ی به سه ردا دیت:

- ده شوم - شورام - ده شوریم - شوران

ټم خاسیه ته ی پاراستنی ده قی فعلی رابردوو له ټاینده دا که پاشگری «را» ده بیینیت به به ریه وه هه یه دمه ته قه له سه ر باسی ره گ و بناغه ی فعل و چاوگ... ی به شیک ی زور له فعله کان کزبکاته وه، چونکه که زانیمان له فعلیکی وه ک «شوشتن» دا صیغه ی ټاینده ی شیوه ی مجهولی «ده شوشتریم» یه ریگه نامینې، وه یا زور کورت ده بیته وه، بو شه ره دندوو کی له سه ر ټه وه ی ره گی صیغه ی ټاینده ی فعله که ټایا «شو» یه یا خود «شور» ه چونکه هه روه ک «ده شوم» هه یه «ده شورم» یش هه یه. به راستی ټم حیکایه ته ی ره گی فعل و ره گی چاوگ و ره گی رابردوو و ټاینده و قه د و به زن و بالایان

چاوبهسته کینه کی سهیرمان لیده کات، چونکه چاوغ و ئاینده و «أمر» و رهگ و قهد و ههچی سهه به تاکه فعله وه ههیه یه ک ئهسل و بنجی ههیه و مومکین نییه هۆشی نهشیواو بسهلمینی رهگی «کوشتن» شتیکه و هی «ده کوژری» شتیکی تره وهک ئهوهی که پیوهندی له نیوان چاوغ و رابردوو و ئایندهی فعله که نه بیته و ههه یه که بو خۆی له بنی گو میکه وه بلقی دابیت، له حالیکدا ده زانین و ده بی بسهلمینین چاوغ و رابردوو و ئاینده و فه رمان و معلوم و مجهول هه موویان له تاکه سه رچاوه ییکه وه هه لده کولن، ئه وهی ده شیوهی بزانی بوچی فعلیک له رابردوه بو ئاینده سوان و قرتانی به سه ردا دیت ده بی بگه ری به دوا تهو ده ستورانیهی سوان و قرتان له وشه ی کوردیدا پهیدا ده کهن نهک خۆی له م ئه که بدزیته وه بو بن سیبه ری فینک و ئاسووده ی رواله ته درۆزنه چاوغه له تینه که ی رهگی ئاینده و قهدی رابردوو و نازانم چی. سههیر له وه دایه ئیمه که بلین رهگی ئاینده (مضارع) له رابردوه وه وهرده گیری بیهر و رمان ده خهینه ناو «تناقض» یکی بی ده رفهت چونکه وشه ی «رهگ» وا راده گه یه نی رهگه که بنج و ماکی فعله که بیت که چی که گوتمان له رابردوه وهی وهرده گرین له ره گایه تی ده شو ری و ده بیته وه چه. فهرموو سههیریکی ئه م شه ره دندوو که یه بکه که له سهه ر حیکایه تی ره گه وه هه لده ستی:

له فعلی «بردن» صیغه ی ئاینده (مضارع) دوو شیوه ی زیندووی هه به: شیوه ییکی «ده به م» ه که زۆربه ی ناوچه ی خوینده واری کوردستانی ژیروو به کاری دینیت، شیوه ییکی تریشی «ده به رم» ه که له نیوان هه ندی عه شایری کورد باوه. به و پنیه هه ره یه کینک له و دوو له هجه یه بیژه که ی خۆی به «رهگ» داده نیت: یه کینکیان رهگی «به - ب» ئه وهی تریشیان رهگی «به ر». بیگومان خاوه نه کانی رهگی یه که م «به - ب» به ئاسانی ده توانی ئه وانی تر ده مکوت بکه ن و هه ناسه یان بپرن چونکه نووسه ر و زمانزان و خوینده واری کوردی له خویانن، مرۆفیکی ناو شاخ و داخی کوردستان که ی

دهزانی وهیا دهویرئ دهنگی ئیعتیراز ههلبیرئ له ئاست نهعهتهی خویندهواران و خاوهن شههادان.

لهگه‌ل ئه‌مه‌شدا دهستووهره‌کانی زمانی کوردی به خامۆشی و بی نهعهته لیدان پشتگیری له «دهبه‌رم» ده‌که‌ن نه‌ک «دهبه‌م» چونکه دهستوویریکی زۆر به‌رچاوی «ناوی کارای لیکدراو - اسم فاعل مرکب» له کوردیدا ده‌لی «باربه‌ر» راسته نه‌ک «باربه»:

- ده‌به‌ری - باربه‌ر
- ده‌کوژی - پیاو‌کوژ
- ده‌خوا «خواردی» - نان خۆر
- ده‌گرئ - ده‌ستگره

که‌واته مه‌سه‌له‌ی ره‌گ ئه‌و باسه روون و سه‌لمینراوه نییه که‌وا بی لیکدانه‌وه‌ی ته‌واو و لی قوولبوونه‌وه بوته «قضیه مسلمة» له نیوان زۆربه‌ی زمانسانی کورد.. که ده‌شلیم پاشگری «را» ئه‌گه‌ر له رابردوه‌وه فعلی مجهول دروست بکات ده‌قی «فعل» ده‌پاریزیت بی ئه‌وه‌ی له رابردوه‌وه بو ئاینده سوانی به‌سه‌ردا هاتبی بیرورایه‌کی بی کیشان و پێوانم ده‌رنه‌برپوه، چونکه زۆر له‌و فعلانه‌ی ئیستا له ناوچه‌ییکی تر کورت و دریزتی تیدا په‌یدا بوه، شیوه‌ی دریزه‌که‌ی له‌گه‌ل ئه‌و به‌شه‌ی پاشگری «را» ده‌پاریزیت ریک ده‌که‌ویت وه‌یا لینی نزیک ده‌بیته‌وه.

به‌نمونه‌ی فعلی «شوشتن» ده‌هینمه‌وه که له‌ صیغه‌ی مجهولدا ده‌بیته «شۆرا» به‌پیی به‌کار هینانی له‌ زۆر ناوچه‌ی کوردستاندا. که‌سیک نه‌ختیک شاره‌زایی به‌ له‌هجه‌ ئاخاوتنه‌کانی ده‌شتوده‌ری کورده‌واری هه‌بیته‌ ده‌زانی له‌ زۆر ناوچه‌دا له‌جیاتی «شوشتن» که له «شستن» ی فارسییه‌وه‌ نزیکه‌ وشه‌ی «شۆرین» به‌ کارده‌هینن و ده‌لین: جلکه‌کانم شۆری - جلکه‌کانم بو‌ ده‌شۆرن. له‌مه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وی صیغه‌ی مجهولی «شۆرا - ده‌شۆری» راسته‌وخۆ له

«شۆرین» هوه هاتوه نهک «شوشتن»، ته نانهت ئەم واوهی «ۆ» که له «دهشۆم» دا ههیه چ پتوهندی به فعلی «شوشتن» هوه نییه که دهزانی و اووه که ی تیزه، واته «و»² - (هه ندیک نووسەر به دوو واو «وو» ی دهنووسن) نهک «ۆ». دیاره «دهشۆم» کورت کراوهی «دهشۆرم» ه که له «شۆرین» هاتوه نهک «شوشتن». ئەم راستییه پتر به صیغه ی ناوی کارای لیکدراوی فعله که روون ده بیته وه: ده گوتری «جلکشۆر» که س نه بیستوه بگوتری «جلکشۆ، جلکشۆش».

فعلیکی تری وهک «بیستن» که تاینده که ی له هه ندی له هجه دا ده بیته «ده بیسم» و له له هجه ی تریشدا ده بیته «ده بیهم» زۆر به چاکی - ئیسپات ده بی که صیغه ی «ده بیسم» ره سه نتر و راستتر و ریزمانیتره له «ده بیهم» چونکه هه م ناوی کارای لیکدراو و هه م صیغه ی مجهول فعله که ئەمه ده سه پینن:

- ناوی کارای لیکدراو وهک «گو بیست / گو بیس»
- صیغه ی مجهولی وهک «بیسترا / بیسرا»

که س نه بیستوه گوترا بی «گو بییه / بیه را». که واته ره گ و ده ق قه دی صیغه ی مضارعی فعله که «بیس» ه نهک «بیه» هه رچه ند ئە میشیان کورتر بیت له وهی تر. کورتبوون بۆ خۆی به ته نها ئیسپاتی ره سه نبوونی وشه کورته که ناکات له زمانیکی وهک کوردیدا که یه کینک له ده ستوره کانی زۆر بنجی و په ره سه ندووی سوان و قرتانی دهنگی وشه کانیه تی: «قه راغ» کورته و «قه ره داغ» دریزه هه مووشمان ده زانی «قه ره داغ» ره سه نه و «قه راغ» کورته کراوه یه تی، ئە گه ره نه لیم غه له ته که یه تی.

2 - له ریتووسی «کۆری زانیاری کورد» دا، بۆ «و» ی- دریز له بری دوو «وو»، بیته «و» ی که شیده به سه ره به کار ده یتر. / سایی مامۆستا.

له باره‌ی ئه‌و صیغه‌یه‌ی «اسم فاعل مرکب» هه‌وه که‌وا زۆر جارێن قه‌د و ره‌گی فعل ده‌پاریزیت: ئه‌وه‌نده‌ی به‌دوای نمووناندا که‌رابیتیم ته‌نها سه‌ی فاعلم دیوه‌ته‌وه‌ صیغه‌ی «اسم فاعل مرکب» یان له‌لاوه‌ ده‌نگی «ر» بۆ هاتبیت ئه‌وانیش فاعله‌کانی «دان- نان- خستن» ن که‌ اسم فاعله‌که‌یان ده‌بیتته «نانده‌ر - لینه‌ر - یه‌کخه‌ر».

ئهم پاشگه‌ری «را» جارێکی تریش ده‌قی فاعله‌کان نیشان ده‌داته‌وه‌ که‌ له‌ پینکه‌ینانی «ناوی به‌رکار» (اسم مفعول) ده‌ور ده‌بینیت:

هه‌ر وه‌ک ناوی کارا «اسم فاعل» به‌ زیاد کردنی «و» له‌ کۆتایی فعلی رابردووی تینه‌په‌ردا دروست ده‌بێ هه‌روه‌هاش «ناوی به‌رکار» به‌ زیاد کردنی «و» له‌ کۆتایی رابردووی مجهولدا دروست ده‌بیت وه‌ک له‌م نمووناندا به‌دیاری ده‌که‌ویت:

- هات - هاتوو - هه‌لستا - هه‌لستاو / ناوی کارا
- بیسترا - بیستراو دیترا - دیتراو / ناوی به‌رکار

بۆ نمونه‌ی ناوی کارا فعلی تینه‌په‌رم نه‌هینایه‌وه‌ چونکه‌ به‌راستی تا ئیستا ساغ نه‌کراوه‌ته‌وه‌ ئایا هاتنی «و» به‌دوا رابردووی تینه‌په‌ردا ناوی کارا دروست ده‌کات یا ناوی به‌رکار:

- گوتوو - کردوو - خواردوو - کێلاو - هیتاو - دزیوو...

ئهم رێژانه‌ به‌ زاهیر له‌ فاعل ده‌که‌ن به‌لام له‌ صیغه‌ی رابردووی نزیکدا وشه‌کان ده‌که‌ونه‌ گومانه‌وه‌ له‌وه‌دا ئایا فاعلن یا مفعول؟ به‌ نمونه‌ ده‌لیم «خواردوومه‌ - بیستوومه‌ - کێلاومه‌ - دزیومه‌...» ئایا رێژه‌ی کارایان تیدا به‌کار هاتوه‌ یاخود به‌رکار؟ با بین له‌ جیگه‌ی ئه‌واندا وشه‌ی هاوواتای عه‌ره‌یی به‌کار به‌نین بزانین به‌لای فاعلدا ده‌شکینه‌وه‌ یاخود مفعول:

- خواردوومه - «آكل»مه - «مأكول»مه
- بیستوومه - «سامع»مه - «مسموع»مه
- کيلاومه - «حارث»مه - «محروث»مه
- دزیومه - «سارق»مه - «مسروق»مه

که گوت «نانم خواردوه» چ وشه ییکی عه ره بی به خوویه ده گری «نانم آکله - نانم مأکوله» ته گهر بلین رسته ی «نانم مأکوله» نانه که ده کاته مفعول که له حه قیقه تیشدا مفعوله، ته وسا دوو به ره هلست په یدا ده بی:

- 1- «نانم مأکوله» هیچ ده وریکی فاعیله ت ناداته فاعله که، بگره پیوهندی فاعل به فعله که ی «خواردوه» به جاری ده چریتی، ته مه ش ته نجامیکه سه لیه نایسه لمینی.
- 2- «نانم مأکوله» به ته وای «نانم خوراوه» راده گه یه نیت که ته گهر مه به ست وه ها با پیویست نه ده بوو به وه ی صیغه ی تایه تی «خواردوه» ی بو به کار بیت.

تایا که وازمان هینا له ئیحتیمالی مفعولبوونی «خواردوه» به هیچ ته ئویلنیک ده توانین بلین له رسته ی «نانم آکله» دا وشه ی «آكل» وه ک ته وه یه گوترا بی «نان آکلم - آکلی نانم» بو ته وه ی فاعلیوونی وشه که ی «خواردوه» ته وجیه نیک وه رگریت؟ چند به سه یری ته م صیغه یه ش خو ی به حه شارگه نیک نشان ده دات که له بنه رته دا مه به ستی نووسینه که م نه بوو خو ته گهر حه شارگه ش نه بی ده بی به مه ته لئیکی ریزمانی بروات!

به هه مه حال، له صیغه ییکی ناوی کارای لیکدراودا وشه کان ده بن به فاعلی بی ده مه ته قه، وه ک نان خواردوو - دنیا دیتوو - گه نمذزیو - سه رتاشیو - زه ویکیللاو:

- من نان خواردوه که م - من نانم خواردوه
- تو ی دنیا دیتومان - تو دنیا ت دیتوه
- دارا گه نمذزیو ده رچوو - دارا گه نمی دزیوه

رەسەنبوونى ھەر سىڭ پاشىگىرى «ا - كا - را» ۋەك پاشىگىرى «اند» دىسانەۋە لە وشەدا دەردەكەۋىي كە بەراۋرد بىكرىن لە گەل پاشىگىرى «ەۋە» دا. پاشىگرەكانى «ا - كا - اند - را» بە كۆتايى فعلەۋە دەلكىن و دەكەۋنە پىش راناۋە چالاكەكانەۋە:

- ترسام - ئالۆزكام - سووتاندم - دىترام
- دەترسىم - دەئالۆزكىم - دەسووتىنم - دەدىترىم

تەرتىبى ئەمانەش لەبەينى خۇياندا بەم شىۋەيەيە: پاشىگىرى «ا» پىش دەكەۋىت، بەدو ئەۋ دا «كا» دىت، دواى ھەموان «را» دىت:

- ئالۆزا - ئالۆزكا - ئالۆزكاندى - ئالۆزكاندرا

پاشىگىرى «ەۋە» كاتىك بە كۆتايى فعلەۋە دەلكى كە ھىچ بە كىك لەۋ پاشىگرانە بە فعلەۋە نەبىت و راناۋى چالاكىش ديار نەكەۋتېن. دەلىي:

- ھاتمەۋە، دىتمتەۋە، دىترامەۋە، ھەلستاندمتەۋە

لەم نمونەي كۆتايىدە پاشىگىرى «ەۋە» سى قۇناغ لە فعلەكە دوور كەۋتۆتەۋە، «اند - م - ت».

لە فعلىكى ۋەك «ئالۆزكاندرا مەۋە» چوار قۇناغ كەۋتۆتە نىۋان كۆتايى فعل و پاشىگىرى «ەۋە» ۋە «كا - اند - را - م» ھەرۋەھاش لە فعلى «پەشۇكاندرا مەۋە - پەشۇكاندىمىانەۋە»....

دەبىنى تفاعلى ئەم پاشىگرانە لە گەل فعلەكەدا ۋا دەكات لە مقارنەدا پاشىگىرى «ەۋە» زۆر بىگانە خۇى بنوئىتى بەنىسبەت فعلەكەۋە. پاشىگىرى «ەۋە» سەرەراي دوور كەۋتەۋەي لە فعلەكە كە دياردەيىكى بىگانەتییە، تىكەل بە تەكۋىنى فعلەكەش نابىت چونكە ھەم لە فعلەكە جودا دەبىتەۋە، لە ئايندەشدا

وهك خۆى بى گۆران دىتهوه، كه چى «ا - كا - اند - را» له صىغەى
ئايندهى فعلدا، دهبه «ئ - كى - ىن - رى».

من له م نمووناندا ئىنكارى پاشگربوونى «هوه» ناكم، به پىچەوانه، دهمهوى
له گەل دان هينان به پاشگربوونى، پايەى هيز و بيهيزيشى دەرخەم له چاو
پاشگره كانى تر، به مه شدا نيمچه وه رامىكى ئه و زمانشناسانه دهمهوه كه وا
دهزانم له بهر رانهاتيان له دان هينان به «ا - كا - را»، زۆريان به لاوه
ئەستەم دەبى دوابەدواى ئەم نووسىنە دانى پىدابەيتىن، ئەمەش ديارده يىكه
له هەموو كات و شويتىكدا رووى داوه، گەلىك جارائىش مەيلى نەسەلماندى
شتى نامەتلووف واى كردوه له مەيدانى زۆر گرنكى زانستى تەبىقىدا
بەرهمى داھىنان و دۆزىنەوه بەدرەنگەوه پىشوازى و خۆشامەدى لىبكرى.
من بۆ ئەوه دەچم رىژەى ترى فعل هەبى له بنەرەتدا بە هۆى هاتنى پاشگر
له كۆتايى وشەوه پەيدا بوويىت، بەلام وردە وردە له گەل دوور كەوتنەوهى
سەرەتاي داھاتنى ئه و رىژانە بنەچە كەى پىشگرە كە كۆبىر بوويىتەوه و بە
پارچەيىكى بنجى فعلة كه حىساب كرايىت: يە كىك لەوانەى گومانى
پاشگربوونى لى دە كرىت جووتە دەنگى «سا» يە كه له كۆتايى گەلىك له
فعلة كاندا دىت وهك:

• ترسا، نووسا، دارسا، راسا، پسا، ئاوسا، تاسا، چرووسا، چەوسايەوه...

ئەم فعلانە سەر له بەريان له روالەتى ئىستا كە ياندا شكلى يەك وشەيى يان
وەرگرتو و «سا» كەى كۆتايى يان له پاشگر ناكات بەلام فعلىك هەيە پى
دەچى «سا» كەى پاشگر بىت ئەويش فعلى «گىرسانەوه» بەواتاي
«بەندبوون بەجىگايە كەوه» وهك لەم نيوە بەيتەدا دەرە كەوى:

ئاخۆ بە چ شاخىكەوه گىرساوه دللى من

زۆر ئاشكرايه ئەم وشهيه له بنكهه ي «گير» و پاشگري «سا» پيڤهاتوه. به وردبوونهوه دهرده كه وي دهنگي «س» له كوتايي گهليک وشه دا دهوري «وصفيه» دهيني وه ك :

• جارِس، قهَلَس، وهِرِس، ئاوس، مه كس [خه به ره كه مه كس بۆوه].
خاوس...

كه ئەمه وايي دوور نيه «سا»ش پاشگر بوويت له به شيكي ئەو فعلانه دا به لام ورده ورده به كه رتيكي بنجي فعله كان حيساب كرابي...

ئەو زمانشناسانه ي له حيكايه تي ره گ و قه دي كار ده دوين و ده لين كورترين به شي ئەو قه د و ره گانه بنجي ئەسلي كاره كه ن ده بي كه متر ره خنه م لي بگرن و پتريش به دوا قسه مدا بين له وه دا كه ده ليم له وان هيه «سا» پاشگر بيت چونكه به پي بيرو راي ئەوان لاداني «سا» له فعله كان به شيكي كه ميان لي ده هيلته وه كه زۆر گونجاو دي ت له گه ل واتاي «ره گ» : به نمونه ده ليم ئەگه ر به سلمينين له فعلي «کردن» دا صيغه ي تاينده ي كه كورترين ره والته تي به كين به ره گ و بنجي وشه كه و بلين «ده» كه «م» نيشانه ي موزاربع و راناوي لي وه گرينه وه «كه - ك» ده مينيته وه بۆ ره گ، ده بي به سلمينين له فعلي «نووسا» شدا ره گه كه «نو» ه و «سا» يه كه پاشگره ههروه ك له «ئالۆزه كا» دا «ئالۆز» بنجه و «كا» ش پاشگره. من كه له يه كيك به سلمينم له فعلي «بردم، ده به م» ره والته تي «به - ب» له صيغه ي موزارعدا كورترين بنجي كاره كه يه و گوئ نه ده مه «بردن - بردم، ده به رم...» ده بي ئەو كه سه ش بي خو خوراندن به سلميني، بگره مه منونيش بي، كه بلينم له فعلي «نووسا» دا «نو» بنجي فعله كه يه و «سا» ش له لاوه ي خوي پيوه لكاندوه..

3 - حەشارگەي «فعلی انتقالی» و «انتقالی پېچەوانە»

ئەم زاراوہیەي «انتقالی» یە کەم جار لە لایەن خۆمەوہ بە کار ھاتوہ، لە بەشیکی گوتاری «بە کارھێنانی «ی» لە رێزمانی کوردی» کەوا لە یە کەم ژمارەي گۆفاری کۆری زانیاری کورددا بلاو کراوہ تەوہ.

ئەوہی راستی بی، زاراوہ کە لە رێی ناچارییەوہ خۆی بە سەرمداسە پاند چونکە لە دەمی نووسینی گوتارە کەدا، لەویش بەپیشەوہ، وشەییکی لەبارترم بەبیردا نەھات بیکەم بە زاراوہ بۆ ئەم دیاردەییەي زمانی کوردی کە تاییەتیکی خۆیەتی و لە زمانانی تری دوور و نزیکی [لەوانەي لێیان ئاشنام] وینەي پەیدا نییە. وا دەردەکەوئ، ھەرۆک «مافتیء و ماہرح، مالبت..» جۆرە فعلیکن تەنھا لە زمانی عەرەبی بە کار دین، ھەرۆھا فعلی «چوومە خانوہ کە. دەچمی..» و ئاواللەکانی تری وەک خۆی مالی بی ھاوبەشی زمانی کوردین تەنانت فارسی کە مەشوورە زۆر لە کوردی نزیکی ئەم جۆرە فعلانەي تیدا نادیتري.

لە بارەي زاراوہ کەوہ، ئەگەر وشەي کوردی لەبار، یاخود وشەي بیگانەي لە بارتەر چەنگ کەوئ پئویستە بەو بگۆردریتەوہ چونکە من لە وشەي «انتقال» مەبەستم تەنھا ئەو فعلانە نییە کە بزووتنی راستەقینەیان تیدا بیت بەلکوو ئەو فعلانەش بەر زاراوہ کە دەکەون کە بزووتنەوہي مەعنەوہي وەبا ئیعتیباریان تیدایە و بەشدار دەبن لەو خاسیەت و تاییەتیانەي کە شەقلى ئەم جۆرە فعلانەن. ئەم فعلانەي رستەکانی خواروہ ھیچیان بزووتنەوہي راستەقینەیان تیدا نییە بەلام جۆریک تەئسیر لە لاییکەوہ بۆ لاییکی تر دەبن ھەرچەند تەئسیرە کەش مەعنەوہي و ئیعتباری بیت نەک ماددی، وەک:

- دارام کردە پشکنی
- نۆریمە خانوہ کە

- بوویته پیاو
- قسه م گوته دراوسیکه م
- دایه گریان

هه بوونی واتای بزووتن و «انتقال» ی مه عنه وی و ئیعتباری له و فعلانه دا
باشتر ههستی پی ده کریت که به راورد بکرین له گه ل به کارهینانی عاده تیياندا:

- من بووم دهم نووسی - من بوومه نووسه ر
- خانووم دروست کرد - خانوه که م کرده ئوئیل
- ده نۆرم کهس نابینم - نۆریمه باغه که
- گوتم به زیاد بی - گوتمه دارا پارهت بداتی
- جۆم دا نه ک گهنم - جۆم دایه ئازاد

به شیکی زۆر له و فعلانه واتای بزووتنه و هیان تیدایه وه ک فعله کانی:

- دان، هه ناردن، بردن چوون، گه ییشتن، هاتن، که و تن، خستن،
ترنجان..

به لام له شیوه ی به کار هینانی انتقالیدا جوړه تاو و ته ئیسیریکی تازه به ره و
ئامانجیکی دیاره وه دهرده برن وه ک له م رستانه دا دهرده که وی:

- که و تم و هه لستامه وه - که و تمه ناو ده غله که وه
- ده چم نان ده کرم - ده چمه مالی مامم
- ده نکه ته زیحیه که ده ترنجی و دهر دیتته وه - ده نکه ته زیحیه که
ترنجایه ریزی ده نکه کانی تره وه
- تو نه هاتی شه کر بکریت - تو نه هاتییه هه لپه رکی
- ئازاد دویتنی گه ییشت - ئازاد گه ییشته ئامانج

باسی فعلی «انتقالي» له گوتاره که ی خۆم «به کارهیتانی «ی» له ریتزمانی کوردیدا» کراوه، هەر لهو گوتاره شدا چەند لایه نیک و خاسیه تیکی ئەم فعلانە باس کراون، دەوری 12-13 فعلیش لهو گوتاره دا دۆزراوه تەوه. مامۆستا تەوفیق وههیی له کتیبه که ی «دەستووری زمانی کوردی» - جزمی یه که م، سالی 1929 دا، به جوړیکی یه کجار خیرا و له گوشه ییکی ته سکه وه باسی بابه تیکی ریتزمانی کردوه که په یوه ندی به فعلی «انتقالي» یه وه هه یه، له به ندی 47 لاپه ره 10 ی کتیبه که دا بزویتی «ه- ئە» ی کوتایی فعلی ناو ئەم رسته یه ی «ئه چمه ماله وه» ی به «ئه داتی ته واوی» دا ناوه. له لاپه ره ی 22 ی کتیبه که دا به پیتی راگه یانندی نمونه کان دەرده که ویت مه به ست له «ئه داتی ته واوی» ئەو وشانه ن که له عه ره بیدا پینان ده گو تر ی «حروف الجر». له رسته ی «تۆ کاغه زیکت به پۆسته دا نارد» وشه ییکی «به - دا» به «ئه داتی ته واوی» دانراوه هه ره هاش وشه ی «له» ی ناو رسته ی «مناله که له هه یوان نووست». من، دوا ی نه ختیکی تر، بهو جوړه ی هه موو راگه یانندیکی دوور و نیزیکی ئەم رایه ی مامۆستا وههیی بگریته وه له گه ل بۆچوونه کانی خۆمی به راورد ده که م، رهنگه له م هه وه شدا مه یدانیکی به رفه روانتر به رایه که ی مامۆستا وههیی بگره وه له وه ی ناو کتیبه که ی.

به پیتی ئەوه ی که جارێکیان خۆم له باره ی ئەو فعلانە شتیکم نووسیبیت و مامۆستا توفیق وههیبش بهر له من باسی کردیتن هەر ده لپی مافی ئەوه م نه مایی ناوی «حه شارگه» بکه مه عنوانی ئەو جوړه فعلانە. به لام هه ره وه که له دریزه ی نووسینه که م دەرده که و ی چەند لایه نیکی نو ی له لیکۆلینه وه ی ئەمجاره دا که له مه وپیش نه ها تۆته ناو نووسینانه وه ری دها باسه که بکه ویته ژیر ناو نیشانی «حه شارگه». له ئاست نووسینه که ی مامۆستا توفیق وههیی نووسینی ئەمجاره له چەند روویه که وه نوویه تی خۆی بهرچاو ده کات:

- 1- نووسینه که ی مامۆستا تۆفیق وههبی تاییه تیه زۆر جودا که ره وه که ی سیفه تی «انتقالي» ی ئەم فعلانه ی باس نه کردوه. بیده نگبوون له م لایه نه وه ک ئەوهیه مروّف بیده نگ بی له جوّری تپه ر و تینه په ری فعل.
- 2- نووسینی مامۆستا وههبی که بزویته که ی «ه» دوا ی فعله کانی داناوه به «حرف جر» له دوو خالی زۆر گرنگی تاییه تی فعله کان، به تیکرایی، چاو ده پۆشیت:

- (ئا) - له وه دا که وا به شی که می فعله کان هه لده گرن بزویته که یان بکریته وه به «حرف جر» وه ک فعلی «بوون - کردن - گه ییشتن - دان - گوتن...» ئەمه ش هه ردوو جوّری به کارهینانی فعله کانه:
- بوومه ئەندازیار - بووم به ئەندازیار
- تۆم کرده وینه گه ر - تۆم کرد به وینه گه ر
- گه ییشتینه ئاوات - گه ییشتین به ئاوات
- پاره که م دایه وه ستا - پاره که م دا به وه ستا
- گوتمه برا که م - گوتم به برا که م

- فعلیش هه یه ده شی بزویته که ی بیته «له، تی» وه ک:
- به رد م گرته چویلکه که - به رد م له چویلکه که گرت
 - گرتمی - تیم گرت

به شی زۆری فعله کان هه لئا گرن بزویته که ی ئینتقالیان بگوّری به «حرف جر» وه ک ئەمانه ی لیسته ی ژیرا:

- نۆریمه خانه که
- چوومه کوستان
- خسته خواره وه
- کهوته سه ر زهوی

- هاتەوہ مالّی
- ھەلکشامە سەری شاخ
- ترنجایە ریزەوہ
- ھەستامە سەر پێیان...

• (ب) - لەوہدا کہوا لە حالّی بزربوونی «مفعول» بزویتنە کہ دەبیتە «ئى». ھەرچەند ئەم جۆرە بەکارھێنانە لە سلیمانی کہم بۆتەوہ بەلام لە ناوچەکانی تری کوردستان زۆر باوہ. نمونەى بزربوونی فعلەکان ئەمەىہ:

- بەردم گرتە چوئیلە کہکان - بەردم گرتنى
- کہوتمە باغە کہوہ - کہوتمى
- نۆرئیمەوہ ئیوہ - نۆرئىمنى

ئەم بەکار ھێنانە لێرە بە پیشەوہ لە سلیمانیس دیتراوہ، وەک لەم دێرە شیعەرى نالی دەردەکہوئى:

وای فەرموو کہ ماچت نەدەمى رۆورەشى تۆ بىم
ئەمسالّە بەجى دئ ئەسەرى وەعدەى پاری

«نالی» گوتى «ماچت نەدەمى» نەىگوت «ماچت پى نەدەم»...

حاجى قادر دەلّی:

خانەقاكەى كەنەفى ئەمنە ئەدەبخانەىى عام
جیى قەزای حاجەتە عالەم بە زەروروى دەچنى

«حاجى» نەى گوت «تیی دەچن».

بهیته فۆلکلوری دهلی:

هه‌ی زێرینی و زێرینی
کۆیی خۆشه‌ بابجینی

که ده‌لیم له‌ حالێ بزربوونی مفعول بزویته‌ که ده‌بیته‌ «ئێ»، مه‌به‌س بزربوونی ئه‌و مفعوله‌یه‌ که له‌ شکلی «انتقالي» به‌کاره‌یتانی فعله‌ که ده‌رده‌که‌وێ نه‌ک ئه‌و مفعوله‌ی که له‌ بنه‌ره‌تدا بۆ فعلی تێپه‌ر دیته‌ ناو ئاخاوتن. له‌ رسته‌ی «به‌ردم گرت» به‌رده‌که‌ مفعولی عاده‌تیه‌ بزربوون و دیاره‌که‌وتنی کار ناکاته‌ سه‌ر فعله‌که‌، واته‌ که به‌رده‌که‌ت له‌ رسته‌ ده‌رهاویشته‌ ده‌لێی «گرتم». به‌لام که فعله‌که‌مان کرده «انتقالي» ده‌لێین «به‌ردم گرته‌ چوئله‌که‌». لێره‌دا «چوئله‌که‌» مفعولی «انتقالي»یه‌، که لامان برد ده‌لێین «به‌ردم گرتی». ئه‌م شکله‌ انتقاليیه‌ له‌ گه‌ل «راناوی لکاو» ده‌رده‌که‌وئته‌وه‌ هه‌ر چه‌ند راناوه‌که‌ مفعولیش بێ، واته‌ ده‌رکه‌وتنی مفعول له‌ ویتته‌ی راناوی لکاو مه‌نعی هاتنی «ئێ» که ناکات وه‌ک که ده‌لێی «به‌ردتان ده‌گرمی» - به‌ردم گرتنی - به‌ردت گرتمی.. هتاد.

ئهمه‌ش به‌کیکه‌ له‌ خاسیه‌ته‌کانی راناوی لکاو که له‌ شتی تری جواد ده‌که‌نه‌وه‌، چ ناو بێ و چ هه‌ر به‌کیکه‌ له‌ و وشانه‌ بێ به‌ر تاومی ناو ده‌که‌ون وه‌ک «راناوی نه‌لکاو، ئاوالناو». له‌به‌ر ئه‌م خاسیه‌ته‌ زیده‌ تاییه‌تیانه‌شه‌ که من ده‌مه‌وێ به‌و راناوانه‌ بلێم «چالاک» نه‌ک «لکاو».

3- مامۆستا وهه‌بی له‌وه‌ش نه‌دواوه که فعله‌کان له‌ حاله‌تی «انتقالی» دا
مفعولیک بۆ فعله‌که ده‌هینن، جا ئه‌گه‌ر تیپه‌ر بیت دوو مه‌فعولی ده‌بیت،
ئه‌گه‌ر تیپه‌په‌ریش بیت یه‌ک مه‌فعول، وه‌ک له‌م نموونانه‌ ده‌رده‌که‌ویت:

- تیپه‌په‌ر

- چووم - چوومه سه‌فه‌ر

- بووم - بوومه یه‌که‌م

- هات - هاته که‌ر کووک

- تیپه‌ر

- پارهم خست - پارهم خسته گیرفانه‌وه

- دزم گرت - به‌ردم گرت ده‌که

- ئاو ده‌هینم - ئه‌سپه‌که ده‌هینمه ته‌ویله

ئه‌مه له‌ باره‌ی نووسینه‌که‌ی مامۆستا وه‌هه‌بیه‌وه. به‌ نیه‌سه‌ت نووسینی لی‌ره به‌
پیشه‌وه‌ی خۆشمه‌وه له‌ چه‌ند روویه‌که‌وه نوویه‌تی نووسینی ئه‌م جاره
ده‌رده‌که‌وی:

1- ئه‌و روون کردنه‌وه‌یه‌ی که‌ ده‌ری خست مه‌به‌ست له‌ «بزربوونی
مفعول» ته‌نها مفعوله ئینتقالیه‌که‌، هه‌روه‌ها ده‌رکه‌وتنی ئه‌و راناوه
چالاکه‌ی جیی مفعوله انتقالیه‌که‌ ده‌گریته‌وه «به‌ردیان ده‌گرمی - به‌رده‌م
گرتنی». روون کردنه‌وه‌که‌ له‌ کۆتایی خالی «2- ب» له‌ به‌سه‌ردا
چوونه‌وه‌ی نووسینه‌که‌ی مامۆستا وه‌هه‌بی باس کرا.

2- له‌لایه‌ن ئه‌و فعلا‌نه‌ی ده‌شی بینه «انتقالی»: له‌ گوتاره‌که‌ی پیشوومدا
12 فعلیکم ده‌ست نیشان کردبوو، له‌م نووسینه‌مدا ژماره‌یان بۆ پتر له
دوو هه‌ند تیپه‌لده‌کشی، وا لی‌ره‌دا فعله‌کان ده‌خه‌مه لی‌سته‌وه ده‌شزانم
فعلی تری وه‌ک ئه‌مانه‌ ماون بدۆزیتنه‌وه:

فعلى تینه‌په‌ر:

1. بوون
2. چوون
3. که‌وتن
4. هاتن
5. داهاتن [به واتای «انقضاض» وه‌ک: باز داهاته کوتره که - دادیته که‌وه‌کان]
6. گه‌یشتن
7. خونجان
8. په‌سوان
9. تکان
10. خزان
11. ترنجان
12. رزان
13. هه‌لکشان
14. خشین [ماره‌که خشیه ناو گیاکه]
15. په‌رین

فعلى تیپه‌ر:

1. کردن
2. بردن
3. خستن
4. گرتن
5. هه‌ناردن

6. دان
 7. هه‌ل‌دان [هه‌ل مه‌ده‌یی - هه‌ل‌ده‌داته قسان]
 8. گوتن [گوتمه دارای وهره ئیره‌کانه]
 9. هینان [هینامه ماله‌وه - هینامه ره‌دایی]
 10. داهیشتن [په‌یزه‌که‌م داهیشته‌هه‌وشه‌که‌وه]

ده‌تبه‌مه‌سه‌ر‌ئاوه‌گردی
 داتده‌هیلمه‌کابرای‌کوردی
 ئیقبال‌ی‌خوت‌ئه‌ی‌مه‌لکه‌قور
 ئه‌گه‌ر‌ژیا‌ی‌ئه‌گه‌ر‌مردی

11. نان [نایه‌بانیه‌وه]

له‌پاش‌بو‌سیده‌ن‌و‌بو‌ییده‌نی‌تام
 نیامه‌سه‌ر‌سه‌ر‌و‌چاوم‌به‌ئیکرام

12. خزاندن
 13. ترنجاندن [دانه‌که‌م‌ترنجانده‌ریزی‌ئه‌وانی‌تر]
 14. په‌سواندن
 15. ویران [ویرامه‌ئازاد]
 16. هاویشتن.

3- ئیستا که به تازه‌یی ده‌لیم: ئه‌و‌فعله‌ئینتقالیانه‌ی‌تیپه‌رن‌که‌ده‌کرین‌به
 «مبني للمجهول» یش‌به‌به‌ریان‌ه‌وه‌هه‌یه‌له‌شکلی‌«انتقالی»‌بمینه‌وه،
 هه‌ردوو‌مفعولیشیان‌له‌گه‌لدا‌بیت،‌وه‌ک:

- داره که خرایه خانوه که وه
- پاره که درایه خانوه که ی

مفعولی ئه سلیش جیی فاعل ده گریته وه.

به لام لیڤه دا یه ک دوو تیبنی کورتیله هه یه، ئه وانیش هه ر نوین:
یه که میان له باره ی فعلی «هه لدان» - به واتای خو له قسان «هه لقتانندن».

ئهم فعله چ له شیوه ی «مبني للمعلوم» بیت و چ له شیوه ی «مبني للمجهول» بیت یه کیک له دوو مفعوله کان دهرده که ویت، ته نانه ت وا ده بی تاکیکیشی دهرناکه ویت. که ده لئی: «که س پرووی له و نه بوو ئه و له خووه هه لی دایی» هینچ مفعولیک دهرنه که وت. که گوت «له خووه هه لی دایه قسان» یه ک مفعول دهرکه وت. لیڤه دا مفعوله که ی دیکه به شیوه ییککی شرایه وه له ناو مفهومی قسه که دا ده بیت وه ک ئه وه ی گوتبیتت «قسه م هه لدايه قسان - ره خنم هه لدايه ناوقسان..». ئهم ته رزه ورده کارییه له هه موو بابه تیک په یدا ده بی نه ک ته نها بابه تی زمان، په یدا بوونیشی به لگه ی ده وله مهندی ئه و سه رچاوه یه یه که لپی هه لقلویه.

تیبنی دوهم له باری فعلی «ویران» هه که به پیی سروشتی واتاکه ی وا ده بی وه ک تیپه ر تصریف ده کری واش ده بی وه ک تیپه په ر. کورد هه ن ده لین:

- ویرامان - ویراتان - ویرای - ویرایان - ویرات

که ئه مه تصریفی تیپه ره. هی تریش هه ن ده لین:

- ویران، ویرا، ویرات، ویرایان

ئەمەش تصريفى تېنەپەرە. ھەر ئەمانەى كە ۋەك تېنەپەر تصريفى دەكەن لە «نفى»دا دەلېن:

• نەوېرام، نەوېراين، نەوېرا، نەوېران، نەوېرايت

ئەگەر ۋەك تېپەر با دەبوو بېلېن:

• نەموېرا، نەمان وېرا، نەيوېرا، نەيانوېرا، نەتانوېرا، نەتوېرا

بەلای باوهرى منەۋە ئەم دياردەيە دەگەرېتەۋە بۆ ئەۋەى كە «وېران» بەسەر شتى ماددىدا نايەت، زۆرىنەى ئەۋەى بەر «وېران» بکەۋېت مەعنەۋى و ئىعتىباريە ۋەك:

• وېرام لە رووبارە كە بېرەمەۋە

• دەوېرم لە تاريكى برۆم

• كەس ناوېرئ بلى لەل

• نەوسن بە خۆى ناوېرئ...

بە سرنج دەردەكەۋى واتاى وېران ھىندەى «رۆيشتن، ھاتن، ھەلستان...» يىش كردهۋەى ماددى تېدا نىيە ھەرچەند فعلى تېنەپەرېشن. ديسانەۋە «وېران» ۋەك فعلە تېپەرەكان نىيە كە مفعول دەخەنە بېش خۇيانەۋە ۋەك:

- كاغەز دەنووسم

- نانم خوارد

- پارەمان دۆزىەۋە... ھتاد.

ديارە خاسيەتە تايەتەكەى «وېران» كە ۋەھا بكات دوو جۆرە تصريفى ھەبى ۋەك تېپەر و تېنەپەر، رېى ئەۋەى لى دەبەستى كەوا لە حالى «انتقالى»دا ۋەك فعلى تېپەر داۋاى دوو مفعول بكات. لە راستىدا «وېران»

به زۆری ده‌بیتته خاوهن مفعولی «اعتباری» که بریتیه له رسته نه ک له مفعولی به‌رهه‌ست:

- ویرام برۆم
- ویرام بازدهم
- ویرایان «ماره که بکوژن»
- ده‌ویرن چوار رۆژان له‌سه‌ر شاخه که بمیننه‌وه
- که‌س ناویرئ «سه‌یری چاوی بکات»

هه‌موو رسته‌کانیش فعلی «انشائی» یان تێدایه که ئەمه‌ش به‌کیکه له خاسیه‌ته‌کانی فعلی «ویران» و به‌شیکێ له فعلی کوردی ده‌شی پێیان بگوترئ فعلی یاریده‌ر «الفعل المساعد - oxiiliary» وه‌ک:

- هاتم برۆم، نه‌یان‌هه‌شت
- گوتم بیلیم، نه‌مویرا
- هه‌ستام خۆم بشۆم، ئاوه‌که سارد بووبۆوه
- ویستم بنووم، لیتم نه‌گه‌ران... هتاد

که‌واته فعلی «ویران» ئەم خاسیه‌تانه‌ی هه‌ن:

1. به‌زۆری له به‌کاره‌یناندا مفعولی «اعتباری» که بریتیه له رسته‌ی «انشائی» ده‌هینیتته ناو رسته‌وه.
2. مفعوله‌کانی ناکه‌ونه‌وه پیش خۆی، به‌پنجه‌وانه فعلی تێپه‌ری عاده‌تی که هه‌میشه مفعوله‌که‌ی پیش خۆی ده‌که‌وێته‌وه.³ فعلی «نۆرین» ئەویش

³ - ده‌بی لێره‌دا بلیتم هه‌موو مفعوله‌ انتقالیه‌کانی فعلی تێپه‌ر به‌دوا فعله‌کاندا دین: چوومه‌ مالی، ده‌که‌ومه‌ خواره‌وه، گه‌شینه‌ ئامانج...

له حالّی «انتقالی» دا مفعول به دوایدا دیت وه ک «نوریمه خانوه که».
 ته گهر به شیوهی عاده تی له کار بیت ده لّی «خانوه که م نورّی».
 3. یه ک مفعول قه بولّ ده کات، له مه شدا وه ک تینه په ر کار ده کات.

تیبینی تریش هه ن به رانه ر «ویران» وه ک ته وهی که ته گهر به فعلی
 دیکه ی خزمی خو ی بگیریّت له وانهی کاریگه رییان ماددی نیه ده بینین
 فعله کانی تر مفعوله کانیا ن پیتش خو یان ده یه خن: فعلی «گوتن، زانین،
 بیستن، ناسین» کاری ماددی ناکه ن به لام وه ک هه موو فعلیکی تیپه ر
 ره فتار ده کهن هه م له رووی تصریفه وه هه م له رووی پیتش خستی
 مفعوله کانیا نه وه:

- قسه مان بیست
- خه به رتان زانی
- شیعیان گوت
- خه لقمان ناسی

ئه م کوّمه له فعله - هی تریش هه یه - وه ک فعله کانی «خواردن، کردن،
 بردن، کوشتن...» ته ئسیری ماددی له مفعوله کانیا ن ناکه ن، دپاره
 «ویران» یش هه ر له و بابه ته یه به لام به شیوه ییکی بیته رتر.

له م خاصیه ته ی ناماددی بوونی ته ئسیری «ویران» هه وه تیبینی که تی
 گرنگ هه لده سستی: ده شی ئه م فعله به هو ی «اند» جاریکی تریش
 بیته وه تیپه ر وه ک که بلّی «دارا نه ی ده ویرا، من ویراندم»...

فعله کانی تری انتقالی، ئه وانیش به شیکیان، تیبینی هه لده گرن، به لام له م
 نووسینه دا جیگه ی هه موو لیکو لینه وه ییک نابیته وه، بو یه چیتریان له سه ر
 ناروم.

4. نه له نووسینی ماموستا وهبی و نه له نووسینی خۆمدا باسی ئەم لایه نه یه کجار گرنګ و بنجییه نه کراوه که فعلی انتقالی دوو جوړی پینچهوانه ی یه کتری هه یه، جوړنکیان ئەوه بوو لپی دواين، جوړی دوهمی ئەوه یه که ده بیته وه حه شارگه ییکی سه ره به خو ی ریزمانی کوردی هه رچه ند به پینی ئەو دهوره ی فعله کان ده بیینن راسته وخۆ ده که ونه رووبه رووی «فعل انتقالی» یه وه هه ره ده لپی ویتنه ی نیگاتیفی ئەون.

فعلی «انتقالی پینچهوانه» کۆمه لیکن لهو فعلانه ی له شکلی پینچهوانه یاندا له لاوه تین و تاویک بو سه ر کارا (فاعل) ی خو یان ده هیتن و ده یانخه نه جینگه ی به رکار (مفعول) ه وه. فعله انتقالیه کان تاو و تینیکی تازه کردیان له کاره وه بو مفعولیکی تازه کرد دبرد، له ویتنه ی پینچهوانه دا دیمه نه که پینچهوانه ده بی و له مفعولیکه وه تین و تاو بو فاعل دیت. من تا ئیستا له ئەنجامی به دوا دا گه راندا ئەم فعلانه م دۆزیوه ته وه که کاری پینچهوانه ده که ن، فعله کانیش له صیغه ی ئاینده (مضارع) دا ده هیتنه وه چونکه دیارده که لهو صیغه یه دا سه رنجرا کیشه:

1. دهمدزی [به واتای بهلامه وه دزیوه]
2. دهمپه رژی
3. دهمه وی
4. دهمئیشی
5. دهمبی
6. دهمکه وی [حصه م ده که وی]
7. دهمچی
8. دهمبی (دهمهی - له هاتنه وه)
9. دهمخوری

لەم فعلانە تەنھا فعلی «دەمەوئ» لە جووری تێپەرە ئەوانی تر هەموویان تێنەپەرن. گەلیک لەوانەى تازه‌به‌تازه ده‌که‌ونه ناو و وتووێژ و ئاخاوتنى کوردییەوه کاتیک ئەم فعلەى «دەمەوئ» بە‌کار دەهێنن قیاسى ده‌که‌ن له فعلی تری تێپه‌رى وه‌ک خۆى و ده‌لێن «ده‌ویم» وه‌ک که له ئاینده‌ى «بیستن» دا ده‌لێن «ده‌بیه‌م»:

- بیستم - ده‌بیه‌م
- ویستم - ده‌ویم

ئەم فعلەى «دەمەوئ، دەمانه‌وئ»، باره‌ پێچه‌وانه‌که‌ى باشتەر روون ده‌بیته‌وه که له ته‌ک فعلی تری عاده‌تى تێپه‌ردا تصریف بکړین، بۆ نمونه چه‌ند رسته‌پیک ده‌هێنمه‌وه:

- ده‌ته‌وین - تۆ ئەوانت ده‌ویت
- ده‌تبین - ئەوان تۆ ده‌بینن
- ده‌مه‌وین - من ئەوانم ده‌ویت
- ده‌مبین - ئەوان من ده‌بینن

له هەر دوو فعلی «ده‌ته‌وین، ده‌مه‌وین» راناوه‌کانى «ت، م» که له دوای نیشانه‌ى مضارع‌وه هاتوون له جیگه‌ى مفعولدا هه‌لکه‌وتوون که‌چى له واتادا فاعلن، هه‌روه‌ها له هه‌ردوو فعلا راناوى «ن» جیگه‌ى فاعلى گرتۆته‌وه که‌چى مفعولیشه، به‌لام له فعله‌کانى «ده‌تبینن، ده‌مبینن» که فعلی تێپه‌رى عاده‌تىن راناوه‌کانى «ت، م» مفعولن و له جیگه‌ى مفعولیشن، راناوه‌که‌ى «ن» یش فاعله و له جیگه‌ى فاعلشدايه.

سه‌یریكى مه‌عنا لێدانه‌وه‌ى فعله‌کان بکه له سه‌ره‌وه‌دا روون کرانه‌وه:

له بهرانبەر «دهتهوین» دا نووسراوه «تۆ ئەوانت دەویت»، کهچی له بهرانبەر «دهتبینن» دا نووسراوه «ئەوان تۆ دەبینن». ئەم مهعنا لیدانهوانه راستن بهلام ئەگەر فعلهکان یهک جۆربوونایه نهک جۆری عادهتی و پیچهوانه، دهبوو راناوهکان له ههر دوو فعلدا به پینی قیاس له یهکتر کردن ئەم شکلەیان ههبوویایه:

- تۆ ئەوانت - دهو «یت»
- ئەوان تۆیان - دهبین «یت»

خۆ ئەگەر قیاسهکه له فعله عادهتییهکهوه ههڵستابایهوه دهبوو فعلهکان و راناوهکانیان بهم جۆره بن:

- ئەوان تۆ دەبینن
- ئەوان تۆ دهوین
- تۆ ئەوان دهبینیت
- تۆ ئەوان دهویت «یاخود دهویستیت»

سهیر لهوهدایه فعلی «ویستن» له رابردوودا وهک فعلهکانی تری تیپهپر رهفتار دهکات و لهوان جوداواز نییه:

- ویستم - پارهم ویست - بمویستبایه...
- دیتم - پارهم دیت - بمدیتبایه...
- بیستم - قسهم بیست - بمبتستبایه...

وا دهزانم فعلی «ویستن»ی زاری کرمانجی خواروو ئەگەر هەر خۆی مابایهوه بۆ ئایه‌نده، ده‌بوو صیغە‌ی بیته «ده‌وینم، ده‌ویسم» هه‌روه‌ک «بیستن» ده‌بیته «ده‌بیه‌م، ده‌بیسم». وایێ ده‌چی له‌ ئاینده‌دا صیغە‌ی «ئەفین»ی زاری کرمانجی سه‌روو دیتە جیگە‌ی ئاینده‌ی «ویستن» به‌لام به‌ شیوه‌ی «ئینتقالی پیچه‌وانه» نه‌ک شیوه‌ی عاده‌تی خۆی، ره‌نگه‌ هەر بۆیه‌ش بی له «ده‌مه‌وێ، ده‌ته‌وێ، ده‌یانه‌وێ...»دا ئەم بزویته‌ی «ه» به‌دوا راناوه‌که‌دا دیت چونکه‌ کورت‌کرایه‌وه‌ی «ده‌م ئەفنی - ده‌ت ئەفنی - ئەوێ، ده‌تان ئەفنی - ئەوێ»⁴.

گوتمان زۆریش ئاشکرایه، صیغە‌ی «ده‌م ئەویت - ده‌مه‌ویت» به‌ ته‌واوی وه‌ک «ده‌م بیته - ده‌م بینیت» وایه. ئەگەر واتاکه‌ی «انتقالی پیچه‌وانه» نه‌بوویا به‌ ده‌بوو «ده‌مخوازیت»:

- ده‌مه‌ویت - ده‌مخوازیت
- ده‌مه‌وین - ده‌مخوازن
- ده‌ته‌وینم - ده‌ته‌خوازم
- ده‌مانه‌وین - ده‌مانخوازن

ره‌نگه‌ له‌ شیوه‌ییکی ته‌رجه‌مه‌ی فعله‌که‌ بۆ سه‌ر عه‌ره‌بی نه‌ختیک به‌ره‌و پروونبوونه‌وه‌ ب‌روات: ده‌زانین رسته‌ی «ده‌مه‌ویت» به‌ واتای «أریدک» دیت، به‌لام له‌ ته‌رکیبدا به‌ پیتی جیگە‌ی فاعل و مفعول له‌ رسته‌ی کوردی و عه‌ره‌بیدا وه‌ک ئەوه‌یه‌ گوتبیتت «تریدنی». جا ئەگەر ئیمه‌ فعلیکی تری عه‌ره‌بی بینین که‌ ته‌رکیبه‌که‌ و واتاکه‌ی وه‌ک «ده‌مه‌ویت»ی کوردی بیت که‌میک یارمه‌تی خۆمان ده‌ده‌ین بۆ زیاتر ئاشنا‌بوون له‌ واتای فعله

⁴ - له «نووری عه‌لی ئەمین»م بیستوه‌ ده‌لی، له‌ شاره‌زورر صیغە‌ی ئاینده‌ی «ویستم» ده‌بیته «ده‌ویسم». من ئەمه‌م له‌ رۆژی 4-10-1976 بیست، ئەوسا چه‌ند رۆژینک بوو ده‌ست کرابوو به‌ له‌چاپدانی ئەم نووسینه‌. مه‌سه‌عود محمه‌د.

کوردییە که. له عەرەبیدا فعل هەن ئەم دەورەى ڕوون کردنەووە بێنن وە ک
«تعوونى، تستمىلىنى...». ئەوانىش لەرېزى فعلى ترى عەرەبى وە ک خۆيان
باشتر مەفھووم دەبن:

- تسمعى - دەم بىهت
- ترانى - دەم بىنىت
- تعوونى، تستمىلىنى - دەمەوىت

بەلام دەبى ئەووە بزىنن چونکە فعلى کانى عەرەبى له بارى «پىچەوانە» بە کار
نەهاتوون، مومکىنىش نىه بە کار بىن، ناتوانن بەتەواوى وە ک فعلى
کوردىيە که رەفتار بکەن. له کوردیدا دەلېن «من دەمەوىت». له عەرەبیدا
هەرگىز خەيال بۆ ئەووە ناروات بگوترى «أنا تُعوونى، تستمىلىنى». ئەم ئىمكان
نەبوونە له فعلى کوردى عادەتىش هەر بەرچاوه: کەس نەىگوتووە و ناشى بلى
«من دەمىنىت». هەرچەند له تەركىبىشدا وە ک رستەى «من دەمەوىت»
دارژاوه، هەر ئەمەيشە داخوازى سروشتى «پىچەوانەى» لهو تەرزە فعلى
«انتقالى» يانەدا.

دیار دەى وە ک گۆرانى فعلى «وىستن» بۆ «ئەقن» له ئایندهدا که
سەرچاوهيان جوداىه و واتاىان يە که، فعلى ترى کوردىشدا دىتە بەرچاو.
يە کىک له فعلى يە کجار بە کارهاتووە کانى کوردى که رابردوو و ئایندهيان له
دوو سەرچاوهوە دىن فعلى «دیتن» ه کهوا له بەشىكى زۆرى کوردستانى
زىروودا صىغە ئایندهکەى له فعلى «بىنن» هوە وەر دەگرن وە ک ئەم
نموونەىه ڕوونى دە کاتەو:

- بىنم - دەبىنم
- دىتم - دەبىتم

کوردی کوردستانی ژێروو له هه‌ندئ ناوچه‌دا ده‌لێن «دیتم - ده‌دینم» که
 ئەمه به‌کارهینانی راست و دروست و ره‌سه‌نیشه، به‌لام ناوچه‌کانی تر
 سه‌یریان لهم به‌کارهینانه دیته‌وه که‌چی له‌ هی خو‌شیان په‌سه‌ندتره.
 فعلی تریش هه‌ن صیغه‌ی ئاینده له‌ هی تر بخوازنه‌وه وه‌ک:

- رۆبیم - ده‌رۆم
- رۆبیشتم - ده‌رۆم
- دێرام - ده‌دێرم (به‌ واتای ئاودان)
- داشتم - ده‌دێرم (به‌ واتای ئاودان)

فعلیک هه‌یه له‌ «داستن» هه‌وه په‌یدا ده‌بی، وه‌ک ئاینده‌که‌ی له‌ «دێران» هه‌وه
 وه‌رده‌گیریت، که‌چی که‌م و زۆر بپوه‌ندی به‌ واتا که‌یه‌وه نییه: «هه‌لداستن»
 به‌واتای «فری دانه‌خوار» هه‌ک که‌ ده‌لێی «له‌ شاخیم هه‌لداست»،
 ئاینده‌که‌شی ده‌بیته‌وه به‌ «هه‌لده‌دێرم»... له‌ لایه‌ن واتاوه فعلی «هه‌لداستن»
 که‌ تێپه‌ره خزمی «هه‌لدێران» هه‌ک که‌ فعلیکی لازمی روودان (مطاوعه)یه.
 هه‌لدێران له‌ تصریفدا به‌ پیتی ئه‌وه که‌ فعلی روودانه، جودا ده‌بیته‌وه له‌ فعلی
 «دێران» که‌ تێپه‌ره و به‌ واتای «ئاودانی شیناورد»ه:

- دێرام (ئاوم دا) - ده‌دێرم
- هه‌لدێرام - هه‌لده‌دێرم

«هه‌لداستن»یش چونکه‌ تێپه‌ره هه‌ر ده‌چیته‌وه سه‌ر «دێران» و ده‌بیته‌وه
 «هه‌لده‌دێرم». جگه‌ له‌ «هه‌لداستن» که‌ تێپه‌ری «هه‌لدێران» هه‌ فعلی
 «هه‌لدێران»یش تێپه‌رکردنی فعلی «هه‌لدێران» هه‌ به‌ هۆی پاشگر
 «اند»ه‌وه.

ئەم ڕوون کردنەوانەى دوایى پێوەندى بە «انتقالى پێچەوانە» وە نیه، بەلام هەلبواردنیان لە زەرەر بەولاولە شتیکی تری تیدا نەبوو. بۆیە بوو نەختیکیان لەسەر ڕۆیشتەم.

بەکار هێنانى سەرلەبەرى فعلەکانى تریش وەک هی «دەمه‌وى»، دەمانه‌وى» یه له ڕووی ئەوه‌وه که راناوی «فاعل» ده‌که‌وتته شویتى «مفعول»:

- دەمه‌وى، دەمدزى، دەمپەرژى، دەمخورى، دەمئیشى، دەمبى، دەمکه‌وى - دەمچى - دەمبى [دەمه‌ی - له هاتنه‌وه].

له‌مانه‌ چواریان:

1- بوون

2- که‌وتن

3- چوون

4- هاتن

شیوه‌ی انتقالیشیان هه‌بوو. له‌م لیسته‌یه‌ی خواره‌وه هه‌ر دوو شیوه‌ به‌کار هێنانیان به‌ سهریه‌که‌وه ده‌هینمه‌وه بۆ ئەوه‌ی له‌ ته‌ک یه‌ کتردا باشتەر ڕوون بینه‌وه:

شیوه‌ی انتقالی - شیوه‌ی انتقالی پێچەوانه

- ده‌بمى - ده‌بمى
- ده‌که‌ومى - ده‌مکه‌وى
- ده‌چمى - ده‌مچى

• دهییمی - دهمیی

له شیوهی انتقالیدا تاوی فاعله که بو سهر مفعولیک دهروات [لهم نمونانهدا مفعوله که دیار نییه]. له شکلی پیچهوانهدا له لاهه تاو بو سهر فاعله که دیت ههر وهک له فعله پیچهوانه کانی تریشدا ههمان دیارده شتیکی بهرچاوه.

به نمونه چهند فعلیکی عادهتی دهخه مه صیغه ی «انتقالی» و «انتقالی پیچهوانه» تاکو جاریکی تریش جوداوازی ئەم فعله ناعادهتیانه له غیری خویان دهر کهویت. فعلی: نووستن، سووتان، برژان... ئەم فعلانه شیوهی «انتقالی» و «انتقالی پیچهوانه» یان نییه. ئەگەر شیابا لهو شیوانهدا به کار بین دهبوو بگوتری:

انتقالی - انتقالی پیچهوانه

- نووستمه ژووره که، نووستمی - دهمنوی، دوو سهعاتان دهمنوی
- سووتامه ناگره که، دهسووتیمی - دهسووتی، ناگره که دهسووتی
- برژامه گوشته که، دهبرژیمی - دهبرژی، گوشته که دهمبرژی

نمونه م له فعلی تیپه نه هینایه وه چونکه فعلی تیپه که بخریته لیسته ی «انتقالی پیچهوانه» واتا به دهسته وه دعات به لام واتایه کی عادهتی نهک «انتقالی پیچهوانه» ئەوساش لهوانه بوو مروّف به سه هو وایزانی نمونه که دهستووره که ی تیکداوه. من که فعلی «خواردن» بکه مه نمونه له شیوهی «انتقالی» دا ئاشکرایه که واتا نادات به لام له پیچهوانهدا واتای عادهتی دهییت:

انتقالی - انتقالی پیچهوانه

- خواردمه گوشت - دهمخوا، گوشت دهمخوا، گوشت دهخوا

دەبىنى لە شكلى پىچەوانەدا «دەمخو» واتاى ھەيە لەبەر ئەمە دەشى خوينتەرى شك تىيدا بەسەھوو بچىت و دەستوورەكەى لى بشىوت، ئەوساش بۆ ئەو بچىت كە ھەلە لە ھىنانەوھى وشەى «گۆشت» پەيدا بوە، ئەگەر بگوتراپايە «گورگ دەمخو» رستە كە راست دەردەچوو: بەلى ديارە «گورگ دەمخو» گوتەيىكى راست و دروستە بەلام لە شكلى پىچەوانەدا نىيە، فەرموو بە «دەمەوى»ى بگرە:

• گورگ دەمخو - پارە دەمەوى

پوختەى گوتە و دەستوورى ئەم فعلانە ئەوھىە، چ تىپەر بن چ تىنەپەر، دەبى لە بەكارھىنانىندا «انتقال» وھيا «انتقالي پىچەوانە» يان تىدا بىت، ئەگەرنا دەبنەوھە فعلى عادەتى. سەيرى فعلى «كەوتن» بكە لە شىوھى پىچەوانەيدا: كە دەلىي «دەمكەوى» مەبەستت ئەوھىە بەش و حصەت دەكەوى، واتە لە شتىكەوھە مافىك بۆت دەگەرپتەوھە. ئەگەر ئەمە نەبى و «خانوو كەوتن» بى فعلى كە لە شىوھى عادەتى خۆيدا بەكار دىت و بىر بۆ ھاتنەوھى تاو و تەئسىرىك لە خانوھەكەوھە بەرەو تۆ وھيا خاوەنەكەى نارواوت. بە نمونەى لەكار ھىنانى شىوھى پىچەوانەى فعلى «كەوتن» سەيرى ئەم چەند رستەيە بكە:

- ئەرى تۆ چەندت لە مىراتەكە دەكەوى؟
- نىوھم دەكەوى
- لەم خانوھە تۆ ناتكەوى برات دەيكەوى!
- نەخىر، منىش دەمكەوى

كە بلىم «تۆ خانووت دەكەوى» وھك ئەوھىە گوتبىتم «تۆ مەرت دەزى» وھيا «تۆ پارەت بزر دەبى، لە ھىچ يەكىك لەم فعلانەوھە چ تاووتىنىك لە

«خانوو، مهر، پاره» بهرهو تۆ ناگهرېتهوه تاكو بگوتړئ ئەمانه فعلی انتقالی
پېچهوانهن.

ئەم فعلانەى له لیستهى سهروودا ژمارهیان گهیشته به 9 و ناوم نان «فعلی
انتقالی پېچهوانه» دهبی بخرېته بهر تیشکی ئەم تېبینیانه:

1. له کوردیدا، بیگومان، فعلی تر ههن دهوری پېچهوانه بیبن بهلام من
بویان نهچووم وهیاخود لهو شیوهى ئاخواتنهى من شارهزاییم بییان نییه
فعله پېچهوانهکانیان بهر ئەم نووسینه نهکهوتوون.
2. ههر یهکیک لهو فعلانه لیکولینهوهى سهربهخوى دهویت بۆ ئەوهى له
ههموو باریکیهوه روون ببېتهوه. فعلی «پهڕژان» که من لیرهدا ویته
پېچهوانهکهیم باس کردوه، له شیوه ئاخواتنی تردا به جوړیکى عادهتى
رهفتار دهکات. له جیگهییکی وهک کوپى دهلین «ناهپهڕژام بچم بۆ سهفه
- ناپهڕژیم خانهکهم سواغ بدهم» که ئەمه بهکار هینانیکى عادهتییه،
واش دهبی دهکرېته فعلی «انتقالی» و دهگوتړئ «ناهپهڕژیمه سهر ئەم
کاره» که لهمهدا واتای «پېچهوانه» پهیدا نییه.
3. ئەوهى لهم فعلانه دهکولیتتهوه دهبی ئاگاداری خوى بیت لى تیکه
نهن. له فعلیکى وهک:

- دهمبیتى، دهمکهویتى، دهمچیتى، دهمگاتى، دهمداتى، دهمروانیتى،
دهمکاتى، دهمگرتى...

خهیاڵ بۆ ئەوه دهروات صیغهکان درېژهپیدراوى صیغهى «انتقالی
پېچهوانه» بن چونکه «دهمبى، دهمکهوى، دهمچى» پېچهوانهن. جارئ
باسى «دهمبیتى» ناکهم چونکه نهختیک درېژهى ههیه، بهسهريدا باز
دهدهم بۆ ئەوانى تر و دواى بۆ ئەو دهگهريمهوه.

فعلى «دهمكه ویتى»: ئەم صیغە یە «انتقالی» یە و فاعله كەى كەسى سێیەمى تاكه، مه فعوله كەشى كەسى یە كەمى تاكه. كه یین صیغە كە بدەین به كەسى یە كەم دەلین «دهیكه ومى». له م صیغە یە دا راناوى كەسى سێیەمى تاك كه دواى نیشانهى «ده» دیت و بریتیه له «ی» بوه به مفعول ههروهك راناوى كەسى یە كەمى تاك له صیغە ی «دهمكه ویتى» مفعول بوو. ههه چۆن دهلیی «دهمكه ویتى» ده توانی مفعوله كه بگۆریت به راناوى كەسه كانی تر:

- دهیكه ویتى، ده تکه ویتى، ده مانکه ویتى، ده تانکه ویتى، ده یانکه ویتى

ههرواش ده توانی به پنی داخوازی حال راناوه كان بکهیت به فاعل وهیا مفعول وهك كه بلیی:

- ده مکه ونی، ده یانکه ومی، ده تکه ومی، ده مکه ویتى، ده تانکه وینى، ده مانکه ونى.....

ههروههاش فعله كانی تر دهشی راناوه كان تیاندا فاعل وهیا مفعول بن وهك:

- ده تگرمی، ده مگریتی، ده یانگرمی - ده مگرنی ده تانگرنی، ده مانگرنی، ده یانگرینی...

لیره دا تیبینییه کی بنجی ههیه له باره ی گۆرانی راناوه كان له فاعله وه بو مفعول: راناوى كەسى یە كەم كو و تاكى، نابن به مفعولى راناوى كەسى یە كەم. ههروههاش راناوى كەسى دوهم هیچیان نابنه مفعولى راناوى كەسى دوهم. ناگوتری:

- ده مبینم - ده مانبینم
- ده مانبینم - ده مانبینم
- ده تکه یت - ده تانکه یت
- (ئیه) ده تانکه ن - (ئیه) ده تکه ن

له نموننه‌ی چواره‌مدا راناوی «ئیه» م نووسی تا کوو معلوم بی صیغه که هی کهسی دوه‌می کویه نه ک هی سییه‌می کو چونکه راناوی فاعل بو کهسی سییه‌می کو و کهسی دوه‌می کو له فعلی ئاینده (مضارع) دا هه ر «ن» ه. که بلیم «ده‌تانکه‌ن» له‌وانه‌یه واتاکه‌ی «ئه‌وان ئیه ده‌که‌ن» بیت، که بشلیم «ده‌تکه‌ن» ده‌شی «ئه‌وان تو ده‌که‌ن» بیت.

له حاله‌تیکدا بمانه‌وی کهسی یه‌که‌م بیته مفعول بو کهسی یه‌که‌م وه‌یا کهسی دوه‌م بیته مفعول بو کهسی دوه‌م ده‌بی «خو» بجیته پیش راناوی نه‌لکاوای که‌سه‌که‌وه و ته‌رکیبکی «اضافی» هه‌ردوو‌یان بیته مفعول، وه‌ک:

- من خۆم ده‌بینم، من خۆمان ده‌بینم، تو خۆت ده‌بینیت، تو خۆتان ده‌بینیت، ئیمه‌ خۆمان ده‌بینین، ئیه‌ خۆتان ده‌بینن

ده‌شگوتری:

- خۆم خۆم ده‌ناسم، خۆمان خۆمان ده‌ناسین، خۆتان خۆتان ده‌ناسن....

ئهم دروست نه‌بوونه‌ی گوته‌ی وه‌ک «من ده‌مبینم، ئیمه‌ ده‌مانبینن» له لاپه‌ره‌ی 463 ی به‌شی یه‌که‌می به‌رگی سییه‌می گو‌فاری کۆری زانیاری کورددا باس کراوه ته‌علیلیکیشی بو هاتوته‌وه به‌پیی داخواری ده‌مه‌ته‌قه‌ی ئه‌و جیگایه⁵ به‌لام ره‌واندنه‌وه‌ی گرفته‌که گه‌لینک له‌وه‌ی پتر ده‌وی که له‌و شوینه‌دا روونم کردوته‌وه، ته‌نانه‌ت لیره‌شدا ده‌رفه‌تم نییه‌ خۆم له‌ ئه‌سلی باسه‌که‌ی «انتقالي بیچه‌وانه» بدزمه‌وه تا کو ته‌علیلیکی ته‌واو به‌ینمه‌وه بو دروستبوونی «من خۆمانم دیت - تو خۆتانت دیت» و دروست نه‌بوونی «ئیمه‌ خۆمانم دیت - ئیه‌ خۆتانت دیت»، واته‌ بوچی دروسته‌ تاک بیته

⁵ - دواتر که لیکۆلینه‌وه‌کان خرا‌نه‌ شکی کتیب له ژیر عنوانی «رێزمانی ئاخواتنی کوردی به‌پیی لیکۆلینه‌وه‌ی لیژنه‌ی زمان و زانسته‌کانی» ئهم ته‌علیله‌ که‌وته‌ لاپه‌ره‌ 64 ی کتیبه‌که.

«فاعل» ی ئەو گروپەى خۆى یە کینکە لە وان، کەچی «گروپ» نابیتەو
«فاعل» بەسەر تاکینکی خۆیدا.

کە بیینه سەر کەسى سینیەمی تاک و کۆ، لەویدا حالت بە تەواوی دەگۆڕی،
تۆ دەتوانی بلیی:

• ئەو دەى بینیت - ئەو دەیان بینیت - ئەوان دەیانبینن - ئەوان

دەیبینن

بەلام دەبی بزانی لێرەدا فاعله کە عینی مفعوله کە نییه، واتە راناو نەلکاوه کە
هەر خۆى نییه دەبیته راناوی لکاو، بەلکوو هەر یە کەیان کەسینکی جودان. کە
گوتت «ئەو دەى بینیت - ئەو دەیان بینیت» وەک ئەو یە بلیی «دارا حەمە
دەبینیت - دارا مەرەکان دەبینیت». ئەگەر ویستت بلیی «دارا دارا دەبینی»
دەبی لێرەشدا «خۆى» بە کار بهینیت:

• دارا خۆى لە ئاویتهدا دەبینیت - ئەوان خۆیان دەناسن - دارا خۆیان

دەژمیریت

واتە ئەو گروپە دەژمیریت کە خۆى یە کینکە لەوان. ئەمەش لەو قابیلە تانە یە
کە «غائبوون» پەیدای دەکات چونکە «ئەو» بۆ هەموو تاکینکی غائب
دەست دەدات هەر و هەش «ئەوان» بۆ هەموو گروپینکی غائب دەست
دەدات لە هەمان رستهدا، بەلام «من، تۆ» تەنھا بۆ یەک تاک دەست
دەدەن، «ئیمه، ئیوه» ش تەنھا بۆ گروپیک دەست دەدەن لە هەمان
رستهدا.⁶ وەک دەبینیت تازەیی باسی ریزمان لە کوردیدا بە بەریه و هەیه لە

⁶ - لە گوتاری «سوورپیکى خامه به دەوری «راناو»دا» کە لە بەشى یە کەمی
بەرگی دوهمی گوڤاری کۆری زانیاری کورددا بلاو کرایه وە باسم کردوه کەوا هۆی
زۆربوونی «راناو» لەلایەن بیرورای نووسەران ئەو یە کە صفه تی «غائب» وا
دەکات وشەینیک جینگەى وشەینیکى تری «غائب» بگریتهوه. کە گوتاره کە بوه

زیمنی «حه‌شارگه»یه‌کی باسلینه‌کراودا حه‌شارگه‌یینک و دوانی تر ده‌رکه‌ون.
ئیتیر با بگه‌رئینه‌وه به‌ره‌و باسی ئەسلیمان.

نمونه‌ی به‌کار هینانی جوّری «انتقالی»مان له «ده‌مکه‌ویتی - ده‌مگریتی»
هینایه‌وه که ئەم ته‌رزه‌ صیغه‌یه له‌م دوو فعله و ئەوانی تریشدا پیوه‌ندیان به
«انتقالی پیچه‌وانه» وه نییه. به‌راستی سه‌رله‌به‌ری فعله‌کان، چ پیچه‌وانه و چ
غیری پیچه‌وانه»، ده‌بی هه‌رتا‌که‌یان به‌ جوّریکی سه‌رله‌به‌خۆ لئی بکۆلریتته‌وه و
سروشتی تایبه‌تی هه‌ر یه‌که‌یان روون بکریته‌وه چونکه به‌ هۆی باری یه‌کجار
له‌عاده‌به‌ده‌ری ئەم فعلا‌نه‌ لایه‌نی زۆر ورد و نازکیان تیدا ده‌دیتریتته‌وه که‌وا
له‌ فعلی عاده‌تیدا هه‌رگیز په‌یدا نییه، جگه‌ له‌وه‌ی که‌ تازه‌یی باسه‌که، وئیرای
وردی و نازکی، له‌ پیداووستی لیکۆلینه‌وه و لیوردبوونه‌وه‌یان زیاد ده‌کات.

به‌ نمونه‌ فعلی «ده‌مچی» به‌ واتای «پاره‌م ده‌چی، مه‌سه‌ره‌فم ده‌چی -
زه‌ره‌م لی ده‌که‌وئ» له‌ تصریفدا زۆر به‌رچاوه‌ که‌ فعلیکی «انتقالی»
پیچه‌وانه‌یه چونکه له‌و باره‌دا نه‌بی ناشی راناوی «م» بچیتته‌ دوای نیشانه‌ی
ئاینده‌وه چونکه معلومه‌ به‌ ئەسل فعله‌که «ده‌چم»ه، له‌باری «انتقالی»دا
ده‌بیتته «ده‌چمی - ده‌چمه‌ خانوه‌که»، دیاره «ده‌مچی» هیچ کامیکیان نییه و
له‌ ریزی فعله‌کانی تری وه‌ک خۆیه‌تی که‌ ئەوانیش راناوی فاعلیان له‌ باری
پیچه‌وانه‌دا ده‌چیتته‌ دوای نیشانه‌ی ئاینده‌یا‌نه‌وه. ئەم شیوه‌ به‌کار هینانه‌ که‌ نه
له‌ عاده‌تی و نه‌ له‌ «انتقالی»دا نایه‌ته‌ به‌رچاوه‌ فعله‌که‌ ده‌خاته‌ ریزی «انتقالی
پیچه‌وانه» هه‌رچه‌ند له‌ رووی واتاوه‌ هینده‌ی به‌شیک له‌ فعله‌کانی تر
«ده‌مه‌وئ، ده‌مخورئ، ده‌مئیشی...» فاعلبوونی راناوه‌که‌ی «م» هه‌ستی پئ
ناکری. «ده‌مچی» که‌ له‌ واتادا «زه‌ره‌م لی ده‌که‌وئ وه‌یا پاره‌م ده‌چی»یه،
له‌ دوو روه‌وه‌ راناوه‌که‌ی به‌ فاعل حیساب ده‌کری:

به‌شیک کتیبی «وردبوونه‌وه‌ له‌ چه‌ند باسیکی ریزمانی کوردی» ئەم باسه‌ی
ته‌ئسیری «غائبوون» که‌وته‌ لاپه‌ره‌کانی 89-90 ی کتیبه‌که.

یەكەم: كە لە بەكار هێنانی «پێچهوانە»ی دەرھاوێت و لە جیاتی «زەرەرمەندبوون و پارە و مەسرهف چوون» لە واتایەکی عادیەتیدا سەیری كەیت. كە مەبەستت ئەووە بێ بلیی «برام دەچی - نەك پارە و زەرەر» ھەرگیز ناتوانی فعلەكە بكەیتە پێچهوانە و براكە حەزف كەیت و بلیت «دەمچی» چونكە براكە لە حیسابی خۆیەووە چوونەكە دەكات نەك بەزەرەری تۆ.

دوهم: كە بە حالەتی «انتقالي» خۆی بگرت و بەكار هێنانە پێچهوانەكە لە گەل انتقاليەكە بەراورد بكەیت، لە پیشەووە جۆری «انتقالي» سەیر دەكەین:

- دەچم: ئەی خانوو ئەگەر كۆنیش بیت دەتچمی - لێرەدا راناوی كەسی دوهم مفعولە و ھی كەسی یەكەم فاعلە.
- دەچیت: ئەی كیچ ھەرچی بكەم دەمچیتی - لێرەدا راناوەكان جینگەیان بە یەكتر گۆرییەووە لە فاعلیەتەووە بۆ مفعولیەت.

ئەم جار باری پێچهوانە:

- دەمچیت: ئەی پارە چەندی دەست دەپاریزم ھەر دەمچیت

لەم بەكار هێنانەدا ئەو «ئ» كە بەدوا فعلی «انتقالي» دا دیت دەرئەكەوتەووە، بۆیە یەكەم كەسی دوهمەووە تەئسیریك دەگەریتەووە بۆ كەسی یەكەم كە ئەگەر لەباری پێچهوانەدا نەبوویایە كەسەكە یەكەم دەبوو بە مفعولی راستەقینە [ئەی كیچ دەمچیتی].

بۆت دەرئەكەوتت فاعلبوونی ئەو راناوەی جینگە مفعولی گرتۆتەووە [بە دوا نیشانە مزارعدا - دەمچیت] لە بەراورد كردن و مەبەستی گوتەكەووە دەرئەكەوتت دەنا بە زاھیر فاعلی ریزمانی لە رستە ی «دەمچیت» دا راناوەكە كەسی دوهمە «یت» ھەرۆك لە «دەچیت» دا كەسی دوهمە.

له فعلی وهک «دهمخوری، دهمئیشی» سروشتی فعله کان و ئه و مه بهستهی له باره پیچه وانه که یاندا نیازی قسه که ره، وا ده کهن له خه یالدا شتیک هوی ههستی «خوران و ئیشان» بیت دهنه له رواله تدا و له ناو دهقی رسته کاندایه هیچ وشه پهیدا نیه ئه و دهوره ببینیت. له م به کارهیتانهدا «دهشی خوری و دهشی ئیشی» شه بهنگ و تارمایی فاعله ریزمانیه که دهرده که ویت نهک فاعله که، به لام ئه گهر فعله کان به عاده تی بینه ناو رسته وه فاعله کان بوخویان دهرده که ون نهک تارماییان وهک که بلیی «دهستم ده خوری، سه رم دهئیشی» دوو وشه ی «سه ر، دهست» فاعلی عاده تین، که گو تیشته «دهمخوری، دهمئیشی» له خه یالدا شه بهنگی شتیک ده بیتته هوی «خوران، ئیشان».

بگه ریمه وه بو فعلی «دهمبی، دهمانی»:

له م فعله دا قابلیه تیک هه یه پتر به ولای خاسیه تی «انتقالی» یه وه ی ده بات، قابلیه ته کهش له وه وه دیت که هه ندیک وشه هه ن به به ریانه وه هه یه ری خوش کهن له بهر فعلی «بوون» دا ته ئسیری خوی به ده ور و به ردا بپژیتیت، ئه مه ش چۆنیه تیه که ی:

• ده لئی «بوومه پاله»

له مه دا فعلی «بوون» به جو ریکی عاده تی له شکلی «انتقالی» به کار هاتوه، که مفعوله کهت لادا ده لئی «دهمی». له م حاله ته دا پاله یی ئه وه په ری بوونه که ده گریته وه و چی تری به دوا دا نایه ت، له بهر ئه مه ناتوانی بلیی «دهبیمی» به لام ئه گهر بابه تی «بوون» ه که خزمایه تی تیدا بیت، که ده کاته پیوه ندی نیوان دوو لایه ن، ئه وسا به کارهیتانی «بوون» ویتنه ییکی هه لده گریته که ئیشاره ت بو پیوه ندیه که ی تیدا دهر که وتبیت وهک له م نمووانه دا ده دیتری:

• تو نایته خوارزای دارا

• به لّی دهبمه خوارزای - به لّی دهیمی

لیره دا راناوی «ی» که له دواي نیشانه ی ٲاینده وه هاتوه هه مان راناوی اضافه ی که سی سینه می تاکه که له رسته ی یه که مدا «دهبمه خوارزای» به دوا وشه ی «خوارزا» وه یه که به پیی دستوری گشتی فعله «انتقالی» یه کان له رسته ی «دهیمی» دا ٲه گهر به دهری بخرینه وه ده بی بلّین:

• دهیمه خوارزا- دهیمه خزم

له فعله کانی تر دا، وه ک که بلّی:

• ده گمه دارا - ده یگه می

• ده چمه بازار - ده چمی

• ده نۆرمه جاده - ده نۆرمی..

ٲهم راناوی «ی» که له پاش نیشانه ی ٲاینده وه هاتوه له هه موو فعله کاندا ههر خویه تی راناوی مفعولی «انتقالی» نه ک «مضاف الیه» بو مفعولی انتقالی [خوارزای]. له رسته ی «ده یگه می» مفعولیک نه ماوه ته وه له خه یالدا بییری لی بکه ینه وه، به لام له رسته ی «دهیمی» دا مفعولیک ماوه و بزر بوه ٲه ویش مفعوله که ی «خزم، خوارزا، مام، برا...» یه که ههر ٲه و مفعولی «انتقال» یه.

بیگومان زور شتی تر ماوه قسه ی لی بکه ین بو دهر خستنی خاصیه تی تاک تاکی فعله کان وه ک که بلّین له وشه ی «کردن» واتا «انتقالی» یه که له گۆرینی شتیک به شتیک ٲه و انتقاله راده گه یه نیت دیاره فهرقه که ش له وه وه دیت «کردن» ٲیپه ره و «بوون» ٲینه په ره وه ک که «گۆرین و گۆران» یه که میان ٲیپه ر و دوه میان ٲینه په ره. ٲه گهر ری به خوم بدهم بو مه به سته روون کردنه وه وشه ی عهره بی به کار به ٲنم ده لیم فعلی کردن «جعل» راده گه یه نیت فعلی «بوون» یش «صیرورة - ایلولة» راده گه یه نیت.

تیبینه کی زۆر بنجی و گرنگ له شیوهی «انتقالي» و «پنجهوانه» ئهوهیه
 تصریفی فعلی پنجهوانه هه‌میشه وه‌ک فعلی تپه‌ر ده‌کریت هه‌رچهند زانیمان
 له‌و کومه‌له‌ فعله‌ی پنجهوانه‌دا ته‌ن‌ها فعلی «ویستن - ده‌مه‌وی...» تپه‌ره،
 ئه‌وانی تر سه‌رله‌به‌ریان تینه‌په‌رن. له‌م لیسته‌یه‌ی خواره‌وه‌ تصریفی هه‌ندیک
 له‌ فعلی پنجهوانه‌ی تینه‌په‌ر ده‌هینمه‌وه‌ که وه‌ک تپه‌ر ره‌فتار ده‌که‌ن: فعلی
 «بوون، دزان» ده‌که‌م به‌ نمونه‌ی به‌راورد کردن [دزان هه‌ر شیوه‌که‌ی
 پنجهوانه‌یه‌ی هه‌یه]. «بوون» له‌ شیوه‌ی عاده‌تی تصریف بکریت ده‌بیته
 «بووم، ده‌بم - بووین، ده‌بین...». له‌ شیوه‌ی پنجهوانه‌دا:

- ئه‌ری مندالتان بوو؟ به‌لێ بوومان - نه‌خیر نه‌مانبوو
- ئه‌ری مندالیان ده‌بی؟ به‌لێ ده‌یانبی - نه‌خیر نایانبی
- ئایا جلکه‌ چلکنه‌ کاتتان دزان؟ به‌لێ دزامان - نه‌خیر نه‌ماندزان
- ئایا داراتان ده‌دزی؟ به‌لێ ده‌ماندزی - نه‌خیر ناماندزی

ئهم تصریفه وه‌ک ئه‌وه‌یه‌ بگوتری:

- ئه‌ری نانتان خوارد؟ به‌لێ خواردمان - نه‌خیر نه‌مانخوارد
 - ئایا مه‌ره‌ کاتتان فرۆشت؟ به‌لێ فرۆشتمان - نه‌خیر نه‌مانفرۆشت
- سه‌یری چۆن له‌م فعله‌ تینه‌په‌رانه‌دا «بوومان - ده‌یانبی - دزامان -
 ناماندزی..» راناوی فعلی تپه‌ر و صیغه‌ی فعلی تپه‌ر به‌کار هاتوون، هه‌ر
 ده‌لێی خه‌ریکن ده‌ستووریکێ بنجی و زنده‌ به‌رچاوی زمانی کوردی بشیوین.

4. حەشارگەى «ناوگر»

وا رۆبويه له نيوان رۆشنبييران و زمانهوانان و ريزمانشناسانى كورد كه وا ئه وهى پيى ده ليين «ناوگر Infix» له زمانى كورديدا پهيدا نيه، وهك كه «پيشگر و پاشگر Prefix, Suffix» ههيه. ده ليين دياردهى پيشگر و پاشگر دياردهى بهرچاو و بي ده مه ته قهيه له كورديدا [منيش له وهدا له گه ليان يهك قسه م] به لام دياردهى هاتنى دهنگيك له لاهوه بو ناواخنى وشهى كوردى كه س نه يدتوه و نه بيبستوه..

ئه وهى راستى بي، له م باسه دا نامه وى بلي م دلنيا بووم له هه بوونى ناوگر له زمانى كوردى، ليره به پيشه وهش هه رگيز نه مگوتوه ناوگر له كورديدا هه يه به لام برياريشم نه داوه له دژى هه بوونى: ناوانه له نووسيندا ئيشاره م بو هه ندئ وشه كردوه كه پي ده چى شتيكى وهك ناوگر يان تيدا بيت، له گه ل ئيشاره ته كه شدا گومانى كم خستوته ده ورى ناوگر بوونى ئه وهى له ناواخنى وشه كاندا ده ديترين به وهدا كه گوتوومه له وان هيه ناواخنه كه ئاكامى شوخى كردن بوو بيت وهيا پيداويستىكى فونه تىكى هتينا بيتيه ناو وشه كه وه.

له م نووسينه شدا به جوړىكى يه كجارى دان به بوونى ناوگرى كورديدا ناهينم، به لام ئه وهندهى جارائيش دياردهى بوونى ناوگر له به شتيكى وشه كانى كورديدا به لاهوه نانيم چونكه وهك ده رده كه وىت له م نووسينه دا باسى ناوگر و بوون و نه بوونى ريبازىكى روونترى هه يه له وهى تا ئيستا به بيراندا هاتوه.

به ده م سرنج راگرتن له ئاخاوتنى كوردى و ريزمانى كورديه وه، رۆژ له دوا رۆژ تاك تاكه وشهى ئه وتوم دۆزبوه ته وه كه له ناواخنه كهيدا دهنگيك وهيا زياتر هه يه گومان له وهدا نيه كه له لاهوه بوى هاتوه واتايه كى تازه ي پهيدا كردوه وهيا گوڤرتىكى خستوته ناو وشه كه وه به و جوړه ي كه چاوه نوڤ ده كرى له ده ورى ناوگر.

ئەم لیستەییەى خوارەوە وشەى ئەوتۆن پى دەچى ناوگریان تیدا بیت:

- رەمانە - بە شوینی گەیشتنەوە یە کتری ران و سمت دەلین، رەنگە لە وشەى «ران»ەوە بە ھۆى ناوگر «ەم» پەیدا بوو بیت.
- ئاسەوار - ناوئاخن کراوى «ئاسار»ە بە واتای شوین و شوینەوار: «ئاسەواری براهەو»، واتە ھىچ شوینەواریكى لى بەجى نەما، وشە کە لە «انار»ى عەرەبىیەوە ھاتو.⁷
- شەبەق - بە واتای «شەق بردنیکى گەورە»، پىدەچى لە وشەى «شەق» وەرگیرا بیت.
- ریزەوپیژە - لە رژان و پژانەوە ھاتو. دیارە دەنگیکى «ى» ھاتۆتە نیوان یە کەم و دوھم پیتی وشە کانەو. ھەرچەند دەشى بایەخ بە «ریژە» نەدەین چونكى لە ھەندى لەھجەى کوردى لە جیاتى «رشتن» «ریشتن» دەلین بەلام «پیژە» بایەخى ھەیە چونکە نەم بیستوہ لە ھىچ لەھجەىنى کوردى لە جىگە «پژان» «پیژان» بە کار بەینن.
- ترۆپک - بە تۆپەلەى سەرى شاخ دەلین، وا پى دەچى لە وشەى «تۆپ»ەوە ھاتبیت. ھەندى لەھجە «تۆپک»ى پى دەلپت.
- لامیژى - «تیھەلخستنى بەچکەى ئازەل لەم بزە، یان مەرە و لە یە کىكى تر».

⁷ - مامۆستا لە کتیبى «زاراوەسازى پىوانە»، لاپەرە 200 دەنووسیت:

«بەر لە دە سائیک لە نووسینیکمدا بو ئەوہ چوو بووم کە وا رەنگە «ئاسەوار» ھەمان «انار، ئاسار»ى عەرەبى بیت شىوہ گۆرى تیدا کرابیت. مامۆستا ھەسەن قزلىجى لە گوتاریکیدا کە گۆفارى کۆر بە سەرپەرشتى کردنى خۆم بۆى بلاو کردوہ رایگە یاند کە لەوہدا سەھووم کردوہ «ئاستەوار» کوردی رەسەنە بە واتای شوینەواری کۆن ھاتو. ئەوسا راستیە کەم لى ون بو، بەو گوتارەى مامۆستا قزلىجى لىم روون بوہ».

/سایتى مامۆستا.

- گویره میژ - «مانگا بهر له دۆشینى، گویره که که ی تیهه لده خه ن و خیرا خیرا «که بانوو» ده می پی لی ده کاته وه، ئینجا شیره که به ئاسانی ده داو و ئه یدۆشی».⁸
- بریشکه - له برژانه وه هاتوه. دیاره دهنگیکى «ئى» له لاه وه هاتوه بۆ ناوئاخنى وشه که. برژ- بریشکه - بریژ که: داخوازى فۆنه تیک دهنگى «ژ» ی گویره به «ش» چونکه پاشگری «که» دهنگى «ک» ی کپی تیدایه، له حالیکدا دهنگى «ژ» ئاوازه داره حه ز له «گ» ده کات، بۆیه یه «ژ» که بۆته «ش» که ئه ویش کپه تاکوو له گه ل «ک» دا ریک بکه ویت.
- ناوبریشک - راستیه که ی «نان بریشک» ه و گوړاوه، ئه ویش وه ک وشه ی «بریشکه» له برژانه وه هاتوه.
- ئاراو - به وهنده ئاوه ده لاین که باپی یه ک جار شوستنى جلک بکات. ئه گه ر که رتى پيشه وه ی وشه که «ئار» واتای سه ربه خو ویاخود ئه صلیکی سه ر به خو ی نه بیت، وا پی ده چی دهنگى «را» له لاه بۆ نیو «ئاو» هاتبیت.
- خارشت - نه خو شیه کی پیستی ئاژه له که زۆر به خوره. دیاره له «خوران» هاتوه، به زاهیر دهنگیکى «ا» هاتۆته نیوان «خ / ر» له وشه ی «خوران».
- بواردن - له «بوردن» هوه هاتوه. ئه میشیان دهنگیکى «ا» هاتۆته نیوان «و، ر» و فعله که ی کردوه به تیهه ر.⁹

⁸ - ئه م شه رحانه له لاپه ره 80 له زنجیره ی یه که می باه تی فۆلکۆرى، ئاماده کردنی ره ئووف ئالانى و محهمه د عه بدولکه ریم به رزه نجی له گه ل دوو وشه ی «لامیژی - گویره میژ» بی ده سکارى وه رگیراون.

⁹ - بنواره لیسته ی فعله کانی لاپه ره 123 و شه رحی «بوردن» له لاپه ره 124 گتیپی «ریزمانی ئاخوتنی کوردی به پیی لیکۆلینه وه ی لیژنه ی زمان و زانسته کانی».

- ژماردن - له «ژمران» هوه هاتوه که صیغهی روودانی فعله که یه و له ټايندهدا دهیته «دهژمړی» وه که «سووتا، برژا، رما» له ټايندهدا دهبنه «دهسووتی، دهبرژی، دهرمی». ټم وشه یه تا ټیستاش وشه ییکی زیډوو و به کارهینراوه له ناو به شیکي زوری عه شیره تی کورد.
- شارندنه وه - ټم فعله ش له «شرانه وه» وه به هوی «ا» بوته تیپه ر و به ټسل فعلیکی روودانه وه که «رازانه وه، نالانه وه، ناورانده...». له تصرفدا فزقی نیوانیان وه که تیپه ر و تیینه په ر درده که ویت:
 - شاردمه وه - ده شیرمه وه - ده شارمه وه
 - شرامه وه - ده شیرمه وه
 - رازامه وه - ده رازیمه وه
 - ناورامه وه - ده ناوریمه وه
- سپاردن - ټه صلی ټم فعله ټه گه ر لیره دا ټومار نه کریت له وانیه به هوی که له کارهینانیه وه پاش ماوه ییکی تر تی بچیت. ټه صله که ی له «سپران» هوه هاتوه که ټه ویش فعلی روودانه و ټاينده ی دهیته «دهسپری» وه که ده گوتری «کاره که به دارا سپرا - دهسپری». من بو خوم له هاتوچوی نیوان عه شیره تانی رانیه و بزده ر گویم لیان بوه ټم وشه یه یان وه ها به کار هیتاوه. به و پییه ده بی ټه لفیک وه که ناوگر هاتبیت و کردبیتیه «سپاردی».
- دروینه - له «دروون» هوه هاتوه: لیره دا نوونه که ی چاوگ به به شیکي وشه حساب کراوه و دهنگیکی «ی» که وتوته پیشیه وه هه ر خوشیه تی له زور ناوچه دا پی ده لین «دروونه». ټم «ینه» ی

له م شهره دا هه ندیک روون کردنه وه ی خوم له باره ی فعلی «بووردن» نووسیوه، پیشر لیژنه به ټه ندامه تی د. نه سرین فه خری و سادق به هائه دین و نووری علی ټه مین «بووردن» یان به تیینه په ر و «بواردن» یشیان به تیپه ره که ی دانابوو.

- كۆتايى وشەكە ۋەك پاشگرەكانى: «نسكرنە - ماشىنە - شلكىنە، رەشكىنە، سېيىنە...» نىيە كە ھاتوونەتە كۆتايى ناۋەۋە نەك فعلەۋە دەشزانىن «دروون» سەر بە فعلە نەك ناۋ.
- گرنج - لە «گنج» ھەۋە ھاتوۋە كە لە ۋاتادا زۆرى لى نىزىكە. لىرەدا دەنگى «ر» بە زاھىر بۆتە ناۋگر.
 - گرژ ۋادەزانم لە وشەى «گرژ» ھەۋە ھاتىبەت ۋەك كە دەگوتىرئ «بەگژى دا چۆۋە». ۋاتاي «گرژى» لە بەگژداچوونەۋە زۆر پروونە. لىرەشدا ناۋگر دەنگى «ر».
 - برنج - دەپ لىكۆلىنەۋەيىكى مېژوۋىيى ۋ بەراوردى تىدا بكرىت بەر لەۋەى بلىين بە ھۆى ناۋگرى «ر» ھەۋە لە «بنج» ھەۋە ھاتوۋە. ۋەك دەزانىن «برنج» پروەكىكى زۆر ناۋدەر كىدوۋە بەۋەى كە «بنج» دادەكوتى.
 - قرژ - ۋادەزانم لە «قرژ» ھەۋە ھاتىبەت، چونكە «قرژ» بۆ گىايى وشك ۋ دىرک ۋ شتى ئەوتۆى پروەك لەگەل گەزندەى ۋەك ھۆلەپەزە ۋ شىرەكولە ۋ... ھتاد بەكار دىت «قرژ» ىش بۆ موۋى سەرى مروۇف. لەمەشدا ناۋگرى «ر» دەورى دىتوۋە.
 - كۆمەل - دوور نىيە لە «كۆل» ھەۋە ھاتىبەت،
 - دايەمەدۆرەكىنە - يارىەكە لە كۆپى پىيى دەلىن «دونگ لەمەرى». وشەكە لە «دايە مەمدۆرىنە» كەوتۆتەۋە بە ھاتنى دەنگىكى «ك» بۆ ناۋ پاشگرى «اند» كە صىغەى ئايندە ۋ ئەمر ۋ نەھىدا دەبىتە «ىن».

ۋادەزانم لىستەى وشەكان گەيشتە 22 وشە. ھەر ۋەك بۆ يەكەم سەرنج دەردەكەۋىت تارمايى بۆرە دەستوورىك لەۋ ۋشانەدا دەدىترىت كە بە ھۆى دەنگى «ا» ۋ «ى» لە فعلەكان ۋ دەنگى «ر» لە ناۋەكاندا لە وشەى ترەۋە كەوتوونەتەۋە. من تا ئىستا كە حەزم نە كىدوۋە بلىنم ناۋگر ھەيە لە كوردىدا بە

هۆی ئه‌وه‌وه بوه چ ده‌ستوورێکی به‌رچاوم نه‌هاتۆته به‌ر هه‌ست رچه و رنجکۆله‌ییک ره‌نگ ریز بکات بۆ هه‌لقوتانی ناوگر له وشه‌دا، به‌لام به تپه‌رینی کات و به‌رفه‌وان کردنی مه‌یدانی به‌دواداگه‌ران دروشمیکێ ده‌ستووری هاتنه‌ ناوی ناوگری کوردیم بۆ روون بۆته‌وه بای ئه‌وه‌ی ترس و دوودلی بیده‌ستووریم له‌ باسه‌ که بشکینیت. له‌ گه‌ل ئه‌مه‌شدا، دیارده‌ی ریزمانی که سه‌ری ریی به‌ هۆشی مرۆف گرت نابێ دان هینان به‌و دیارده‌یه له‌سه‌ر بوونی ده‌ستوور په‌کی بکه‌ویت وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌شیکێ فعله‌کانی کوردی به‌ شیوه‌ی ریزه‌ر (شاذ) و بیده‌ستوور له‌ رابردوه‌وه بۆ تاینده‌ گه‌ردان ده‌کرین که‌سیش نه‌ی گوتوه‌ ئه‌م فعلا نه‌ فعل نین یاخود رابردوو و تاینده‌ نین چونکه ده‌ستووریان نییه‌.

من له‌م نووسینه‌دا باسی ناوگری کوردی وه‌ک هه‌شارگه‌ییکی ریزمان ده‌خه‌مه‌ به‌ر چاوی زمانشناسانی کورده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی لێ ورد بینه‌وه و به‌دوای راستی پرسیاره‌که‌دا بگه‌رین به‌لکوو به‌ لاییکیدا ده‌یه‌خن: چ بوون بێ چ نه‌بوون. ده‌بێ ئه‌وه‌ش به‌ چاوی خۆمانه‌وه بگه‌رین که «ناوگر» شتیک نییه‌ وه‌ک دیوی سپی و ئینسانخۆر که سلی لێ بکه‌ینه‌وه وه‌یا دوعای «قنوت» ی لێ بخوینین، هه‌بوونیشی له‌ کوردی چ حیسابان سه‌ره‌وه‌بن ناکات، بگه‌ر نه‌بوونی جیی سه‌یر هاتنه‌وه‌یه. ئه‌و نووسه‌رانه‌ و زمانشناسانه‌ش که لێره‌ به‌ پێشه‌وه‌ گوتویانه‌ ناوگر له‌ کوردی په‌یدا نییه‌ لێیان شیرن دیت دان به‌ راستی پرسیاره‌که‌دا به‌پن ئه‌گه‌ر بۆیان روون بۆوه ناوگر هه‌یه‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی خۆیان. مامۆستایانی کولیج و قوتابخانه‌کانمان ده‌توانن به‌ چاو سوور کردنه‌وه له‌ قوتایه‌کانیان ده‌مکوتیان بکه‌ن و ده‌نگی ره‌خنه‌ و نه‌سه‌لماندنیان کپ بکه‌ن، به‌لام بیگومان دوا‌ی ده‌رچوونی قوتایه‌کان و به‌سه‌رچوونی ترسی که‌وتن له‌ «ئیمتخان» چاوسوور کردنه‌وه به‌ نیه‌سه‌ت ئه‌و ده‌رچوانه‌وه‌وه ده‌پووچیته‌وه و ده‌بیته‌ هۆی تیزتر بوونیان له‌ تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ی سه‌رده‌می نه‌فه‌س برینیان.

له كۆن و نۆي، ليره و له شويتاني تر ئه و ته رزه مامۆستايانه هه بوون و هه ن. ئه وان كه سانه خۆشيان و ئيمه ش ده زانين هه ره شه كردن له بیدهسه لات كارىكى ناجايه زه. ئاكامه كه شى كه زينده به گۆر كردنى مه بده ئى ئازادىي بير و باوهر و سه ره پۆش كردنى راستىيه زه ره ريكه له خۆمانى ده ده ين. له بهر ئه مه من له ئىستاوه ئه و ته رزه هه لۆهسته تاوانبار ده كه م هه ره كه هه ميشه تاوانبار كراوه و ده بى بشكرىت. به لگه ي به ره په رچ دانه وه ي بير و باوهر ده بى له هۆش و ژيربىزى و واقع و راستىيه وه هه لىتجرىت نه ك هه ره شه كردن له بیدهسه لات. ده بى ئه وه ش بلىم، باسى ناوگر وه كو وه موو باسىكى ترى رىزمانى كوردى له شپوه ي ئاخاوتنى ئىستاكه مانه وه سه ره هه لده دات نه ك له بنج و بناوان و سه رچاوه ي ئاخاوتنى چهنده سه د و چهنده هزار سالى له مه و پيش.

گرىمان به تۆزىنه وه بىكى مېژوو بى ورد و قوول بو مان روون بو وه فلانه پاشگر و پيشگر و ناوگر له كۆندا نه بوون وه يا جو رىكى ترى بوون ئيمه هه ره ده بى وه ك ئىستاكه يان سه ير بكه ين و بيان نرختين. كه لىمان مه علوم بوو له وشه ي «بواردن» و وشه ي وه ك ئه ودا دهنگى «ا» ناوگره چ لزوم نامىنى بو بنه بر كردنى پرسىاره كه بزاندري له كۆندا هه بوه؟ نه بوه؟ كه ي هاتوه؟ چۆن بوه؟ چۆن گۆراوه؟ هه ره وه ك له كه س داوا ناكرى بو ئىسپات كردنى پيشگر بوونى «هه ل، ده ر، تى، را..» به مېژوو دا بچىته وه و بزاني پيش هه هزار سال و دوو هه هزار سال ئه مانه چۆن بوون و چۆن نه بوون. تۆزىنه وه ي مېژوو بى كارىكى سه ره به خۆيه و مه يدانى ترى هه يه.

گرىمان ئه م ده رگا كرده وه يه ي تۆزىنه وه و لىكۆلىنه وه به رووى رو شنىيرانى كوردا هىچىشى لى شىن نه بووه و سه رى به هىچ ئاكامىكى به ره مدار نه گه ياند، ئه وه نده ي به سه بىته هۆى چا و پىدا گىرانه وه به به شىك له قه نعه ته ره گ داكو تاوه كانى رىزمانى كوردى كه به ده ست ئه زموون و تاقي كرده وه وه شلكه ده كات.

«...»

له كوتايي ئەم ليكۆلئينه وانهدا به دهرفته دهزانم خزمه تيكي تيكراي ئەو ريزمانشناسانه بكم كه وا دهزانن راناوي كه سي سييه مي تاك له كوتايي فعلي ئايندهدا دهرده كه ويته وه هه چهند دان به وهدا دئتن كه له كوتايي رابردووي تينه پهدا ئەو راناوه دهرناكه ويته.

ريزمانشناسه كان له جياتي ئەوهي بليين راناوي كه سي سييه مي تاك كه له رابردووي تيه پهدا دهرده كه ويته، به هۆي يه كگرتنه وهي قهواره كه ي تيه پر له گه ل قهواره كه ي تينه پر له ئايندهدا ئەويش بزر ده بيت، له جياتي ئەمه دئتن ده لئين راناوي كه سي سييه مي تاك كه له رابردووي تينه پهدا دهرناكه ويته به هۆي ئەوهي له قهواره ي ئايندهدا له گه ل تيه پر يه كتر ده گرنه وه راناوه تينه پهدا كه دهرده كه ويته وه، واته له تيكبه ستنى مردوو و زيندوو مردوه كه ده ژيته وه نه ك زيندوه كه دهرى.

من له زور جيگه دا گوتومه و نووسومه، كه سي سييه مي تاك له صيغه ي ئاينده دهرناكه ويته و ئەوهي ده بيته كوتايي فعله كه له و صيغه يه دا شيوه ي تصريفيه نه ك راناو. له فعله كانى:

- ده چييت - ده خوات - ده ژييت
- ده چييتن - ده خواتن - ده ژييتن

دهنگه كانى «ييت - يتن / ات - اتن / يت، يتن» هيجيان نه به ته نهايي و نه به تيكراي راناو نين به لكوو شيوه ي تصريفين.

ليره به پيشه وه، له نووسيني ديكه مدا، به لگه ي راناو نه بووني ئەو دهنگانه م باس كردوه، به لام ليره دا ئەمجاره يان چهند به لگه ييكي ديكه ده هينمه وه كه به لاي باوه ري خومه وه هيج گومانتيك ناهيلى به ده وري راناو نه بووني ئەو دهنگانه وه، واشده زانم كه سيك مه به ستي دوزينه وه ي راستي بي يا ده بي به لگه كان به سلميني و واز له راناو بووني ئەو كوتاييانه به يتييت، يا خود له سه ربه تي به لگه ي نويي پيچه وانه ي به لگه كانى من پهيدا بكات كه زانستي

پښمان پښان رازی بیت نه ک مهیلی پیداگرتن له سه ر باوهړی کون خوی
پي هه لفریوتی.

به ر له وهی به لگه کان بهینمه وه وا به چاک ده زانم وهرامی به کیک له
به هانه کانی به راناو حساب کردنی ټو کو تاییانه بدهمه وه که له مهو به ر
نه مهینا وه ته ناو نووسینی لیره به پیشه وه م.

زمانشناس هیه ده لی به لگه ی راناو بوونی دنگی «ت» له کو تایی فعله کانی
«ده رات - ده چیت - ده ژیت» و هه موو فعلیکی تری وه ک ټوان که بو
که سی سیته می تاکن، له وه دایه که وا به ناچاری ټو دنگه له کاتی
به کارهینانی پاشگری «هوه» به دیار ده که ویتته وه. واته هه رچند مومکینه
بگو تری:

- ده روا - ده رواتن
- ده چی - ده چیتن
- ده ژئی - ده ژیتن

به لام که ویستمان پاشگری «هوه» یان به دوا دا بهینین ده بی دنگه که ی
«ت» زیندوو بکهینه وه و بلین «ده رواته وه، ده چیتته وه، ده ژیتته وه» گویا
به مه دا ئیسپات ده بی که دنگه که ی «ت» راناوه نه ک «تن»...
ټم بوچوونه بوچوونیکي رواله تپه رهستیبه چ پیوهندی به قوولایی زمان و
پښمان و ده ستوراتی ناخوتن و حوکمه ورد و نهینیه کانیانه وه نییه. ټو
که سه ی خه یالی بو دیارده ی هاتنه وه ی ټم «ت» ه چوه ده بوو له گه ل ټو دا
خه یالی بو که سی دوه می تاکیش چووبایه له فعله کانی وه ک: «ده خویت،
ده که یت، ده چیت» که له واندا به شی زوری کورد ده لین «ده خویه وه،
ده که یه وه، ده چیه وه، دنوویه وه...» چونکه له مه دا بو مان معلوم ده بی به
نیسه ت راناوی که سی دوه مه وه جگه له دنگی «ت» که له کو تایی راناوه که
هیه دنگیکی تری «ی» ش هیه ټم پاشگره ی «هوه» خوی پیوه بگریت
بویه بوو توانرا دنگه که ی «ت» له فعله کانی «ده که یت، ده رویت...»

بسویت و راناوه راسته کییه که ی «ی» بمینیتته وه که ده زانین ئەم «ی» ه هه رگیز سوانی بۆ نییه، واته وه ک دهنگه که ی «ت» نییه بسویت و نه سویت.

له حاله تی فعلی ئاینده ی که سی سییه می تاکدا چ راناوی وه ک «یت» وجودی نییه تاکوو بتوانین له ویشدا دهنگه سواوه کان به سواوی بهیلینه وه و پاشگره که به وه به شه ی راناوه کان بلکینین که وا وه ک «ی» ه که ی که سی دوهم ماوه ته وه و سوانی به سه ردا نه هاتوه. له فعلی «دهرویت - دهرووی» راناوه که دهنگی «ی» ه و ده توانی بلیی «دهرویه وه» ده ستوانی دهنگه که ی «ت» که زیاده کی تصریفیه بهینیتته وه و بلیی «دهرویه وه» به لام له فعلی «دهروا» نه راناو هه یه و نه دهنگیکی کونسنانت هه یه پاشگری «هوه» خوی پیوه بگریته وه بویه ده بی دهنگیکی کونسنانت بی و بیته ئالقه ی پیوه ندی.

هاتنه وه ی دهنگی «ت» بۆ پیشایی «هوه» سیفه تیکی تازه به و «ت» ه نابه خشیت و نایکاته راناو. به ر له قرتان و سوانی چی بوو بیت به هه مان سیفه ته وه ده گه رپته، واته ئە گه ر شیوه و زیادی تصریفی بیت ههروه ها دیته وه، کاتیک پیی ده لئین ئەم دهنگه به راناوی دیته وه بۆ دوا ی پاشگری «هوه» که ئیسپاتمان کرد بیت له بنه رته دا راناو بوه. نه هاتنه وه ی «تن» یش هه ر ئە وه نده ده لاله ته ی هه یه که دهنگه که ی «ت» به ئە سل نزیکتره له کوتایی فعله کان بویه یه «ت» ه که به جوړیکی عفوی له شیوه ی به دهییدا هاتوته وه: من که بتوانم له فعله کاندای بلیم «دهروات، دهچیت - دهرواتن، دهچیتن» بۆ چی ده بی ناچاریم سه رله به ری «تن» بهینمه وه له حالیکدا من به رله وه ی پاشگری «هوه» به کار بهینم ریم هه بوو ئە وه دهنگه ی «ن» بسوینم و اکتفا به «ت» بکه م. خو ئە گه ر دوو دهنگی «تن» وه یا ته نها دهنگی «ن» له گه ل پاشگری «هوه» دا هاتبا یه وه ئە وساش چ به لگه ییک له وه دا پهیدا نه ده بوو که ئە مانه «راناون»، ده بوو زووتر راناو بوونیا ن به ئیسپات گه یشبیت تاکوو بلیین له هاتنه وه یان به دوا «هوه» شدا هه ر راناون. له زۆر جیگه ی کوردستاندا ئەم پاشگره ی «هوه» که به دوا فعلی ئە لغیدا دیت دهنگیکی «ی» ناوه ندی دههین بۆ ئە وه ی پاشگره که خوی پیوه بگریت که سیش نه یگوتوه ئەم دهنگه

ناوهندییه راناوه وهیا بهشیکه له بهشهکانی تری ئاخاوتن. به نمونه سهیری
ئهم رستانه بکه:

- هه‌لستا - هه‌لستایه‌وه
- گه‌را - گه‌رایه‌وه

گه‌رمی و ته‌ریی به‌هاره که پشکۆ کوژایه‌وه
پشکۆی گول تاته‌شین به نه‌سیم بوو گه‌شایه‌وه

ئه‌وجار دیمه‌ سه‌ر پیشک‌ه‌ش کردنی ئه‌و به‌لگانه‌ی که راناو نه‌بوونی
کوژتاییه‌کانی صیغه‌ی فعلی ئاینده (مضارع) بو که‌سی سییه‌می تاک وه‌ک
«ده‌جیت، ده‌بیت، ده‌خوات، ده‌ژیت» به ئیسپات ده‌گه‌یه‌نیت. لیره‌دا دوو
به‌لگه‌ی تا بلایی به‌هیز و خیلاف‌بر به‌تازه‌یی ده‌به‌خمه‌ سه‌ر سفره‌ی
لیکۆلینه‌وه‌ی ریزمانی کوردی. باوه‌ر ده‌که‌م وردبوونه‌وه‌ی به‌رده‌وام و سه‌رنج
راگرتنی ورد و قوول به‌لگه‌ی دیکه‌ی وه‌ک ئه‌مانه‌ په‌یدا ده‌که‌ن چونکه،
به‌لای منه‌وه، هه‌موو راستیه‌ک چ له‌ زمان و چ له‌ غه‌یری زمان له‌ گه‌لیک
سه‌روه‌ به‌راست ده‌گه‌ریت.

به‌لگه‌ی یه‌که‌م فعلیکی ئاینده ده‌هینین و تصریفی ده‌که‌ین، له‌و تصریفه‌شدا
راناوه‌کان جودا ده‌که‌ینه‌وه یاخود بابلین ده‌ست نیشانیان ده‌که‌ین:

- ده‌رۆم - «م»
- ده‌رۆین - «ین»
- ده‌رۆیت - «یت»
- ده‌روات - «ات» یاخود «ت» به‌ پیتی رای ئه‌و زمانشناسانه
- ده‌رۆن - «ن» بو «ئیه‌وه» و «ئه‌وان»

ئىستا ئەم راناوانە - ئەگەر راناو بن - دەخەينە رستەى ئەوتوۋە تىيدا بىن بە مفعول:

- دەيانبردم - «م»
- دەيانبردىن - «ىن»
- دەيانبرد - «-»
- دەيانبردن - «ن»

وا راستىيەكە لە چاوان دەچەقیت: ئەگەر «ات» وەيا «ت» كە لە كۆتايى فعلى ئايندەى كەسى سىيەمى تاكددا دیت راناو با، دەبوو ئەویش وەك ئەوانى تر دەر كەوتبايە و ببووبايە مفعول. ئەگەر ئەمە وەها با دەمانگوت «دەيانبردت - وەياخود دەيانبردات وەيا دەيانبردیت وەيا دەيانبردیت» - بە پىي كۆتايى فعلەكانى ئايندەى كەسى سىيەمى تاك.

من دەزانم ئەم بەلگەيە بەسە بۆ رەواندەنەو و يەكلا كەردنى گەرفتەكە چونكە زۆر لە باسى رىزمانى و ەى تەرىش بە بەلگەى لەمە بىنەيزتر يەكلا كراو، لەگەل ئەمەشدا بەتەما نىم ئەم بەلگەيە نەسەلمىتان ئىقناع بكات چونكە نە بەلگەكە وەك بەرد و ئاسن و دار بەدەست دەگىریت نە عىنادىش كارىكى گرانە بەتاييەتى كە مرؤف لە ماددەى عىنادى كەردن پىر بووبىت و پىوہى ناسرا بىت.

يەككە كە بە ەموو عومرى نووسىن و رىزمانشاسى خۆى ەەر گوتبىتى دەنگە «ت» كەى كۆتايى فعلى «دەرۋات و دەچىت و دەژىت» راناوى كەسى سىيەمى تاكە، وەها بە ئاسانى نايەت بلى بەراست خۆ ئەم دەنگە وەك راناوكانى تر لە رستەدا دەر نەكەوت كەواتە دەپى راناو نەبىت.. لە جياتى ئەم سەلماندەنە بۆرە تەئويلىك و وەرامىك دەسازىننیت، وەك ئەو بەردەبازەى بەسەرىدا لە رووباران دەپەرنەو، ئەویش بەسەر تەئويل و وەرامى سازاودا باز دەهاویت بۆ ئەوبەرى رووبارى سەلماندى زۆر تال و

تفت. به لّام ئايا به لگه ی دوه میس له وانه یه به ته ئویل و وه رامی ده سکرد
به رده بازی لئ په رینه وه ی تیدا بسازیت؟ واده زانم ئم به لگه یه یان خو لئ به
سه هو بردنی ئاسان نه بیت، فرموو له گه ل مندا به چاویکی کرایه وه و
هوشیکی هه ستیار سه یری بکه.

به لگه ی دوه م

ده زانین به لای ئه و ریژمانشناسانه وه کو تایی فعله کانی «ده بیت، چوو بیت،
بوو بیت.» هه موویان راناون، ته نانه ت به راشکاو ی ده توانرئ بگوترئ «ده بی،
ده بیتن - چوو بی، چوو بیتن - بوو بی، بوو بیتن..» وه ک که ده گوترئ «ده روات،
ده رواتن - ده چیت، ده چیتن..».

زور به جیه.

به لّام من له پاش ئم «به جیوون» ه و حیسابدروستیه دا پرسیاریکم هه یه:
ئه گه ر «ت» ه که ی دوا ی «بوو بیت، چوو بیت..» راناو بیت ئه دی «بوو بیت،
چوو بیت، بوو بیتن، بوو بیتن.....» چ لئ بکه ین؟

به راناوه کانی «م، ی، ن..» بلین چی؟ ئايا ده شی بگوترئ له یه ک فعلدا
دوو راناو فاعل بن یه کیان بو که سی سییه می تاک و ئه وی تریشیان بو
که سانی تر؟

ئمه له فعلی تینه په ر؛ له فعلی تیپه ر گرفتیکی گه وره تر په یدا ده بیت: له
فعلی تینه په ر ده لئی «نوستییت» به لّام له فعلی تیپه ر ده لئی «کردییتی،
خواردییتی، دیتییتی»، که له کو تایی فعله کاندا ده نگی «ی» هه یه و ده زانین
راناو ی که سی سییه می تاک وه ک که «کردییتان، کردییتان، کردییتت،
کردییتان» هه موویان راناوی فعلی تیپه ر یان هه یه. به و پییه ده بی بلین
«کردییتی، خواردییتی، دیتییتی..» و هه موو فعلیکی وه ک ئه وان دوو راناویان
تیدایه بو که سی سییه می تاک.

وهك دهبيني ئەم گرفته لهوانه نيه به ماست تيهه لسوون و پينه كردن و چاو لي هه لهنگاوتن بره و يتته وه، بايه خ پي نه دانيشي راسته و خو ده بيته هه لاتن. ئەو ريزمانشناسانه ي ده لين له رسته ي وهك «من ئازام» دا فعل هه يه به لام قرتاوه و ناشزانين ئەسله كه ي چي بوه وه تهنگتر دين له ئاست ئەم «نووسييتم، ديتيتمان، كرديتي..» چونكه ليره دا ده بي بلين راناويك له ئاسمانه وه به ربوتته وه و په ريوه ته ناو فعله كان.

«...»

لەم نووسینەدا بۆ مەبەسی تیگەییشتنی زۆرینەیی خۆتندەواری کورد و کوردیی زاراوەی زۆر بیستراو و بە کارهاتووی وهک «فعل، صیغە، مبنی للمعلوم و للمجهول» و شتی تریش بە کار هاتوه. گەلیک لەو زاراوه عەرەبیبانە لە کوردیدا پتر لە وشەییکیان بۆ داندراوه لە لایەن زمانشناسەکانی کوردەوه: بۆ فعل زاراوهکانی «کردەوه، کردار، کار، فرمان» بە نووسیناندا بڵاو بۆتەوه، رەنگە هەموو خۆیتەرێک لە هەموو زاراوهکان شارەزا نەبێت بەلام هەموویان بزانن «فعل» چیه که هەر خۆی سەرچاوهی زاراوه کوردییەکانە. وشەیی «گەردان»ی کوردی بە واتای «تصریف» وەیا وشەیی «رێژە» بە واتای «صیغە» زۆر ئاشنا نەبۆتن بە لای گەلیک لە خۆیتندەوارانەوه بە تاییەتی ئەوانەیی لە عومردا نەختیک تی هەلکشون. لەبەر ئەمە و بستومە لەم نووسینەدا بە هۆی بە کارهێنانی زاراوهی ناودەر کردووی عەرەبیبەوه نەختیک لە تازەیی و زەحمەتی باسەکان کەم بکەمەوه.

ناوی ئەو سەرچاوانەشم نەهیناوه که نووسینەکەیی من لە گەلیاندا رێک ناکەوێت وەیا لە بنەرەندا پێیان رازی نییه. ناو هێنانی نووسینەکانی مامۆستا وەهیبی و د. نەقشبەندیش لەبەر تاکە مەبەستی «حەشارگە»بوونی باسەکانی خۆم بوە نەک بە نیازی رۆوبەرۆوبوونی بیرورای ئەو نووسینانە. دەتوانم بلیم زۆر بەی نووسینی کوردی لەسەر رێژمان و سەر بە رێژمان لەوانەیه بە عەلاقەدار لە گەل ئەم نووسینە لە قەلەم بدڕین و لە پەراوێژاندا دەیان جار ناویان بێت بە نیازی پێ رازی نەبوونیان.

من ناوانەوه بە گوتار هەندێی باسی رێژمانی کوردیم داوەتە بەر لیکۆلینەوهی ورد و درێژەپندراوهوه کهوا گەلیک لە نووسینی عادی سەر بە رێژمانی کوردی که تا ئیستا رێژمانشناسان بڵاویان کردۆتەوه، نەفەسدریژتر و هەلسەنگینتر و تێهەلکشوتر و بەربلاوتر و وردتر و قوولتر بوە وهک ئەوهی که لە گوتاری «سوورپێکی خامە بەدەوری راناودا» بەشیکیی باسی «راناو»م لە 120 لاپەرەدا نووسی. هەرچەند دەزانم نووسەرانی کورد و خۆیتنەرانیشی، ئەم درێژە پێدانە به زیاد لە قەلەم دەدەن، رەنگە لێشی وەتەنگ بێن، بگرە

نەشی خۆیتنەوه، لە گەڵ ئەمەشدا وەک من لە گۆشە ی هەلۆهست و هەست
پێ کردنی خۆمەوه بۆ پرسیاره کانی رۆشنیری کورد، بە تیکرای، دەچم لە
رەچاو کردنی دوو راستی زۆر گرنگەوه هەلۆیستی خۆم لەتەک هەلۆیستی
نووسەران و خۆیتنەراندا پەسەندتر دەکەم:

راستی یە کەم ئەوهیە، ناقۆلا هاتنە بەرچاوی نووسینی نەفەسدریژ لە کوردیدا
سووچی نووسینە کە نییە، بەلکوو دەگەریتەوه بۆ رانەهاتنی کورد لە
خۆیتنەوهی نووسینی درێژەپیدراو لە زمانی کوردیدا: ئیمە هەر وامان دیتوه
نووسەری کورد بە چەند دیریک لەو مەبەستە ی بوەتەوه کە ئەگەر لە
زمانیکی پیشکەوتووی ئەم جیهانەدا مەبەستیکێ ئەوتۆیی باسی لێ بکریت
چەندین لاپەرە دەخایەنی، ئەگەر نەلیم نامیلکە... هەندێ کتیبی کوردی لێرە
بە پیشەوه کە قەوارە ی گەورە ی هەبوە، بە هۆی نەفەسدریژی نووسینە کە ی
ناویەوه نەبوە بەلکوو لەبەر زۆربوونی ئەو باسانە بوە کە لە کتیبە کەدا
قەتاریان بەستوه و هەر یە کینکیشیان کتیبیکێ سەر بەخۆی ویستوه.

یە کینک ریی هەبێ بەدوا شتاندای بگەرێ دەتوانی بەقەدەر بەشیکێ بەرچاوی
نووسین لە سەر باسە کانی ریزمانی کوردی نووسین و دەمەتەقە و لیکۆلینەوه
بدۆزیتەوه لە عەرەبیدا لەسەر تەنھا باسی «کل، بعض» و چۆنیەتی لە کار
هینانیان و قبوول کردن و نەکردنی «الف لام التعریف» و هۆی ئەو حوکم و
حالانە... بەراستی هەزارییە میراتییه کەمان وای لیکردووین هەموو نیشانەییکی
«ناهەژاری» و تیری و تەسەلی لە خۆمان بە زیاد بزانی، ئەگەر نەلیم لە
خۆمانی بە عەیب بگرین، وەک ئەو روتەلەیهی کە کلاویکی نوێی لەسەرنا
وهیا پیللوه شرە کە ی بویاغ کرد تا ماوهییک وشت و قوتاغ دەبێ و سەیری
لەخۆی دیتەوه..

راستی دوهم ئەوهیە کە هەمان خۆیتنەری کورد کە وەتەنگ دیت لە نووسینی
درێژەداری کوردی و درێژیه کە بە عەیب دەگرێ لە نووسینە کە، نە وەتەنگ
دیت و نە چ عەیبانیس دەگریت لە نووسینی درێژەپیدراو و بیبرانەوهی

زمانیکی تر له و زمانانهی که ناویان دهر کردوه به پیشکه وتوویی و دهوله مهندی. له مه شدا سه ره له نوی، ئیمه ی هه ژار، سه یری خومان و میلله تانی تر ده که ین به چاوی ئه و رووته له یه ی کلاوی نوی خوی لی ده بیته عاجباتی به لام بیست گه ز پشتینی هیزار به که مهری دهوله مه ندیکه وه به که م ده زانی.

من به و دوو راستیه خوم دابین ده که م له وه رام دانه وهی ئه و که سه ی دریزه پیدان له نووسینی کوردی ده کاته عه یب له حالیکدا هه مان دریزه ی نووسین له زمانیکی تر دا به کاریکی ره وا ده زانیت، له وه به ولاره که بیم سه یری ده سته تالیمان بکه م له لیکدانه وه و لیکولینه وه و توژینه وه و کیشانه و پیوانه ی هه موو ئه و بابه تانه ی که پیوه ندییان به کورد و کوردستان و کوردیه وه هه یه یه کسه ر، بی تیخویندنه وه ی به راورد کردن له نیوان کوردی هه ژار و زمانه دهوله مه نده کاند، ده سته وه خه ی نووسه ری کورد ده بم و داوای نووسینی پتر و دریزتر و پاتر و قوولتر و وردتری لی ده که م و له و شتانه ی دهر باره ی «کوردناسی» یه وه ده یان نووسیت چونکه ئیمه ی کورد به خومان و رابردوومان و ولاتمان و زمانمان و کومه لایه تیمان و ئیستامان و دواروژمانه وه له ناخی تاریکاییدا روچووین و چ روونا کایی ئه وتو شک نابه ین خومانی پی بناسینه وه. له حاله تیکدا گلویی هه زار مومی به شی روون کردنه وه ی گوشه ییکی تاریکی بوونمان نه کات، چون ده بی وه ته نگ بیین له چراقودیله و فانوس!!

میلله تی ئینگلیز ده زانی زمانه که ی ئیستای موتوربه ی چه ند قه له مه و چ گوران و به ره وه پیش چوونیکی به سه ردا هاتوه، له م زانینه شدا میژووی وشه کان و ئه داته کان و گهردانه کان و تیکبه سته کان و هه موو سه روبه ریکی ئاخاوتنه که ی خوی ده زانیت، ته نانه ت به لایه وه روونه ئه وه ی له ریزماندا پیی ده لین «s» Apostrophe له کوپوه هاتوه.

ئایا ئیمه هیچمان زانیوه له باره ی زیادیه کانی فعل ئه مر و هه ندی فعلی تری سلیمانی وه ک «بلیره وه، بچوره وه - ده جیته وه وان، گه بیسته وه وان..» و هیا راستی و هه له یی گورانی «لامی قه له و» به «رپی ناسک» له شیوه ی

ئاخاوتنى كۆپىي و بەشىكى زۆرى سۆران، وهيا سەرچاوهى گۆرانی راناوى لكاوى «مان، تان» به «ن، و» له پژدهردا وهيا هۆى نههاتنى راناوى لكاوى رابردووى تىپهر له شىوه ئاخاوتنى كرمانجى سهروودا وهيا هاتنهوهى دهنگى «اى فعلى روودان به دوا ئه و فعلانهى كه كۆتاييان به «ى» دىت له گهرمىندا وهك كه دهلین «رژيا، خشيا... له جياتى رزى، خشى» وهيا و ههزاران وهياى تر؟

ئيمه له بىدهسهلاتىي خۆمانهوه راهاتووين بهوهى ئه م ديارده ريزمانيه به «امر واقع»ى بى نياز له تفسير وهر گرین، كه چى نازانين ئه گهر به م «خۆ رازى كرن»ه رازى بين پى ناوى له سه ره تاوه خهريكى ريزمان بين دۆزينه وهى دهستوره كانى ريزمان بۆ روون كرده وهى تاريكايى مه فوووم نه بوونى «چۆنيه تى»ى ئاخاوتنه، ئه م دياردانه ش به شىكن له و چۆنيه تيه نامه فووومه.

دهزانم و ئاگادارم له وه كه ئه گهر بىين و شى كرده وهى سه ره له بهرى ريزمانى كوردى بدهينه بهر دريژه پيدان و وردپيويه وه كاتىكى زۆر و ههولئىكى بىوچان و دهرفه تىكى به رفره وان و خۆته رخان كرده تىكى سه ره له بهرمان پى ده ويّت به و شكلهى كه وا رهنگه له دهسه لاتماندا نه بىت. له بهر ئه مه قسه كانى من له م دىرانه دواييدا نه يو يستوه ئه و ههولّه كه متاكورتهى له بارهى ريزمانه وه [وهيا ههر باسىكى تره وه] دراوه عه بىدار بكات، به پىچه وانه من هه ميشه خۆشامه دىم كرده له هه موو نووسىنىكى كوردى، ئه وه ندهى توانى بىتيشم ويستوو مه يارمه تى بلاو بوونه وه يان بدرىت. ئه وهى ده مه وئ لىرهدا ده رى برم گلەيى كرده تىكه له و نووسه رانه و خويته رانهى وه تهنگ دىن له نووسىنى كوردى دريژه دار و قوولّه لىنج له حالىكدا ته گهر به نووسىنى بىندرئىژ و ورد و قوول بىسه روشوونى باسه كانى «كورده وارى» تى نه هينينه وه ههر له تاريكىستانى ئىستا كه ماندا ده مئىننه وه به رانه ر چه شمه ندازى «كورد و كوردستان» به هه موو بو عده كانى ستوونى و ئاسۆپيه وه.

تیبینی زهحمه تی له رادهبهدهری وردپیتی و قوولداگرتن له سهرجوملهی ریزمانی کوردی خستیمیه سهه پیرهوی کردنی دوو ریبازی له یه کتر جودا له لیکۆلینهوهی ریزمانی کوردی: ریبازیکیان ئهوهیه که لیژنه ی «زمان و زانسته کانی» تیپرا دهروات بهرهو ئاماده کردنی کتیبیکی مام ناوهنجی له تیکرای باسهکان و دهستوره کانی ریزمانی کوردی.¹⁰ واشدهزانم خه ریکبوونی ئهم لیژنهیه، بههه مه حال، لهو خه ریکبوونانهی تا ئیستا کراون، بههه مدارتر بیت.

ریبازی دوه میان ئهوهیه که له نووسینی سهه بهخوی خۆمدا ناوناوه به گوتار وهیا له شکلی نامیلکهدا لیکۆلینهوهی دریزه دارتر دهگر مه بهه. ئهم ریبازهیان دهست نادا بو ئهوهی گهشتی سهه له بهری ریزمانی تیدا بکری چونکه گهشتی وهها بهردهوام له هه موو ریزماندا سهه رتهای دهبی بهلام له ژبانی تاکه که سدا کۆتایی نایهت. له بهر ئه مه ناچارم سهه بهاسی تایبه تی دههینم و به پیتی توانا، لیبی ده کۆلمه وه ههروهک له گوتاره کانی:

1- به کارهینانی «ی» له ریزمانی کوردیدا

2- سوڕیکی خامه به دهووری راناودا

3- فۆنه تیک چیمان بو بکات؟

و ئه وه سهه رداچوونه وانهی که له کاتی نرخاندنی گوتاران وهیا رهخه لی گرتیان لیم بوون به کاری ناچاری. لیکۆلینهوهی بیندریزم کردوه. نووسینی ئه مجاره شم یه کیکه له ریزه ئالقهی ئه و لیکۆلینه وانهی تاک تاکه باسی ریزمانی دهدهنه بهر پیوانه و کیشانهی به پیز و پیت، ههه ر بویه یسه باسی ئه وتۆم هه لبژاردوه که نابه رچاون له ریزمان و دهستووراتی ئاخوتتی کوردی،

¹⁰ - خۆم له م لیژنه بهدا «دهمراست - مقرر» م و چه ند سالی که لیژنه که خه ریکی ریزمانی کوردیه، بههه مه که شی به م زوانه له شکلی کتیبیکدا بلاو ده بیته وه.

له زمانى بىنگانه شدا وىته يان پهيدا نابى چونكه هه موويان تايه تى ئاخاوتنى كوردىن.

بىنگومان نووسه رى ترى كوردىش هه ن ئه م كاره دريژه پىندراوه يان له هه ندىك سه ره باسى ريزماندا كرده به جورىك كه له تىكرى چالاكيه كانياندا ئه و ته رزه بىندريژه يان به كار نه هيتاوه. به نمونه له هه مان به رگى يه كه مى گوڤارى كورى زانىارى كورددا كه گوتاره نه فه سدريژه كه ي خوم «به كار هينانى «ى» له ريزمانى كورديدا» ي تيدا بوو گوتارىكى ماموستا ته و فبق وه بى له سه ر «ئه» ي پيش كارى ئاينده ي ناوچه ي سليمانى و گوتاره كه ي د. عه بدوللا نه قشبه ندى له باره ي «پاشكوى درا» و گوتارىكى د. نسرين فه خرى به ناوى «پاشگر و پيشگرى فه - وه» بلاو كراوه ته وه، هه ر يه كيكيش له و گوتارانه ئه و بابته ن كه تا ئىستا بو كه س نه لواوه، ناشلويت، بيانكات به نمونه ي ليكوئينه وه له هه موو زمانى كوردى. ره نكه ته نها جوداوازيه ك هه بى له نيوان هه لى زاردنى گوتاره كانى خوم و ئه و گوتارانه دا ئه وه بى كه من ويستوومه بابته تى نابهرچاو و حىساب بوئه كراو بكه مه بنه ماي ليكوئينه وه. ئه وه ي كه وا ره نكه له گوتاره كه ي «سوورىكى خامه به ده ورى راناودا» به پىچه وانه ي نابهرچاوبوون حىساب بكرى، له وه دا تىهاتوته وه كه گوتاره كه ويستوه تى له گوشه نيگاي خوئه وه هه له ي په ره سه ندووى نيوان ريزمانشناسانى كوردى له باسى راناودا روون بكاته وه.

«...»